

TRANSCRIPT VAN DE RAADSVERGADERING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 29 juni 2020

1. Opening en vaststelling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, als u de gesprekken wilt staken, dan kunnen wij deze vergadering beginnen. Aan de orde is de opening. Ik heet u allemaal hartelijk welkom. Afwezig zijn mevrouw Otten van Liberaal Haarlem en mevrouw Van der Windt van D66. Ik heb de indruk dat hier en daar er wellicht nog een open plek is, maar die zal dan waarschijnlijk nog wel worden ingenomen. De agenda van deze avond, voor alle zekerheid kan ik nog even rondkijken, maar in principe ga ik er vanuit dat u zich daarin kunt vinden. Zowaar is er een spreker, de heer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, ik wil eigenlijk een ordevoorstel doen, want we doen het altijd zo, bij de jaarverslagen, kadernota's en begrotingen worden de fracties aan het woord gelaten volgens de grootte. Laten we het nou een keer doen volgens onze eigen, nieuwe democratische principes: volgens loting. Wat is daarop tegen, voorzitter?

De voorzitter: U komt er erg laat mee.

De heer Aynan: Voorzitter, in deze periode kunnen we dat argument niet meer gebruiken, hoor.

De voorzitter: Dat kan altijd. Je kunt heel veel verschillende argumenten gebruiken, valt mij hier altijd op, en dit is er dan één van. Maar ik wil best even kijken of er veel steun is voor uw voorstel, want als dat massaal is, dan ga ik daar natuurlijk niet dwars voor liggen. Is er veel steun voor het voorstel? Laten we er niet over gaan praten, gewoon even kijken. Als er veel steun is, dan ... Nee, het is niet heel veel, dus we doen het dan toch maar volgens het voorstel zoals we het gewend zijn. Dat is ook wel weer heel Haarlems.

2. Installatie/benoemingen

A. Installatie J.W. (Jan) Klaver als raadslid voor de fractie CDA

De voorzitter: Goed. Dan gaan we over tot agendapunt 2, dat zijn 'Installatie en benoemingen'. Wij hebben de laatste raadsvergadering afscheid genomen van de heer Visser, Jurrit Visser, raadslid van het CDA. Dan gaat de machinerie in werking om de opvolging te regelen. Die heeft ertoe geleid dat wij vanavond de heer Klaver zien staan hier achter in de zaal die graag tot raadslid benoemd wil worden, maar daar moet nog wel wat voor gebeuren, daar moeten namelijk de geloofsbrieven voor onderzocht worden. Dat is gebeurd en ik zou aan mevrouw Van Zetten willen vragen wat dat heeft opgeleverd.

Mevrouw Van Zetten: Het is spannend, voorzitter. De commissie uit de raad van de gemeente Haarlem heeft de geloofsbrief en verdere bij de kieswet gevorderde stukken ontvangen die zijn ingezonden door Klaver, J.W., Jan - hij is een man - wonende te Haarlem. Op datum is bovengenoemde persoon benoemd tot lid van de gemeenteraad. De commissie rapporteert de raad dat zij bovengenoemde bescheiden heeft onderzocht en in orde heeft bevonden. Gebleken is dat de benoemde aan alle in de gemeentewet gestelde eisen voldoet. De commissie adviseert tot zijn toelating als lid van de gemeenteraad.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Van Zetten: Moeten we klappen?

De voorzitter: Ik neem aan dat u daar zich in kunt vinden? Dan is er nog maar één beletsel. U staat alsof u nog meer gaat zeggen, mevrouw Van Zetten?

Mevrouw Van Zetten: Ik dacht het schaduwraadslid er gelijk achteraan?

De voorzitter: Doen we zo. Dan belet nog één ding de heer Klaver om hier plaats te nemen en als raadslid te gaan functioneren en dat is dat de wet voorschrijft dat een raadslid ook een eed aflegt of belofte. Om dat te doen, wil ik u uitnodigen hier naar voren. Ik verzoek de andere aanwezigen te gaan staan. Speciaal ruimte gemaakt. 1,5 meter, gaat helemaal goed. Goed, ik lees u de tekst van de ambtseed en ik verzoek u daarna met het opsteken van de twee voorste vingers, zo is dat benoemd, ik weet niet waarom, maar aan de kant van de duim en de rechterhand te antwoorden: zo waarlijk helpe mij God almachtig. Ik zweer dat ik, om tot lid van de raad benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik zweer dat ik om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik zweer dat ik getrouw zal zijn aan de grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van de raad naar eer en geweten zal vervullen.

De heer Klaver: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

De voorzitter: Gefeliciteerd. Dan installeer ik u hierbij als lid van de gemeenteraad van de stad Haarlem. Heel veel succes in dit mooie ambt. Er is een plaats voor u bereid. We houden er een beetje gymnastiek in. Zitten, staan, weer zitten.

B. Benoeming J.L. (Jurrit) Visser als commissielid

De voorzitter: Dan zijn we meteen toe aan een benoeming van een nieuw commissielid bij het CDA. Daarvoor heeft zich aangemeld de heer J.L. Visser. Niet geheel onbekend, maar toch doen wij natuurlijk nauwgezet verslag van het onderzoek naar de geloofsbrieven. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Op grond van artikel 5 van de Algemene Commissieverordening wordt de volgende persoon voorgedragen als plaatsvervanger: de heer J.L. Visser voor mevrouw De Raadt van het CDA. De commissie belast met het onderzoek van de geloofsbrieven van genoemde, heeft de geloofsbrieven onderzocht en in orde bevonden. De commissie adviseert de raad om betrokkene toe te laten voor benoeming als plaatsvervanger in de commissie van Advies. Dat was het.

De voorzitter: Dank u wel. Ik neem aan dat de raad zich daar ook in kan vinden? Ja. Dan wil ik de heer Visser ook uitnodigen om hier naar voren te komen om de ambtseed af te leggen. Goede dag. U kent de procedure. Ik lees u de tekst van de eed en ik verzoek u daarna de rechterhand op te steken en te antwoorden: zo waarlijk helpe mij God almachtig. Ik zweer dat ik, om tot schaduwlid van de raad benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik zweer dat ik om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik zweer dat ik getrouw zal zijn aan de grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als schaduwraadslid naar eer en geweten zal vervullen.

De heer Visser: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

De voorzitter: Er komen nog bloemen? Nee, sorry. Ik wens u in ieder geval veel succes. Ja, iets te enthousiast. Goed, je kan ook niet elke vergadering bloemen krijgen. Nee, dat is ook waar. Dan gaan wij over naar punt C van dit agendapunt en dat is de benoeming van leden van de commissie Geloofsbrieven. Eerder is door de raad besloten dat de leden Jurrit Visser, Isabelle Wisse en Louise van Zetten benoemd werden tot de leden van de commissie Geloofsbrieven.

De heer B. van Leeuwen: Voorzitter?

De voorzitter: Ja.

De heer B. van Leeuwen: Voorzitter, een punt van de orde. U pakt denk ik een oude raadsagenda, want we hebben ook nog een punt 2C en dat heet 'Aanwijzing griffier'. Volgens mij is dit punt 2E.

De voorzitter: Wat ik heb gekregen is een agenda waar het precies omgekeerd is, inderdaad. Ik stel voor, ik was nou toch begonnen, dus laat ik dat dan maar doen. Dit kan ook heel snel, denk ik.

De heer Boer: Voorzitter? Ook van de orde. Het was mij niet helemaal duidelijk of net de belofte of de eed echt goed is afgelegd, want dat moet wel echt letterlijk zo gezegd worden. Dus dat was mij niet helemaal duidelijk.

De voorzitter: Dat begon even verkeerd en daarna is er gesouffleerd en ging het goed.

C. Benoeming lid commissie geloofsbrieven

De voorzitter: Dan gaan wij, even kijken hoor, naar ... Ik was bezig met de commissie voor de Geloofsbrieven. De heer Visser die is geen raadslid meer, dus die kan daar geen deel meer van uitmaken en mevrouw Wisse heeft aangegeven haar positie in de commissie te willen opgeven, ter beschikking te stellen. Er zijn twee andere raadsleden bereid gevonden om hun plaatsen in te nemen, te weten mevrouw Roséanne Timmer-Aukes en de heer Ibrahim Yerden. Ik neem aan dat u daar ook wel mee in kunt stemmen? Ja. Bij acclamatie, geen stemming gevraagd. Oké. U kunt ook, ik kijk even in hun inrichting, u kunt ook met uw benoeming instemmen? Heel mooi. Dan feliciteer ik u van harte met uw benoeming. Ik bedank mevrouw Wisse voor haar inzet in de afgelopen twee jaar en ik wens de nieuwe benoemde leden sterkte. Ik heb begrepen dat er voor hun wel een bloemetje is, maar die laten we nog even in het water, want dan blijven ze wat beter. Dan neemt u ze straks mee, vergeet u het niet.

D. Raadsbesluit Aanwijzing griffier

De voorzitter: Dan hebben wij de aanwijzing van een griffier. U heeft ondertussen vernomen dat er een commissie aan het werk is geweest om een nieuwe griffier te zoeken en dat die nieuwe griffier ook gevonden is. U heeft zelf, althans de fractievoorzitters in ieder geval, de gelegenheid gehad om ook even kennis te maken met de heer Marnix Philips. Dan is het nu aan de raad om daarin het definitieve besluit te nemen, want de wet schrijft voor dat de griffier benoemd wordt door de raad. Dat gaan we doen met een schriftelijke stemming. Ik zou als leden van de stembureau willen benoemen de heer Blokpoel, de heer Oomkes en mevrouw Schneiders-Spoor en hen willen verzoeken om de stembriefjes op te halen die op de tafels zijn en die u, naar ik aanneem, invult, hebt ingevuld. Dan schors ik nu de vergadering even om de gelegenheid te geven die stembriefjes op te halen en te tellen. Daarna zal ik aan de leden van de stemcommissie vragen wat de uitslag is van de stemming. Ik schors de vergadering. ... even kijken, degene die het dichtste bij zit is

mijnheer Oomkes. Als u even meedeelt wat de uitslag van de stemming is. Of is er een ander die dat beter kan? Wie gaat dat doen dan? De heer Blokpoel. Sorry.

De heer Blokpoel: Voorzitter, we hebben de stemmen geteld. Er waren twee blanco stemmen en 37 mensen aanwezig, blijven er 35 over, 1 stem tegen, dan houden we 34 stemmen voor over.

De voorzitter: Juist. Daarmee is dan nu formeel de heer Marnix Philips benoemd door de gemeenteraad tot griffier van de gemeenteraad. Gefeliciteerd. Wij hebben bloemen meegenomen. Alstublieft. Wij verheugen ons op de samenwerking. Het duurt nog tot 1 oktober, maar mooi, en het worden vast hele mooie jaren hier in Haarlem.

E. Raadsbesluit Beëindiging aanwijzing interim griffier

De voorzitter: Dan betekent overigens het feit dat u een griffier hebt benoemd, dat de interim griffier, die blijft wat langer dan wij eerst hadden gedacht. Gelukkig is dat mogelijk, is die daarvoor beschikbaar, dus we zijn voorlopig hebben wij nog de mogelijkheid om te kunnen beschikken over zijn kwaliteiten, maar uiteindelijk per 1 oktober zal dus de vervulling van de functie van griffier door de huidige interim griffier beëindigd worden. Ik neem aan dat u ook daarmee kunt instemmen. Ik vraag me ook af, ik zie overal bevestiging, dus dat is goed. Ik vraag me af wat er gebeurt als u er dan niet mee zou instemmen, dat kost in ieder geval geld, vermoed ik, en een hoop formele problemen. Maar het is besloten.

3. Bespreking Voortgangsrapportage 2020

4. Bespreking Vaststelling Kaderbrief 2021

De voorzitter: Daarmee komen wij toe aan het hoofdonderdeel van deze avond, namelijk de bespreking van de voortgangsrapportage van het college en de kaderbrief die het college heeft geschreven. Die twee dingen die voegen wij samen. Ik geef graag de leden van de raad die daarvoor aangemeld zijn in de volgorde zoals wij dat gewend zijn, hebben we net besloten, het woord. De eerste spreker is de heer Rutten van de VVD.

De heer Rutten: Voorzitter, dank u wel. Voorzitter, gisterenavond heb ik geprobeerd om de financiële situatie van Haarlem en de keuzes die we deze week maken, uit te leggen aan een jongen van 15. Hoewel het een slim kind is, moet je het dan toch een beetje dicht bij huis brengen. Dan maak je vergelijkingen met een gewoon huishouden zoals u en ik dat allemaal voeren. Dat is dan nog best lastig. Als de politiek het over een buffer heeft, gaat het over geld dat we niet hebben. Geld waarvan we eigenlijk denken dat het verantwoord is om het niet te hebben en niet over spaargeld om risico's op te vangen: een kapotte wasmachine, inkomensverlies door werkloosheid. Als wij het hebben over een budgetplafond voor Jeugd, hebben we het over 'nee' zeggen tegen een kind dat een boterham vraagt omdat het geld op is. Maar wat als die boterham nou acute zorg is? Deze vraagstukken, voorzitter, vragen om strategische keuzes. Keuzes die het college nu niet maakt en na de begroting uitstelt. Dat is wellicht verdedigbaar, maar de jongen van 15 draaide de rol om en legde het mij simpel uit: dat is een schip waarvan de kapitein niet weet of hij om of door de storm gaat varen, nu een veilige haven zoekt of een anker uitgooit: dat is dobberen. Ik zei u al, het is een slim kind. De VVD vindt het onbegrijpelijk dat het college niet in staat is om scenario's en oplossingsrichtingen te schetsen. Scenario's waar we het vandaag goed over hadden kunnen hebben. Maar, voorzitter, zoals mevrouw Leitner vorige week ook al zei: elk nadeel heeft zijn voordeel en dit biedt de VVD de gelegenheid om te vertellen hoe wij het voor ons zien. De VVD kiest ervoor om Haarlem uit de crisis te investeren, herstel van de economie en het toekomstig verdienvermogen, stimuleren van ondernemerschap, innovatie, circulair ondernemen,

functiemenging. Veel is geoorloofd als het gaat om het economisch herstel aan te jagen. In dat opzicht is de VVD blij met het pakket steunmaatregelen dat in strekking, let op, in strekking, onze steun krijgt. Het sluit goed aan bij de Haarlemse veerkracht die we de afgelopen maanden goed hebben gezien in de stad. We plaatsen echter kanttekeningen bij het noodfonds. Het college vraagt een blanco cheque van 3,5 miljoen op basis van een inventarisatie. Waarom wordt die inventarisatie niet met de raad gedeeld? Kan de raad direct geïnformeerd worden als er een beroep wordt gedaan op dat noodfonds? Die steunaanvragen komen, denken wij, niet uit de lucht vallen en in dat opzicht bevreemdt dat de fractie van de VVD ook het beleid bij wanprestaties bij subsidies. Een subsidie zou in sommige gevallen niet worden teruggevorderd als die voor de continuïteit van de organisatie van levensbelang is. Dat klinkt best heel nobel, maar dat betekent wel dat de subsidie de facto een instellingssubsidie wordt. De activiteit is niet uitgevoerd, het publiek belang is niet vervuld. De VVD wil weten welke instellingen niet aan de prestatieafspraken gaan voldoen, zodat de noodzaak van alternatieven voor de invulling van het publiek belang beoordeeld kunnen worden. We willen ook weten bij welke instelling besloten wordt dat ze het geld mogen houden en op welke voorwaarden dat is. We verwachten hier toezeggingen van het college voordat we kunnen instemmen met het noodfonds in deze vorm. Tegelijkertijd vragen we het college naar de contouren van het economisch herstelplan dat aangekondigd wordt. Een plan dat, wat ons betreft, gericht moet zijn op het versterken van de economische weerbaarheid van onze stad en dat voldoende politiek gewicht en prioriteit heeft zodat het in de organisatie de positie krijgt die nodig is. Anders kunnen we ons ook de moeite van een deelname aan de Invest-MRA besparen. Als we het over investeringen hebben, komen we ook bij de impulsregeling. De VVD steunt het idee om eindelijk in te zetten op de Oostpoort. Dit draagt bij aan de betaalbare woningvoorraad en een snellere realisatie, want dat hapert - dat is duidelijk. Het college kiest voor een programma met een hoog percentage sociale woningen die geld kosten, beperkte commerciële functies en het niet inzetten op echte hoogbouw. Wat de VVD betreft, kan voor de Oostpoort ook de reserve Ongedeelde Stad worden ingezet. Graag reactie van het college daarop. Voorzitter, bij dit scenario hoort ook een optimale werking van de arbeidsmarkt. Werkgevers moeten kunnen beschikken over een pool goed opgeleide werknemers en werknemers moeten veerkrachtig en weerbaar zijn. Daarom moeten we blijvend investeren in onderwijs. Het op de lange baan schuiven van 42 miljoen aan investeringen in de Strategisch Huisvestingsplan Onderwijs, hoort daar wat ons betreft niet bij, zoals we dat ook al eerder hebben aangegeven. Maar even terug naar die arbeidsmarkt: waar zijn de ideeën van de coalitie met notabene een wethouder van de Partij van de Arbeid als het gaat om de human capital-agenda? Wethouder Roduner, we hebben uw brief over de arbeidsmarkt en corona van vorige week gelezen, maar daar mag toch wel wat meer ambitie en urgentie bij? De VVD wil inzetten op bij-, her- en omscholing van mensen die hun baan gaan verliezen en een toekomst kunnen krijgen in vitale beroepen, banen die voortkomen uit de opgave in het kader van het energieakkoord en de circulaire economie. Ja, die opgave die lag er natuurlijk al. De crisis maakt die alleen maar urgenter. Daarom dienen wij samen met D66 en Hart voor Haarlem een motie in die het college oproept werk te maken van een lokaal, sociaal plan. Ja, een lokaal, sociaal plan, want wat de Haarlemmers nodig hebben is werk en een inkomen en dus een toekomst. We realiseren ons uiteraard dat de uitvoering van dit scenario geld kost. Dat impliceert ook dat de VVD bereid is om de schuld weloverwogen te laten oplopen, maar niet zonder meer: we moeten niet de schuld doorschuiven naar de volgende periode en verder en generaties na ons het kind van de rekening laten zijn. We zullen ook moeten bezuinigen waar dat mogelijk is. Het college lijkt ook zo te denken en wil 7 miljoen structureel bezuinigen op de zorg. Maar dat betekent weer wachtlijsten en wachttijden en die waren we net een beetje aan het aanpakken. Wij missen de onderbouwing van dat voorstel en vragen ons af hoe realistisch dat is. Graag horen wij van het college hoe de lijst met 39 bezuinigingen tot stand is gekomen, of ze juridisch kunnen en welke bezuinigingen de lijst niet hebben gehaald. Voor verdere bezuinigingsopties ontvangt de VVD graag zo snel mogelijk een technische lijst en daar graag een toezegging op. Één ding is voor ons wel heel duidelijk, ook naar de stad toe: snijden in de stad is ook snijden in eigen vlees. We hebben het vorige week

gehad over de overhead. Er gaat te veel geld naar het maken van beleid en niet naar het uitvoeren van beleid. Dat moet anders. Wij denken ook dat er winst te behalen valt door het nieuwe werken. Als de ambtenaren thuis werken, hebben we immers geen kantoren meer nodig. Het mooie is, voorzitter, dat het scenario van de VVD een heel liberaal scenario is. Economisch herstel is namelijk het beste medicijn om iedereen gelijke ontwikkelings- en ontplooiingskansen te bieden en om even terug te gaan naar de jongen van 15: het voorkomt ook dat hij straks de rekening betaalt die wij laten liggen. Dat, voorzitter, begreep hij maar al te goed.

De voorzitter: Dank u wel. Wij gaan naar, ik neem aan, de heer Drost, GroenLinks.

De heer Drost: Dank, voorzitter. Laat ik allereerst mijn betoog beginnen door iedereen hier een fijne kaderbriefbehandeling te wensen. Genoeg te bespreken. Ik ben benieuwd of we het in twee avonden gaan redden. Maar goed, we gaan het zien. Want op 16 maart kondigde premier Rutte de intelligente lockdown aan die onmiddellijk daarna effectief werd en nog steeds effectief is. Inmiddels zijn de meeste maatregelen ten opzichte van maart opgeheven en na deze eerste coronagolf zijn komende maanden zeer onzeker. Komt er een tweede golf? Hoe heftig wordt de economische crisis die er volgt? Want ja, dat hij komt, dat is wel zeker. Dat betekent grote onzekerheid voor veel Haarlemmers, zowel wat betreft de portemonnee als voor de gezondheid. GroenLinks denkt hierbij specifiek aan de kwetsbaarsten in onze samenleving, bijvoorbeeld aan ouderen die al afgelopen maanden weinig bezoek hadden en dit voorlopig ook niet zien veranderen soms. Aan coronapatiënten die nog een lange weg te gaan hebben richting herstel en ook aan die Haarlemmers die zorg nodig hadden afgelopen maanden en die onvoldoende hebben gekregen door corona. Vorig jaar tijdens de kadernotabespreking heb ik u aangegeven dat het enerverende tijden waren, onder andere door het afnemen van middelen van het Rijk. Ook heb ik toen onze zorgen gedeeld over de komst van Formule 1 en toenemende vluchten op Schiphol. Discussies, eerlijk is eerlijk, die nu soms mijlenver weg lijken, maar eigenlijk ook wel weer ontzettend actueel zijn. Die Formule 1 die komt er waarschijnlijk volgend jaar alsnog, nog steeds hoeft het voor GroenLinks niet per se, maar gelukkig, Zandvoort is er misschien net wat beter op voorbereid. Schiphol dat start langzaam weer op. Een perfect moment om echt duurzame keuzes te maken voor een toekomstbestendig Schiphol, maar helaas, die kansen worden voorlopig door het Rijk niet gegrepen. Door de coronacrisis hebben we kennis kunnen maken met een verbeterde luchtkwaliteit, rustige wegen, minder CO2 en fijnstof. Het vraagt ook het college om zich in te zetten om deze goede trend vast te houden. Het college neemt ook hierin initiatief door bijvoorbeeld te kiezen voor een autovrije Botermarkt en een autovrije Barrevoetestraat. Hiervoor kan groen in de plaats komen. Over dat groen gesproken, groenparticipatie vindt GroenLinks ontzettend belangrijk, geld voor groene daken aanleggen, voor geveltuintjes en dergelijke. We zijn even benieuwd of hier nog voldoende budget is voor dit jaar. Maar dit is ook het moment om een groot compliment te maken naar de stad, want Haarlemmers: we waren er voor elkaar. Ik vergeet wel even voor het gemak de wetteloosheid die een aantal weken heerste in en rond het wc-papier schap, maar afgezien van dat, waren we er gewoon voor elkaar.

De voorzitter: U heeft een interruptie. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Mijnheer Drost, u heeft het nu over het groen maken van bepaalde pleinen, maar denkt u dat we niet nog meer winst kunnen maken door bijvoorbeeld te zeggen bij nieuwbouwwijken dat daar ook een percentage groen moet zijn en dat je daar niet tot aan de stoep moet verkopen en bent u niet van mening dat we ook groen kunnen behouden door bijvoorbeeld de regeling die we nu hebben af te schaffen dat mensen aanliggend groen aan hun tuin van de gemeente kunnen opkopen?

De heer Drost: Heeft u gelijk in. Daar kom ik zo op, zeker wat betreft het groen in die ontwikkelzones, want ik denk bijvoorbeeld aan, om een paar voorbeelden te geven wat ik net benoemde, die boodschappenservice van ...

De voorzitter: U heeft opnieuw een interruptie, van de heer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, GroenLinks geeft het college een compliment dat ze kiezen voor een autovrije Barrevoetestraat, maar heeft GroenLinks ook gezien dat ze niet kiezen voor een autovrije Vijfhoek?

De heer Drost: Daar hebben we ook een motie klaar voor liggen. Dat is een eerste stap, maar die visie van de Vijfhoek dat vonden wij ook een goede visie en dat is wellicht ook een mooie volgende stap. Want, om mijn betoog verder te pakken, we denken bijvoorbeeld ook aan die telefonische hulpdiensten, die briefjes in de bus met de vraag of iemand hulp nodig heeft, echt om er voor elkaar te zijn. Maar dat is natuurlijk niet genoeg om Haarlem gezond door deze crisis te loodsen. GroenLinks wil juist nu investeren in deze stad op korte termijn en in de toekomst. Wat de VVD ook net zei over dat investeren, dat is ons uit het hart gegrepen. Zowel in 2020 als in 2021 staat er 70 miljoen aan investeringen klaar. We hebben bij de jaarrekening 2019 gezien dat nogal eens investeringen worden doorgeschoven in deze stad en we vragen dan het college klem om een uiterste krachtsinspanning te doen om die investeringen te halen, zeker nu. Hoe gaat u dat doen, college? Een stille ramp voltrekt zich in de cultuursector. Door het hele land geven schouwburgen, theaters en poppodia aan dat het zonder steun, dat ze het niet gaan halen dit jaar. We denken echt aan die kleine creatieve makers ook, 38.000 totaal, die ontvangen geen steun en steeds meer mensen die op de podia horen te staan, verlaten de sector. De miljoenen van het kabinet voor cultuur belanden vooral op rijks en niet op lokaal niveau. De gelden die wel komen, moeten weer gematcht worden door de gemeente, denk ook aan de provinciegelden. Haarlem is een cultuurstad en is dus ook zwaar geraakt door deze crisis. GroenLinks is blij met het voorstel voor het oprichten en inzetten van een noodfonds. Denken we ook aan onze sportinstellingen, plekken waar mensen samenkomen, zeer belangrijk besluit en essentieel voor hun voortbestaan. Tegelijkertijd zien we ook nog grote onzekerheden voor komende maanden in die sectoren. GroenLinks vraagt het college de raad goed te blijven informeren over de situatie van onze sport- en cultuurinstellingen en eventueel met aanvullende voorstellen te komen. Haarlem is daarnaast ook een groeiende stad. GroenLinks is voorstander van het bouwen van meer woningen ...

De voorzitter: Interruptie van mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ik hoor u aan het college vragen dat u geïnformeerd wil worden over onze cultuurinstellingen. Daar schrik ik toch wel een beetje van, want we hebben een paar maanden geleden al geconstateerd dat het Frans Hals gewoon bijna failliet was en dat wij met een noodoplossing moesten komen om ze überhaupt boven water te houden. Toen heeft uw eigen wethouder beloofd om met scenario's te komen. Waarom houdt u haar niet aan die belofte? Want dat zou, in mei zouden we al de problemen hebben opgelost, tenminste een oplossingsrichting voorgeschoteld krijgen en nu hebben we corona daaroverheen gekregen en nu weten we nog niks. Dus 'geïnformeerd blijven' lijkt mij als grootste partij natuurlijk wel een beetje slap, laat ik het zo zeggen.

De heer Drost: Die scenario's die komen eraan. Het CDA gaat er ook nog verder op in. Cultuur is natuurlijk ook wel wat breder dan dat. '...' corona.

Mevrouw Van Zetten: Voorzitter, wat hoor ik nou? Het CDA gaat er verder op in? Wat is dat nou voor antwoord?

De heer Drost: Ik zeg wat ik zeg. De scenario's komen eraan en één van de raad zal daar nog verder wat over vertellen. Ik vind het jammer dat u het zo vernauwt, dat steunfonds. Het is voor de hele sector, het is voor ontzettend veel mensen belangrijk in deze stad, ontzettend veel mensen verdienen hun brood binnen cultuur. Frans Hals gaat ons aan het hart, maar ik vind het jammer dat u die discussie zo vernauwt. Het is breder dan dat. Want Haarlem is dus een groeiende stad. Wij vinden het belangrijk dat die woningen in de stad worden gebouwd, niet om de stad heen in het groen. Voor GroenLinks is het belangrijk dat dit duurzame wijken worden, klimaatbestendig, groen, sociaal en waarbij de prioriteit ligt op die stoepganger, op fiets, ov en daarna overig. Want 2019 was het jaar van de ontwikkelvisies om deze wijk te realiseren. Tijdens de laatste begrotingsbespreking in 2020 heeft GroenLinks al aangegeven dat dit het jaar is om die visies concreet te maken, met een strategie te komen. Zeer concreet om die visies natuurlijk te realiseren, is die woningbouwimpuls voor gemeenten van het Rijk. Deze gelden vanuit het Rijk brengen deze doelen dichterbij en daarom zal GroenLinks dit voorstel steunen. Om dezelfde reden is GroenLinks enthousiast over deelname aan MRA- Invest. Geld hiervoor kan gebruikt worden voor de energietransitie en ook weer investeren juist in een circulaire economie. Haarlem is daarnaast een sociale stad. Ondanks beperkte compensatie vanuit het Rijk, stelt het college voor om 4 miljoen extra structureel uit te geven voor Jeugd en Wmo.

De voorzitter: U heeft een nieuwe interruptie. Gaat uw gang.

De heer Blokpoel: Ik wacht even op het woord. Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Drost, ik hoor u net afgeven op de pairings-mogelijkheden vanuit het Rijk, de subsidie van het Rijk aan de culturele instellingen. Maar nu doet u hoopgevend over Invest-MRA, over de woningbouwimpuls en dat is dan wel fijn? Of heeft u daar ook iets op tegen?

De heer Drost: Ja, dat is fijn. Het is ook goed, het centrale punt van GroenLinks, het is goed dat we ook als stad extra gaan compenseren, of compenseren, extra gaan investeren. Dus dat vinden we heel positief. Dank voor uw verduidelijking.

De voorzitter: Nog een keer de heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Dan begreep u mijn verduidelijkende vraag niet. De heer Rutten noemde het net ook in zijn betoog. Bent u dan ook bereid om een deel eigen middelen erin te stoppen vanuit een potje wat u nu al jaren onder uw hoede heeft genaamd Ongedeelde Stad en wat nergens voor ingezet wordt want: het kan nergens en het hoeft nergens en we vinden wel een andere manier. Bent u dan bereid om die ook in te zetten op de Oostpoort?

De heer Drost: Het college doet daar een voorstel voor en dat is Zuid-West en dat is precies waarvoor het bedoeld is. Dus in het westen van de stad voor die sociale huurwoningen aan die kant van de stad. Dus dat vinden wij positief. Zeker. Even kijken. Dus ik was bij mijn volgende blokje. Het college stelt dus voor om 4 miljoen extra structureel uit te geven. Ook stelt het voor om binnen de Jeugd en Wmo te gaan werken met budgetplafonds. Op zich, GroenLinks begrijpt heel goed dat de kosten zonder ingrijpen onbeheersbaar zullen worden. Daarnaast begrijpen we ook wel dat veel gemeenten inmiddels dezelfde afweging hebben gemaakt, maar we maken ons ook zorgen over deze maatregel. Het kan bijvoorbeeld betekenen dat mensen geen zorg meer zullen ontvangen wanneer het plafond is bereikt. Daar hebben we een tweetal moties voor. Ik zal de eerste benoemen, is dat de motie 'Laat mensen niet wachten op zorg indienen'. Mevrouw Kl... Met D66 dienen we die in, geloof ik. Ja, ik zie een knik. In ieder geval met D66 en daarin vragen wij om een goed doorwijssysteem en een proactieve melding voor het ontstaan van wachtlijsten om dan verder het gesprek aan te gaan. Maar het budgetplafond betekent ook dat de instellingen die de zorgen leveren nu, meer dan bij

de open eind-regeling een duidelijke, eigen verantwoordelijkheid hebben tot kostenbeheersing. Op dit moment gaat 30% van de totale kosten voor Jeugd en Wmo naar controlesystemen, administratie. 30%. GroenLinks gelooft dat daar een mogelijkheid zit tot besparen die niet ten koste gaat van de cliënt door controle en administratiesystemen simpeler en eenduidiger te maken, bijvoorbeeld. Dus we roepen in het college in onze motie samen met Trots Haarlem: minder administratie, meer tijd voor zorg, in navolging van het programma ook van minister Hugo de Jonge: ontregel de zorg op om met een lokaal plan van aanpak te komen dat moeten leiden tot minder administratieve lastendruk.

De voorzitter: Een interruptie van de heer Visser.

De heer Visser: U had het net over de budgetplafonds. Wat vindt u er eigenlijk van dat het college eigenlijk dat alleen maar voorstelt terwijl er ook gemeenten zijn die andere keuzes maken zoals prestatiebekostiging. Ik weet niet of het beter is, maar het college gaat er nog geeneens op in. U had het net over scenario's. Had u hier niet meerdere scenario's willen zien?

De heer Drost: Terechte vraag. Ik neem aan dat u daar verder in uw betoog ook op ingaat, want ... Tot slot, dit jaar zou een jaar met een ...

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Ik sta nog een beetje te kijken hiervan, want eigenlijk ben ik ook wel benieuwd wat GroenLinks te zeggen heeft op de vraag van de ChristenUnie. Ik heb geen zin om te wachten op de beantwoording van het CDA. Die zal dat misschien wel doen, maar dat is inderdaad nogal lang wachten. Het is nogal wat dat er 39 bezuinigingsmaatregelen oplopend tot 7 miljoen worden aangekondigd en u heeft het alleen over de bureaucratie. Daar zijn we het allemaal over eens dat we die moeten aanpakken, maar over die 39 maatregelen hoor ik u niet. Wat vindt u daarvan en vindt u dat het college die maatregelen goed onderbouwd heeft?

De heer Drost: Ik heb er net alle vragen over gesteld. We hebben er ook allemaal moties over ingediend en daar wachten we de reactie op. Maar dat dit allemaal, zo te zeggen, k-maatregelen zijn, dat vindt GroenLinks ja, dat klopt.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Dan zijn we dat wellicht met elkaar eens, alleen de vraag was: wat vindt u van de mate waarin deze bezuinigingsmaatregelen onderbouwd zijn en de mate waarin u kan kiezen: welke maatregel willen we nu wel en welke niet? Het gaat om 7 miljoen bezuinigen in de zorg. Daar mag je toch wel een, dan zouden wij toch wel mogen kiezen waar we die k-maatregelen dan, welke k-maatregelen wij dan nemen?

De heer Drost: Dan dient u daar een motie over in. Maar voor GroenLinks is het volstrekt duidelijk dat we iets moeten en dat stelt het college voor en daar gaan we over met elkaar in debat. Dus als u extra andere voorstellen doet, dan zien we die graag tegemoet. Tot slot ...

De voorzitter: U bent er nog niet helemaal vanaf. De heer Visser gaat nog even verder.

De heer Visser: Ik denk dat de VVD het over die laatste bladzijde heeft in de voortgangsrapportage waar inderdaad in uiterst kleine lettertjes maatregelen staan. Mijn hele simpele vraag aan u: kon u daar chocola van

maken? Weet u wat daar staat? Want vandaag wordt ons gevraagd die hele bladzijde te accorderen. Ik zou eerlijk gezegd niet weten wat daar staat. Kunt u het mij uitleggen?

De heer Drost: Ik heb hem niet paraat voor me, heer Visser, moet ik heel eerlijk in zijn.

De heer Visser: Bladzijde 57 en er staat boven 'Bijlage maatregelen Jeugd Wmo'. Het gaat over verhuiskostenregeling, het gaat over eigen bijdrage, het gaat over van alles en nog wat.

De heer Drost: Ik ken hem. Maar ik bedoel, u gaat niet meer antwoorden krijgen op dit moment dan wat ik net heb gegeven. Ik wil er prima nog een keer met mijn fractie naar kijken en dan kom ik daar op terug in onze tweede termijn. Zo gaan we het doen. Dus ...

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Goed, als u een kadernota of een kaderbrief leest, dan zou ik inderdaad aanraden om hem helemaal tot het einde te lezen, daar staan vaak de meest interessante gegevens. In dit geval 39 maatregelen om 7 miljoen aan zorg te bezuinigen. Onze vraag aan het college is: kunt u dat onderbouwen waarom u daarvoor kiest en niet voor andere zaken en eigenlijk de vraag aan u is: vindt u ook dat het college met een goede onderbouwing moet komen voordat u instemt met 7 miljoen aan bezuinigingen op de zorg?

De heer Drost: Ik heb volgens mij gezegd wat ik hierover wilde zeggen, dus u kunt nog een keer de vraag stellen, maar dan ga ik nog een keer hetzelfde antwoord geven.

De voorzitter: Goed, gaat u verder.

De heer Drost: Dus tot slot: dit jaar zou een jaar met een kroontje worden voor Haarlem. Dat de stad 775 jaar geleden stadsrechten kreeg, was voor veel Haarlemmers reden om met feestelijk ideeën te komen om het te vieren. Maar toen gooide wereldwijd de corona van een hele andere orde roet in het eten. Daarom komt GroenLinks met de motie 777. Deze motie stelt voor om het over twee jaar nog eens te proberen tijdens het officiële feestjaar Haarlem 777. Op die manier krijgen al die bewoners, organisatoren en instellingen alsnog de kans om hun plannen alsnog uitvoeren op een moment dat corona hopelijk geen dagelijks onderwerp van gesprek meer is. Als laatste, in november bespreken we de meerjarige begroting. Dan is er meer bekend over de ...

De voorzitter: U krijgt een interruptie van de heer Boer.

De heer Boer: We bevinden ons in één van de ernstigste crisissen die deze gemeenschap, die deze stad, die dit land ooit heeft meegemaakt. Er wordt gevraagd om een fatsoenlijk antwoord over bezuiniging in de zorg en waar begint u over? U besteedt werkelijk minuten aan het feit dat we de verjaardag van Haarlem maar in 777 moeten gaan vieren. Het ontbreekt u denk ik werkelijk aan urgentie wat er in deze stad speelt. Hoe komt u erbij om een motie te creëren in deze tijd om de verjaardag van Haarlem 777 te verplaatsen? Neemt u ons even mee, of gaat het CDA dat ook beantwoorden?

De heer Drost: Ik vind het teleurstellend dat u zo'n karikatuur van ons verhaal maakt. We hebben duidelijk verteld over de uitdaging waar heel veel Haarlemmers voor staan. Daar maken we ontzettend veel zorgen over. Tegelijkertijd verderop is het ook goed om af en toe een feest te vieren en dat is ook wat we doen en daarom stellen we dat voor. Als laatste, . In november bespreken wij ...

De heer Boer: Ik vind het echt heel pijnlijk. Maar gaat u maar een feestje vieren.

De heer Drost: Helemaal goed, mijnheer Boer. We bespreken nog de meerjarige begroting, dan is er meer bekend over de financiële situatie van Haarlem. In de aanloop naar deze bespreking gaat GroenLinks graag het gesprek aan met de stad en met u om zo tot de juiste besluiten te komen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan naar de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. De SP vindt dat het college een aantal goede maatregelen heeft genomen om de gevolgen van de coronacrisis te bestrijden. Maar over twee punten hebben wij opmerkingen. Wij vinden dat als de overheid ondernemingen sluit, dat zij dan geen belastingen kan heffen over de periode dat de gemeente, of dat de ondernemingen in de opdracht van diezelfde overheid hun deuren dicht hebben moeten doen. Dat geldt voor het grootste gedeelte van de horeca, voor fitnesscentra en voor contactberoepen zoals kappers. Ook het college volgt die redenering onder andere voor de terrassenbelasting. Een uitzondering maakt het college voor de ozb voor gebruikers van niet-woningen. Dat vindt de SP onbegrijpelijk; je kan niet van twee walletjes eten. Daarom dient de SP samen met de VVD en de Actiepartij een motie in om ook die belasting voor dit jaar voor deze ondernemers met 25% te verlagen. Dit betekent dat het bedrag van 3,5 ton voor ondersteuning van ondernemers met enige tienduizenden euro's omhoog moet. We horen wel van het college hoeveel euro's dat precies zijn. Ook vinden wij, en te horen aan de interrupties vinden ook andere partijen dit, dat de culturele sector meer armslag moeten krijgen om hun tekorten te verminderen. Daarom steunen wij een motie van de Actiepartij. Voorzitter, de Rijksoverheid heeft de afgelopen 20 jaar bezuinigd op de publieke sector. Gevolg: een tekort aan materieel voor Defensie, een tekort aan rechters, politieagenten, onderwijzers en verpleegkundigen. De gemeenten hebben daar last van, worden gebruikt als afvoerputje. Het tekort aan politie noopt de gemeente om meer handhavers in dienst te nemen. De teruggang in de kwaliteit van het onderwijs verhoogt het aantal leerlingen die uitvallen, enzovoort. Ook heeft het Rijk onder meer de Wmo en de jeugdzorg naar de gemeenten gedecentraliseerd. Deze decentralisaties gingen gepaard met fikse bezuinigingen, onder andere op de sociale werkplaatsen, op de huishoudelijke ondersteuning en de jeugdzorg. Dit kabinet heeft het abonnementstarief voor de huishoudelijke ondersteuning ingevoerd. Daar zijn we als SP echt blij mee. Meer mensen maken nu gebruik van de huishoudelijke ondersteuning en minder van de zwarte markt. Maar een bijbehorend extra budget ontbreekt grotendeels. Wij geroepen het college op om met alle macht bij Den Haag te lobbyen voor het benodigde extra budget. Voor de huishoudelijke ondersteuning wil het college, en inderdaad bladzijde 57, een aantal maatregelen nemen om vooral vanaf 2022 de groei van het budget terug te dringen. Wij wachten de voorstellen van het college met een kritische grondhouding af en we zijn ook benieuwd naar de motivering van het college om een aantal bezuinigingsmaatregelen door te voeren. Wij vinden dat die voorstellen in geen geval ten koste mogen gaan van de arbeidsvoorwaarden van de mensen die bij de huishoudelijke aanbieders werken en niet mogen leiden tot een heropleving van het zwart werken. Graag een reactie van de wethouder hierop. Dan verder hebben mevrouw Özogul en mevrouw Klazes, twee zielen zijn ze geweest en één gedachte, want wij hebben ongeveer precies dezelfde motie over de jeugdzorg ingediend. Het college wil al dit jaar een budgetplafond instellen van 90%. Dit werkt averechts: we besparen op korte termijn een dubbeltje, maar op langere termijn dreigt ons dat een kwartje te kosten. Hoe langer wij een kind in nood niet helpen, hoe hoger de kosten van de noodzakelijke zorg. Daarom dienen wij samen met de Actiepartij een motie in voor meer aandacht voor preventie en tegen langere wachttijden. Dan, voorzitter, het klimaat. Trots had het er al even over. Het vergroenen van Haarlem levert meer biodiversiteit op, minder CO₂, minder wateroverlast, minder hittestress. Niet alleen de vergroening van de openbare ruimte is belangrijk, maar ook de vergroening van de tuinen en de aanleg van geveltuintjes. Daarom dienen we samen met de Actiepartij een motie in die het

college aanspoort om de vergroening van tuinen te bevorderen en die vergroening ook in prestatieafspraken met de corporaties op te nemen. Alweer geruime tijd hebben mevrouw Wisse van de Partij van de Arbeid, de heer Dreijer van het CDA en ikzelf een gesprek gehad met Elan en Elan is daartoe bereid om prestatieafspraken aan te gaan, maar daar denken ze vooral aan stimuleren en niet aan dwang. Tot slot.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Want dat vergroenen van die tuinen daar heeft u het over, maar is dat nou bedoeld voor de regenafvoer of voor wat anders? Want voor de regenafvoer wil ik u erop wijzen dat er tegenwoordig tegels bestaan die water doorlaten, 6 liter per minuut. Dus daarvoor zou het niet meer hoeven.

De heer Garretsen: Tegenwoordig tegels die water doorlaten? Ik ben verrast, maar er blijft nog andere voordelen van groen, namelijk het opslaan van CO₂, het voordeel van die biodiversiteit enzovoort. Dus oké, ook dat. Dus ik hoop dat ook daarin u liever hebt dat mensen de tuinen vergroenen als ze waterdoorlatende tegels aanleggen. Dan tenslotte is de SKE ingegaan op het aanbod om een prestatieverplichting aan te gaan. Die prestatieverplichting bestaat uit het aanleggen van in de komende anderhalf jaar van minstens 8000 panelen, zonnepanelen op grote daken. De prestatieverplichting betekent: boter bij de vis. Wij stellen voor om het net zo te doen als bij aannemers: in het begin de helft van de aannemerssom en daarna naargelang de prestatie wordt geleverd. We hebben daarom een, ook heeft de SKE verklaard om vanaf, 'vanaf' moet ik zeggen, 2022 geen enkel beroep meer te doen op de gemeente voor financiering, want dan kunnen zij zichzelf bedruipen. Wij vinden het belangrijk dat de SKE niet verloren gaat, dat ze geen slapend bestaan gaan leiden, dat hun kennis, ze hebben heel veel kennis, blijft bestaan. Daarom dienen wij samen met het CDA, samen met GroenLinks en samen met D66 een motie in waarin wij voorstellen dat het college geld vrijmaakt voor die prestatieverplichting door middel van de budget voor duurzaamheid. We wachten met belangstelling de reactie van de wethouder af. Dan tenslotte de kaderbrief. Nu vraagt u ons in te stemmen met vier punten. Net zoals de VVD hebben wij geen problemen met de eerste twee punten. Maar het derde punt gaat over het terugdringen van de groei in de Wmo en de jeugdzorg. Wij wachten de reactie van het college op onze vragen over de Wmo en op onze motie en ook de vragen van de VVD met belangstelling af. Dan tenslotte, de differentiatie en de afvalstoffenheffing. Wij hebben daar heel langdurig gediscussieerd, gedebatteerd, van gedachten gewisseld hierover in onze fractie. Er zijn zelfs Bijbelspreuken bij gehaald, maar tenslotte zijn we tot een eensgezind standpunt gekomen: wij vinden dat gezinnen met kinderen niet extra moeten worden getroffen. Wij vinden dat iedereen in Nederland, in vrijheid kinderen moet kunnen nemen en daarin niet moet worden belemmerd en daarom is: onze voorkeur blijft bij het oude systeem. Misschien is het ook aan de wethouder om te reageren en ons uit te leggen waarom gezinnen met kinderen niet de dupe worden van het nieuwe systeem.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Boer.

De heer Boer: Ik heb zelf geen verstand van kinderen, daar ben ik blij om, trouwens, maar ik vraag me werkelijk af: kent u mensen die dan zitten met elkaar te praten van: zullen we kinderen nemen en dan zegt de één: ja, maar die afvalstoffenheffing, die weegt wel zwaar bij mij. Kent u zulke gesprekken werkelijk of ...?

De heer Garretsen: Nee, natuurlijk ken ik die gesprekken niet, mijnheer Boer, maar er zijn natuurlijk wel veel punten die samen een groot beslag leggen ...

De heer Boer: Maar dat was de kern van uw betoog. Dus dat valt nu weg.

De heer Garretsen: Het is weer een bouwsteen om het mensen financieel wat moeilijker te maken om kinderen te nemen en ...

De heer Boer: Volgens mij is die differentiatie nou juist om de kosten te delen. Ik wil er niet een hele discussie over beginnen, maar dat is nou juist de bedoeling van de differentiatie dat we het eerlijker gaan verdelen. U komt met een verhaal over kinderen en dat dat moeilijk is als de afvalstoffenheffing naar boven gaat, maar dat blijkt dus niet waar te zijn.

De heer Garretsen: Daarvan heb ik gezegd dat ik heel benieuwd ben naar de reactie van de wethouder. Ik hoop dat u gelijk heeft.

De voorzitter: U hebt nog een ...

De heer Garretsen: De heer Boer gelijk, dus daar ga ik nu dan ook van uit.

De voorzitter: U hebt nog een interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, ik heb wel ervaring met kinderen en daar ben ik ook blij mee. Als we kijken naar, want er wordt ons twee alternatieven aangeboden, en eigenlijk is bij ieder alternatief gezin met één kind gaan erop vooruit. Pas bij twee kinderen kan het verschillen.

De heer Garretsen: Ik dacht dat het nieuwe systeem zo was dat je drie tarieven krijgt, één voor één huishouden met één persoon, een huishouden met twee personen, huishouden met drie personen en meer. Dus een gezin met één kind valt onder drie personen met meer, toch?

De heer Aynan: Volgens mij, zet anders maar gewoon de vraag naar de wethouder.

De heer Garretsen: Blijkbaar ben ik absoluut niet ingevoerd in deze kwestie. Ik zit ook niet in de commissie Beheer, maar het moet altijd mogelijk zijn om vragen te stellen aan de wethouder en de wethouder heeft weer wat spreektijd te vullen om dit goed aan de SP uit te leggen. Ik wou hierbij mijn eerste termijn beëindigen, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan wij luisteren naar mevrouw Verhoeff, Partij van de Arbeid.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel, voorzitter. De glazen bol die lijkt nu echt stuk. Het toekomstbeeld is sinds enige maanden nog veel troebeler dan in andere jaren. Wij begrijpen dan ook volkomen dat het college, een beetje opgestoot door de verschillende fracties, ervoor gekozen heeft om niet een standaard kadernotaproces te volgen maar een voortgangsrapportage en een kaderbrief. Wij vinden dat helemaal prima. De eerste cijfers over de gevolgen van Haarlem heeft het college verstrekt, maar wat komt er nog meer? Voor weloverwogen besluiten is ook veel meer inzicht nodig in het Rijksbeleid en wij blijven dan ook het college oproepen daar waar mogelijk in samenwerking met de G40, de VNG en wie dan ook steeds een beroep op het Rijk te blijven doen om elke cent daar los te peuten die wij zo hard kunnen gebruiken. We spreken wel onze zorg uit dat ondanks dat het college voorstelt 4 miljoen extra aan de Wmo en Jeugd toe te voegen, maar dat in de praktijk natuurlijk toch een afvlakking is van de groei, dat dat niet mag betekenen dat er een soort op-is-effect ontstaat waarbij wij zeggen: budgetdiscipline voor gemeenten en gecontracteerde instanties: helemaal prima, maar wie zorg nodig heeft, moet die zorg ook krijgen. Sterker, heeft daar recht op. Daar zullen we, en ik denk dat wij niet de enigen zijn, gewoon de komende periode en zeker ook volgend jaar waarin de tekenen

wel heel duidelijk zullen zijn wat er gebeurt, heel erg op letten. Het kan niet zo zijn dat in november het geld echt op is. De Ongedeelde Stad. Daar hebben wij vaak voor gepleit als PvdA en wij zien een aantal mooie tekenen in deze stad ondanks de coronacrisis dat er hard aan gewerkt wordt. We zien dat de acht ontwikkelvisies zijn vastgesteld. Dat betekent dat er meerdere locaties voor sociale woningbouw, een aantal visies zelfs met 50%, zijn aangewezen. We moeten die stappen nog wel gaan maken, het zijn ook niet alleen woonvisies, maar visies waarin we veel meer willen dan alleen dat, werkgelegenheid, het werd net, ik meen door de VVD al even aangestipt, zeker moet dat er komen en er moet ook zeker woningen komen voor ouderen, ook voor jongeren natuurlijk, die op die wachtlijsten staan. Daarom zijn we ook trots op het initiatiefvoorstel dat één van onze schaduwleden heeft ingebracht dat gaat over de verbouw aan een levensloopbestendig vergrijzingsproef Haarlem. Prachtig als we dat met zijn allen voor elkaar krijgen. Daar gaan we nog meer van horen. Ik zei net al: de visies is meer dan wonen alleen. Zij geven ook uitgangspunten voor het verder uitwerken van verschillende voorzieningen: werk, groen en bereikbaarheid. We zullen als raad dan ook nog meermalen discussiëren. Daar verheugt de PvdA zich ook op, op de wijze van de duurzame ontwikkeling van deze wijken. Doe-tuin in de buurt, werkgelegenheid nabij en in de nieuwe buurten. De komende periode zullen wij ons actief inzetten in deze vervolgstap, maar we weten zeker dat onze wethouder, die wij gelukkig ook op deze onderwerpen hebben zitten, als die het dan niet zelf doet, maar hij is zeer actief, dan jagen we hem wel op. Wij zijn ook heel blij in dit kader met de actieve aanpak die gekozen is door het college van de goed onderbouwde impulsaanvragen die het college heeft gedaan voor de regelingen van het Rijk, ondersteund door het MRA intussen voor de zones Oostpoort en Europaweg. In dat tweede deel vinden wij ook natuurlijk dat daar hard aan getrokken moet worden. Wij vinden het ook helemaal prima dat het fonds Ongedeelde Stad, een fonds waar wij in de vorige periode hard voor gewerkt hebben, en gelukkig ook medestanders hebben gevonden, dat dat kan worden ingezet en nu dus echt een bestemming heeft waarvan iedereen kan zeggen: dit draagt nou bij aan een goede ontwikkeling van Ongedeelde Stad in Haarlem. 50% betaalbare woningbouw in die impulsregeling van het Rijk. Ik viel bijna om toen ik hoorde dat dat daar in zat. Ik weet, het is niet alleen sociale huur, het is ook betaalbare middenprijzen, maar het neemt niet weg dat het Rijk gelukkig gaat inzien, en ze mogen nog een beetje harder gaan lopen, dat dit heel erg belangrijk is.

De voorzitter: Sorry. De heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Waar haalt mevrouw Verhoeff de 50% sociaal bij de impulsregeling vandaan?

Mevrouw Verhoeff: Als u mij heel goed hoort, dan is bij die aanvragen voor impulsregeling om daarvoor in aanmerking te komen, gaat het niet over 50% sociale huur maar over betaalbare woningen, daar valt onder de sociale huur en daar valt ook een deel wat wij middenduur, wat in landelijk tot de middeldure huur hoort, maar wel ook voor ons in de sociale hoek valt. Snapt u?

De heer Aynan: U zegt gewoon 50% sociale huur.

Mevrouw Verhoeff: Dat kan ook koop zijn, ja u heeft gelijk. Mijnheer Garretsen verbetert mij nog even: het gaat over de betaalde sector en dat is meer dan alleen sociale huur.

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Verhoeff: En als u het exact wil weten, zou ik zeggen: stel een technische vraag, misschien kan de wethouder het zo helemaal uit zijn hoofd vertellen. Dat zou prachtig zijn.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. U dweept met aannemers, dat hoor ik u nog niet zeggen, maar wij zijn eigenlijk nooit zo blij met HBB en Hoorne Vastgoed en dat is natuurlijk een dingetje wat in Haarlem wel speelt, want we krijgen natuurlijk nooit sociale woningen.

Mevrouw Verhoeff: Mijnheer Amand, volgens mij weet u dat wij bij de verschillende zones met u bij sommige ontwikkelingen ook achter Hoorne Vastgoed of HBB wel eens heel kritisch met u zijn geweest. We wilden geen supermarkt, is ook niet geko... Sorry, ik zal even. Dank u. Voorzitter, u hoeft het niet eens meer te zeggen, het wordt al aan mij verteld. U weet dat wij daar heel kritisch op zijn maar neemt niet weg dat ook deze ontwikkelaar soms hele mooie dingen doen, maar dat betekent wel dat er stevig op gestuurd moet worden, want het gaat niet vanzelf. Ik werd net ook nog even fluisterend gecorrigeerd: het gaat niet alleen om dat je een aanvraag doet met 50% betaalbare woningen, maar dat de ondergrens is die gesteld wordt voor het Rijk waar we aan moeten voldoen en dat kunnen we dus gelukkig. Als deze projecten dadelijk eens mochten worden toegekend, mensen, dan is het eigenlijk een droom waarbij de PvdA ziet dat onze inwoners eindelijk weer zicht krijgen op een aantal woningen die betaalbaar zijn. Ik heb het al gehad over het fonds. Ik ben wel even van slag hoor, van die interruptie. Bij de start van deze bestuursperiode is afgesproken dat de minimaregelingen beschikbaar komen voor mensen met een inkomen tot 120% van het bijstandsniveau. Dat was 115. Graag hadden we dat natuurlijk in deze periode nog verhoogd gezien naar 130, ongeveer gelijk met het minimumloon, maar nu door het CPB is voorspeld dat de armoede zal toenemen, en de corona doet daar nog een schepje bovenop, willen wij dat ook de nieuwe minima die er helaas zeker van komen, ook zeker gebruik kunnen blijven maken van deze minimaregelingen. Wij zullen het college hier scherp op volgen. Vervolgens vinden wij dat je vooral vast moet houden aan die 120% en niet de koek moet gaan verdelen over meer mensen door gewoon allerlei bijdragen te gaan verlagen. Dat zien wij dan ook ...

De voorzitter: U hebt een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: PvdA heeft hier een heel goed punt. In het verleden heeft Trots Haarlem al gezegd: je zou eigenlijk die minimaregeling niet naar 130 maar naar 200% moeten verhogen, want Jan Modaal die komt gewoon helemaal niet meer rond, zeker niet als je maar één baan hebt. Maar komt u zelf nog als PvdA zijnde met een motie van 130%? Dan gaan we die steunen.

Mevrouw Verhoeff: Ik had hem uit moeten zetten. Ik had dat graag gedaan, maar dan wordt aan mij ook gevraagd: dekking, en ik heb niet het idee dat ik daar een meerderheid voor heb, maar als u die motie ...

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff, ik snap, want het is pure beleefdheid, maar als u gewoon rechtuit blijft kijken, dan hoort iedereen u het beste en ze zien u op het scherm.

Mevrouw Verhoeff: Het spijt me. Ik ben hardleers, het blijft elke keer weer mijn gewoonte om me om te draaien. Wij zouden graag zo'n motie indienen als we wisten dat het enige realiteitsgehalte, want we moeten er wel dekking voor zoeken en juist nu bij deze kaderbrief, komt bijna weer de hoek om, is het duidelijk dat we helemaal niet over veel geld beschikken en zeker niet weten over hoeveel geld we precies beschikken, dus kunnen we dat helaas niet doen. In lijn met wat ik hiervoor allemaal gezegd heb ...

De voorzitter: U hebt nog een paar interrupties. Eerst de heer Aynan.

De heer Aynan: U roept het college op om de nieuwe minima toegang te blijven verschaffen tot de minimaregelingen, maar waarom doet u dat? Heeft u signalen dat dat niet het geval zal zijn?

Mevrouw Verhoeff: Nee, helemaal niet, maar wij waarschuwen, je kan beter eerder iets te vroeg roepen dan te laat, dat als er meer mensen gebruik, een recht hebben om gebruik te maken van die regelingen, wij er wel voor pleiten dat je die dan ook gewoon op die 120% als norm van het bijstandsniveau houdt. Er is nu geen enkel signaal en in 2020 is dat ook geen probleem, want helaas, als je meer geld uitgeeft, dan gaat het ten laste van reserves maar daar zijn ze wel voor. Vooralsnog is er geen aanleiding om dat te denken, want u weet ook wel dat niet iedereen direct zonder inkomen is, maar dat er allerlei fases voorafgaan zoals WW-uitkeringen en dergelijke, maar we willen wel gewoon gesteld staan. Wij waarschuwen er nu voor en dat betekent niet dat ik nu al denk dat het college daar niet aan zal gaan voldoen.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, als er geen aanwijzingen zijn, is een dergelijke waarschuwing ook niet nodig. Tenslotte is het ook een open einde-regeling, dus ik snap die waarschuwing ook niet.

Mevrouw Verhoeff: Kijk, dat is nou precies het verschil tussen u en ons. U wacht af en wij zeggen: college, prima zoals het nu gaat, maar in de volgende periode willen wij alvast zeker aangeven dat wij daarvoor gaan pleiten. Werkgelegenheid ...

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Rutten.

De heer Rutten: Voorzitter, dank u wel. Mevrouw Verhoeff, u zegt: dan halen we het wel uit de reserves, daar zijn ze voor. Vind je dat niet een beetje struisvogelpolitiek omdat we straks allemaal weten dat we die reserves voor andere dingen nodig hebben en waar denkt u dit allemaal van te gaan betalen?

Mevrouw Verhoeff: Heel simpel: als u goed had geluisterd, dan had u gehoord, ik vind dit echt erg met mijn rug naar mijnheer Rutten toe, als u goed had geluisterd, had u gehoord dat ik zei: mocht het in 2020 over de begrote getallen heengaan, dan is het gewoon usance dat dat betaald wordt uit de reserves. Dat is niet dat ik zeg: haalt u het maar uit de reserves. Ik vind dat wel een essentieel verschil. In lijn met ...

De voorzitter: De heer Rutten.

De heer Rutten: Gaat u dan daarna ook meedenken over hoe we die reserves weer aanvullen en hoe u dat gaat betalen? Want het zal toch een keer betaald moeten worden.

Mevrouw Verhoeff: Op het moment dat er ergens een knelpunt zit, natuurlijk gaan we dan kijken: waar kan dat geld het beste vandaan komen. Maar vooralsnog geven wij vast mee dat dit ons een heel essentiële zaak is. Het is een kwestie van prioriteiten stellen, mijnheer Rutten, en dit is één van onze prioriteiten. Werkgelegenheid in Haarlem.

De voorzitter: De heer Rutten is nog niet helemaal met u klaar.

De heer Rutten: Wat zijn uw prioriteiten op langere termijn dan om te zorgen dat die schuld niet verder oploopt en dat we ook onze reserves weer aan kunnen vullen als u het daar aan deze korte termijn-prioriteiten uitgeeft?

Mevrouw Verhoeff: Mijnheer Rutten, bij ons ligt het andersom. Wij hebben een aantal doelen, en bij die doelen gaan wij kijken of we ze kunnen betalen. Dan heb je een soort maximum aan de schuld wanneer het nog reëel is, en daar kijken we dus per jaar naar: wat is er mogelijk. Schuldreductie als doel is misschien uw doel, maar niet het onze. Bij werkgelegenheid bevorderen of zorgen dat hierbij werkgelegenheid blijft of bij komt, dat is wel één van onze doelen. Daarom vinden wij dat er extra aandacht moet worden besteed onder anderen aan de Waarderpolder. Wij bereiden dan ook een raadsinitiatief voor en daar gaan we ook steun bij zoeken bij andere partijen om te zorgen dat er voldoende ruimte in de Waarderpolder bijkomt, want als we niets doen met zijn allen, en ik weet dat het college het ook wel wil, maar wij willen gewoon haast maken, we willen deze periode nog laten zien dat het kan, dat je meer gronduitgifte door verdichting in de Waarderpolder voor elkaar kunt krijgen, en uit een crisis kom je omhoog door te investeren. Overigens, mijnheer Rutten, even nog terugkijkend: als je groeit als stad, dat hebben we dit jaar ook weer gemerkt, kijkt u maar naar de cijfers, krijg je ook meer geld. Die groei van de stad, die moet je ook benutten. Bouwen, bouwen, bouwen is deze periode de PvdA-leus geweest en toen ging het ons eigenlijk in eerste instantie om woningbouw. Nu staat dat niet meer voor alleen woningbouw. Dat staat ook gewoon voor de hele bouwsector. Als wij nu niet onze plannen voortzetten om te investeren in wegen en gebouwen met allerlei functies, dan stimuleren wij een werkloosheidstoename die wij niet willen, dus stimuleren wij liever door te bouwen, de economie, en daar is de bouwsector een hele belangrijke factor in. Een andere hele belangrijke economische sector is voor ons de economie: 7% van onze arbeidsbevolking, of beroepsbevolking heet dat netjes gezegd, is werkzaam in de culturele sector. Dan hebben we het nog niet eens over zaken die daarmee afhankelijk van zijn als horeca en andere toeleverende bedrijven. Wij stemmen dan ook van harte in met het steunfonds dat wordt ingesteld door het college waar onder andere de cultuur, maar natuurlijk ook zaken als de sportsector, uit kan worden overeind gehouden. Naast de waarde van cultuur op zich, want dat mogen we natuurlijk niet vergeten, is het behoud van de werkgelegenheid voor onze stad in deze sector essentieel. Daarnaast, en dat is echt een belangrijk punt ook al is dat het laatste grote punt wat wij hier aankaarten: het stimuleren van een sociale energietransitie is voor ons ook een belangrijke prioriteit en speerpunt. Voor een klimaatbestendige toekomst is het noodzakelijk dat alle Haarlemmers mee kunnen doen in de omslag van fossiele brandstof naar duurzame energie. Nu de koplopers op weg zijn, is het tijd ervoor te zorgen dat inwoners zonder koophuizen of financiële buffers worden meegenomen naar een duurzame toekomst. Energielasten wegen echt zwaar als je elke week, elke maand weer de bodem van je portemonnee in zicht krijgt, juist voor de mensen die moeten wikkelen en wegen over hun uitgaven, is het van het grootste belang bij betaalbare, duurzame energie en goed geïsoleerde woningen een kans te krijgen mee te doen. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan wij naar ...

De heer Visser: Voorzitter?

De voorzitter: Zijn er nog interrupties? Ja, ik zie het. Mijnheer Visser.

De heer Visser: Volgens mij heb ik gemist, maar ik heb volgens mij de PvdA niet gehoord over die beruchte laatste bladzijde over de Jeugd en de Wmo. Wat is uw visie daarover? Vindt u dat een goed onderbouwd raadsvoorstel?

Mevrouw Verhoeff: Mijnheer Visser, u was vast nog helemaal in de ban van de SP, want daar ben ik mee begonnen.

De heer Visser: Kunt u mij dan bevestigen dat u het een goed onderbouwd raadsvoorstel vindt?

Mevrouw Verhoeff: Ik heb gezegd wat voor zorgen wij daarbij hebben, maar ik vind het erg zonde als ik het nog een keer moet herhalen, want ik hou liever mijn spreektijd nog voor volgende interessante zaken.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Twee vragen nog, voorzitter. Mevrouw Verhoeff zei: mensen met een koophuis en financiële buffers. Maar is dat dan precies hetzelfde of ...?

Mevrouw Verhoeff: Nee, het is een classificatie: sommige mensen kunnen of in hun eigen huis investeren, om het even iets te nuanceren, en dat kan je weer alleen als je financiële buffers hebt. Dus het is en en. Als je een koophuis hebt en financiële buffers, dan kan je bij de koplopers horen of je kiest er zelf voor om het niet te doen. Andere mensen die weinig geld hebben, die zijn afhankelijk van: hoe worden ze geholpen om toch mee te kunnen doen.

De heer Van den Raadt: Oké, ik ken alleen maar mensen met een koophuis en die hebben weinig financiële buffers. Maar u zei ook iets over de culturele sector, dat daar 7% werkzaam was, maar is dat dan de Haarlemse culturele sector of culturele sector in het algemeen?

Mevrouw Verhoeff: Als het over de beroepsbevolking gaat, zal een deel niet in Haarlem werken maar ook in Amsterdam en omgekeerd zijn er ook Amsterdammers die in de culturele sector hier, en die getallen kan ik u helaas niet geven, maar 7% van onze inwoners, dus van onze beroepsbevolking vind ik wel een essentieel gegeven.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van den Raadt, u mag doorgaan met uw eigen bijdrage.

De heer Van den Raadt: U overvalt me, voorzitter. Maar het is in ieder geval weer prettig om hier te zijn. De afgelopen weken dacht ik weleens: ik zie mijn collega's vaker hier dan mijn vrouw zelf, dus dat is altijd prettig.

De voorzitter: Nou ja.

De heer Van den Raadt: Af en toe.

De voorzitter: Voor wie is dat prettig?

De heer Van den Raadt: Dan niet altijd, maar in deze periode af en toe misschien wel. Maar ... Wat zeg je? Nee, ze mag nooit meekijken, dus dat heeft ze niet gehoord. Af en toe sta je hier en dan vraag je je af: heeft het eigenlijk zin dat je hier staat? We hoorden vorige week van mensen die ontdekten dat moties niet werden aangenomen en dat soort dingen, maar toen zei mevrouw Kok tegen mij, die zei: zeg, Sander, wist je al dat kappers open waren gegaan na die coronacrisis? Dus dan steek je toch af en toe wel wat op hier zo in het gemeentehuis. Dan de behandeling van het stuk. Ik heb fantastische moties gemaakt. Één motie die ken ik uit mijn hoofd en die gaat over het feit dat we niet gaan bezuinigen op handhaving. Dat is wel handig, op handhaving kan je juist heel veel geld verdienen als je het goed aanpakt. Een andere motie, dat is ook wel een beroemde motie van Trots Haarlem, dat gaat over openbare toiletten. Want wat hebben we geleerd tijdens de coronacrisis waar we het nu over hebben? Dat de gemeente Haarlem eigenlijk het beleid heeft: wij vinden die ene openbare damestoilet die de helft van het jaar open is bij de Molenplas goed genoeg, want je kan in de horeca naar het toilet. Wat bleek bij de coronacrisis? Horeca gaat dicht, dus je kon nergens meer naar het toilet en wat merkte je toen het deels open ging, bijvoorbeeld voor het afhalen van voedsel? Dat ze dan het

toilet op slot deden vanuit hygiënische omstandigheden. Dus wij gaan nu investeren in openbare toiletten en daar vraagt u dan maar € 0,50 voor per keer en dan maken we uiteindelijk bakken geld winst. Dan moet je af en toe als klein partijtje ...

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: De heer Van den Raadt, ik ken u als iemand die buitengewoon feministisch is, sympathie heeft voor vrouwen en ook voor de behoeften van vrouwen. Is in die motie ook weer speciale aandacht voor vrouwentoiletten, want vooral vrouwen hebben last. Mannen kunnen nog een boete riskeren, maar voor vrouwen is het toch extra moeilijk om dat in de openbare ruimte te doen. Dus heel graag ook aandacht voor vrouwentoiletten.

De heer Van den Raadt: Ik ken u natuurlijk als lid van onze vrouwenpartij, dus ik heb inderdaad een verwijzing naar het vrouwentoilet, ja. Dan had ik nog een paar andere moties. Moet ik even kijken waar het over ging. Die weet ik al. Als kleine partij hebben wij ons maar gericht op, pakket drie steunmaatregelen over het noodfonds. Als je dat leest, dan krijg ik eigenlijk het idee dat iemand bedacht heeft dat we Frans Hals gaan redden, want elke zin die je leest met de gedachte Frans Hals, die kan over het Frans Hals gaan. Over het Frans Hals gesproken, dat is die andere motie, wij hebben vorig jaar of dit jaar weer een paar ton aan het Frans Hals gegeven en heuglijk nieuws: een paar dagen later wonnen zij via de Vriendenloterij, geloof ik, ook een bedrag van 3 ton. Dat is natuurlijk hartstikke goed, maar als je dus eerst geld nodig hebt omdat je bijna omvalt en daarna krijg je bijna hetzelfde bedrag gratis cadeau van je andere vrienden, dan lijkt het ons handig dat we dat geld dan weer terughalen en aan andere instanties geven.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ik vind het een mooi verhaal wat u houdt, maar het slaat eigenlijk gewoon helemaal nergens op. Neem me niet kwalijk hoor, maar dan word je dus gestraft voor dat je een prijs wint die je zo broodnodig hebt omdat de stad jarenlang bezig is geweest om het Frans Hals uit te hollen door te weinig subsidie te geven om te overlijden maar ook teveel om te bestaan. Dan krijgen ze een prijs waarbij ze iets moois kunnen doen en dan zegt u: dan moeten ze onmiddellijk terugbetalen. Ik denk dat dat in de meest letterlijke zin het paard achter de wagen spannen. Vindt u niet?

De heer Van den Raadt: Als eerste reactie dat u het een mooi verhaal vindt maar dat het eigenlijk nergens op slaat, dan denk ik: dat geldt meestal voor de meeste politici. Kijk maar eens naar de begroting van 2019, 2018. Als u dat allemaal terugleest en dan bedenkt wat we daar allemaal gedaan hebben en hoe het uiteindelijk een jaar later geland is, dan kun je het net zo goed overslaan. Maar goed, u heeft daar een goed punt. Over uw punt dat u zei: vind je dan eigenlijk niet dat dan, dan win je een prijs en dan word je eigenlijk gestraft. Dat ben ik het helemaal met u eens, want dat is ook een punt wat ik in deze tekst wilde aanhalen, want wij stellen hier voor dat dan subsidies die er heel slecht voorstaan, die mogen dan geholpen worden, maar de instanties die dus goed hun best gedaan hebben en gespaard hebben en misschien geen investeringen hebben gedaan en die nog wat vet op de botten hebben, dan maar eerst dat vet van de botten moeten opeten. Dat vinden wij onrechtvaardig. Dus daar komen we ook met een motie over, dus dat is precies in uw straatje. Dus ik verwacht ...

De voorzitter: De heer Van den Doel wil nog een keer interrumperen.

De heer Van den Doel: U zegt het precies: als ze vet op de botten hebben. Maar dat is er helemaal niet. Dus zelfs met die subsidie, is het vet er nog steeds niet. Dus u begrijpt dat ik het niet met u eens ben en ik hoop dat u het wel met mij eens kunt zijn.

De heer Van den Raadt: Ik ben het met u eens en ik maak zo'n motie dat u het er ook mee eens bent. Even kijken of ik nu al alles gehad heb zodat ik heel veel tijd overhoud om te interrumpen, dat is altijd het leukste. Dan even misschien terug, ik kan het hele stuk gaan opnoemen, maar de rode draad lijkt: we gaan het Frans Hals sowieso steunen, prima. Maar zeg dat dan gewoon hardop. En dan misschien, een andere motie die eraan komt dat is: waarom bedenken wij hier plannen waar ik, naar mijn indruk, we nooit de bevolking over gevraagd hebben wat ze ervan vinden? Nee, geen referendum. U kunt rustig blijven zitten. Maar een digipanel per stadsdeel. Waarom vragen we niet: wat wilt u in uw stadsdeel? Waar kunnen we op bezuinigen? Waar kunnen we niet op bezuinigen en waar denkt u dat we nog winst kunnen maken? Als dat al is uitgevoerd: mijn complimenten. Als dat nog niet is uitgevoerd, dan weet u dat dat de motie wordt. Dan als laatste: bij die bezuinigingen dan gaan we het vaak bezuinigen bij de burgers. Ik hoor al geruchten dat de parkeertarieven omhoog gaan en dat de handhavers dan, waar de burgemeester vorige keer nog van zei: die zes die gaan er komen, maar dat we daar dan weer op gaan bezuinigen, onbegrijpelijk dan. Maar dan de stap daaronder is dan: gaan we misschien een beetje bezuinigen op ambtenaren, maar dat lijkt ons ook geen goed idee. Maar de grote hamvraag is: wanneer gaan we natuurlijk eens een keer op onszelf bezuinigen? Trots Haarlem heeft al eens voorgesteld: zou een gemeenteraad niet gewoon tot een minimum beperkt kunnen worden? Vanavond zitten we hier ook weer met 38 mensen, één is er niet. Maar de meeste mensen die spreker zijn ...

De voorzitter: Twee zijn er niet.

De heer Van den Raadt: Twee zijn er niet. Die zijn heel verstandig, die bezuinigen al vast. Maar het zijn de fractievoorzitters die hier wat zeggen. De rest zit er gezellig bij, maar kan misschien ook wat anders gaan doen. Ga de stad in, spreek met de mensen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Het woord is aan mevrouw Leitner, D66.

Mevrouw Leitner: Dank u wel. Mijnheer Rutten die legt af en toe eens wat uit aan mensen buiten de politiek. Ik probeer dat ook. Als ik aan mijn vrienden of collega's uitleg hoe de politiek nou werkt, dan zeg ik altijd: het kan vriezen of het kan dooien. Want als je denkt dat er politiek draagvlak ergens voor is voor een bepaald besluit, dan kan toch altijd weer een gebeurtenis voordoen waardoor alles weer anders loopt. Wat dat betreft is het net het echte leven. Aan het begin van deze coalitieperiode dachten we dat de bezuinigingen eindelijk achter de rug waren en dat we de zeven magere jaren hadden gehad. Toen kwam de kadernota 2019 waarin het college werd overvallen door de realiteit. Na grote tegenvallers in het sociaal domein werden we dit jaar geconfronteerd met de coronacrisis. Hoewel we langzamerhand weer beginnen te genieten van onze vrijheden, proberen we te begrijpen wat deze coronacrisis ons kan leren en heeft het flinke impact op ons huishoudboekje. Zonder dromen geen daden, maar de realiteit staat er tussen in. Ik wil het met u hebben over de realiteit en over ambities. De realiteit: Haarlem staat er niet goed voor. Financieel dan. In een analyse van de financiële positie van BDO staat Haarlem op de twee na laatste plek van de 100.000 plus gemeenten. Uit 2019 hebben we een paar onbedoelde erfenissen die nu goed uitpakken, zoals een lagere schuld en een klein overschot. Dankzij een goed gevulde algemene reserve, kunnen we de extra kosten van de coronacrisis dekken zonder slapeloze nachten te hebben. Kijk maar even naar onze controller, die ziet er uitgerust uit. Daarvoor zijn de reserves namelijk echt bedoeld, voor dit soort tijden. Dan zie je ook maar weer dat we soms teveel in een papieren werkelijkheid leven. We kunnen niet precies berekenen wat er nu nodig is als appeltje

voor de dorst, maar nu we dorst hebben, is het heel fijn dat de appel sappig genoeg is. We moeten rekening houden met een mogelijke tweede golf en met de realiteit ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Rutten.

De heer Rutten: Voorzitter, dank u wel. Mevrouw Leitner, u spreekt mij aan, want u vertelt over de realiteit. Heeft u het idee dat die realiteitszin ook bij uw coalitiepartners voldoende is doorgedrongen?

Mevrouw Leitner: Dat is eigenlijk iets wat al tijdens de verkiezingscampagne speelde waar ik GroenLinks wees op het gebrek aan het financiële paragraaf in hun verkiezingsprogramma, maar wij helpen elkaar daar een beetje in. Dat gaat best goed, heeft wisselend succes. We moeten rekening houden met een mogelijke tweede golf en de realiteit dat in de huidige samenleving virussen een terugkerend risico kunnen zijn. Wethouder, verwacht u dat na het aanpassen van de risicopositie de kosten van de crisis, de algemene reserve nog steeds op ruim voldoende staat? Naast corona is er nog een andere tegenvallende werkelijkheid, die van de Jeugd en de Wmo. De uitgaven voor de domein Jeugd zijn weer met 10 miljoen gestegen naar maar liefst 63 miljoen. Daarmee kunnen we constateren dat 5 jaar na dato het doel van de decentralisatie voor een groot deel is bereikt: de jaarrekening laat namelijk duidelijk zien dat de kosten explosief toenemen omdat Haarlemmers de gemeente voor bijna alle typen zorg beter weten te bereiken. We kunnen nu alleen maar hopen dat dit over enkele jaren zijn vruchten gaat afwerpen als deze kinderen een volwassen leven tegemoet gaan, want daar doen we het allemaal voor. Maar college, het is de vraag of onze kinderen de afgelopen jaar ook voor 10 miljoen aan betere zorgen gekregen. D66 durft dat te betwijfelen. Het was ook de verwachting dat de gemeente nieuwe taken efficiënter en meer in samenhang met de lokale omstandigheden zouden kunnen uitvoeren. Daar scoren we nog onvoldoende op. De financiën voor de zorg zijn ook niet oneindig. We moeten voorkomen dat de Wmo en de jeugdzorg uitgroeien tot een koekoeksjong van onze begroting. Wij vinden het ook belangrijk om geld uit te kunnen blijven geven aan andere zaken. Nu zijn de organisaties aan de beurt om een stap te zetten in een betere bedrijfsvoering. De focus zal, wat D66 betreft, altijd op de kwaliteit van de zorg liggen, maar ook op steviger contractmanagement, goed opdrachtgeverschap, betere bedrijfsvoering van de instelling met wie de gemeente contracten afsluit, inzicht in geleverde prestaties, samenwerking tussen ketens, partners, governance en versoberingsmaatregelen.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: D66 is een partij die ook altijd vijandig staat tegenover bureaucratie. Inderdaad, 30% van de tijd besteden mensen aan bureaucratie. Vindt u niet ook dat de gemeente mogelijk moet maken dat er minder bureaucratie komt, dat de controle bijvoorbeeld achteraf is in plaats van nu vooraf allemaal maar een formulier in te vullen?

Mevrouw Leitner: Als dat een bijdrage kan leveren aan het terugdringen van die 30% overhead, dan lijkt me dat een uitstekend idee. Ik hoor daar graag de reactie van de wethouder op. Maar dan maak ik meteen even een bruggetje naar een motie die wij hierbij indienen. Wij zijn van mening dat het college nu ook het moment moet aangrijpen om door te pakken op een doel van de decentralisatie: één kind, één plan, één regisseur, en nu uiteindelijk te gaan realiseren. Daarvoor dienen wij een motie in, dat gaat dan digitaal. Het college geeft ook aan dat de gemeente datagestueerd werkt waardoor de gemeente het juiste gesprek op het juiste niveau met de contractpartners kan voeren. Wij steunen dat, maar dat is nog geen heldere governance waarbinnen de partijen regelmatig overleggen. Het is relevanter gezien de wens om met budgetplafonds te gaan werken. Dient het overleg binnen de governance ook niet breder te zijn dan alleen de contractpartijen? Het gaat ook om de huisarts, de instellingen, de kinderrechter enzovoort. College, kunt u specifiek ingaan op de inrichting

van de governance in het sociaal domein, Wmo en Jeugd en op welke wijze de gemeente hierin kan sturen dan wel tussentijds kan bijsturen? Dan het voorstel om te gaan werken met budgetplafonds. Wij begrijpen heel goed dat er een instrument nodig is om die uitgaven in de groei te beteugelen. Plafonds kunnen zo'n signaal geven. Zo werkte dat in de zorg ook een tijdje. Maar we hebben er wel een aantal vragen bij: wat doen we als het geld in november op is? Het college wijst er namelijk ook terecht op dat het invoeren van budgetplafonds kan leiden tot wachtlijsten en betekent dan niet gewoon simpelweg het vooruitschuiven van de uitgaven? Dan tenslotte de Wmo. Afgelopen jaar hebben we alle zeilen bijgezet om de achterstanden weg te werken en binnen de wettelijke termijnen besluiten te nemen. Dat heeft geleid tot een flinke toename van de personeelskosten. Is er een mogelijkheid dat de gemeente dat voortaan niet meer doet om onder een bestedingsplafond te blijven of is het Wmo-proces dusdanig geoptimaliseerd en robuust dat dat sowieso niet meer gaat gebeuren? Dan de ambities, want we begonnen ambitieus deze periode. We hebben hoog ingezet deze coalitie op duurzaamheid, groen in de stad en meer woningbouw. Hoe hou je dan in de huidige omstandigheden dat ambitieniveau vast? College, wat gaat u doen om uitvoering te geven aan de ambitie van Haarlem om verder te vergroenen en te verduurzamen? Voor woningbouw zet het college in op het doel van ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Mevrouw Leitner, deze vraag vroeg ik ook aan de heer Drost, die had het ook over groen, maar vindt u het dan een goed idee dat we bij nieuwbouwprojecten gewoon zeggen dat een percentage niet bebouwd mag worden maar groen moet blijven, dus contrair wat er in Vijverpark is gebeurd.

Mevrouw Leitner: Dat vind ik even een lastige technische vraag om nu te geven. We hebben natuurlijk wel altijd gehad. Dan ga ik naar mezelf kijken.

De voorzitter: Was niet te volgen.

Mevrouw Leitner: Dat vind ik een lastige ...

De heer Van den Raadt: Ze zei ja, voorzitter.

Mevrouw Leitner: Lastige vraag, vrij technisch ook om die te beantwoorden. Wij zeggen natuurlijk altijd wel: wat groen is, moet groen blijven en wij willen een aantal vierkante meters groen toevoegen. Dan de impulsaanvraag. D66 ziet het als een prachtige kans voor Haarlem en begrijpt ook dat voor de dekking van de kapitaallasten creatief gezocht moest worden naar oplossingen in deze financieel krappe tijden. Toch zijn er nog heel veel vragen rondom de uitvoering. Wij willen de dekking voor die kapitaalslasten niet voor ...

De voorzitter: De heer Van den Raadt wil nog een interruptie plaatsen.

De heer Van den Raadt: Ik zal het even à la de heer Garretsen zeggen: ik ken de D66 als een partij die voor de democratie staat en de burger er bij wil betrekken. Vindt u dan in deze tijden waarbij u zegt: het is financieel moeilijk en we moeten naar oplossingen zoeken, het een idee om een digipanel te houden per stadsdeel zodat we die ideeën kunnen inventariseren?

Mevrouw Leitner: Ik vind het niet gek. Ik ga nou niet meteen toezeggen, maar we hebben ook mijnheer Drost heeft dat ook al eerder aangegeven, we hebben de herijking natuurlijk vanwege omstandigheden on hold gezet, maar het plan was wel om de stad daar op één of andere manier bij te betrekken en ik heb daarin bij

verleden bij bezuinigingsoperaties ook goede ervaringen mee. Of dat nou een digipanel per stadsdeel moet zijn, daar wil ik u nu even geen antwoord op geven, maar de stad betrekken: ja zeker. De kapitaalslasten. Wij willen de werkwijze nu niet voor de lange termijn vastleggen via het verlagen van de dotatie aan de reservegroei van de stad en dienen daarom een motie in. We wijzen er ook op dat er, gezien deze kans, ook een bijzondere verantwoordelijkheid ligt bij wethouder Roduner om de gemeenteraad op tijd mee te nemen bij de consequenties van die aanvraag. Hoe gaat u de gemeenteraad meenemen in de randvoorwaardelijke afspraken die u maakt met het Rijk om voor deze impulsfinanciering in aanmerking te komen? Wij kunnen verder met elkaar blijven praten over schuldquote, over actualisatie van de prijsontwikkeling van de investeringen: feit is dat het realisatiepercentage vorig jaar achterbleef en dat moet omhoog als de coalitie überhaupt al de huidige ambities waar wil maken. Zonder een hoger realisatiepercentage, heeft het vastleggen van nieuwe ambities geen zin. Dan tenslotte cultuur. Ik wil iets zeggen over cultuur vandaag, want deze crisis heeft ons wel laten zien hoe belangrijk cultuur voor iedereen toch wel is, want waar zouden we zijn tijdens de lockdown zonder series, zonder films, zonder boeken en zonder muziek? De college richt een fonds in voor het opvangen van de noden in deze sector en D66 steunt dat, want nogmaals: deze crisis mag niet kapot maken wat wij in Haarlem in jaren hebben opgebouwd. Vanuit actieve Haarlemmers kwam het idee van een coronaheffing. Het idee is om via een fonds te voorkomen nu dat de cultuurinstellingen omvallen en dit later aan te vullen via een al dan niet vrijwillige coronaheffing te vragen aan de bezoekers. Dan kunnen de instellingen en de bezoekers zelf ook een steentje bijdragen. College, graag uw reactie op dit idee. Tenslotte, de coronacrisis kan ons ook wat leren en er komen ook mooie dingen uit voort. Als dit de generale repetitie was voor andere uitdagingen, dan weten we nu ook dat dingen die we niet voor mogelijk hielden, ineens wel mogelijk waren. Dan was ik in zo'n mooie afronding ...

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Nee, ik was niet de eerste, ik was de laatste. Eerst de heer Garretsen en dan de Actiepartij.

De voorzitter: Nee, de Actiepartij is dan denk ik ... Goed, de heer Hulster.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Mevrouw Leitner, Actiepartij heeft samen met de SP en PvdA een motie over dat fonds ingediend. Heeft u die toevallig gezien?

Mevrouw Leitner: Die heb ik gezien, maar toen had ik de tekst al klaar. Ik heb de wethouder van Financiën tijdens coronadebatten ook al om een reactie op dit idee gevraagd en ook tijdens gesprek in de Pletterij heb ik het benoemd. Ik vind het interessant. Ik wacht even de reactie van het college af, maar dan zullen we zeker steun aan uw motie overwegen. U heeft alleen nog een paar andere besluitpunten er in staan waar we dan nog goed naar moeten kijken. Is dat ...?

De voorzitter: Dat was in ieder geval de eerste interruptie en dan de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Want u zegt: als we iets geleerd hebben tijdens de coronacrisis, daar haak ik natuurlijk graag op in, want als we iets geleerd hebben tijdens de coronacrisis, dan is het wel dat het plasbeleid van de gemeente Haarlem niet voldoende is als je zegt: je moet in de horeca plassen, en de horeca is dicht. Dus bent u dan bereid om die motie te gaan steunen en dat we in ieder geval eens op zoek gaan naar een structurele oplossing?

Mevrouw Leitner: Er waren ook weinig mensen in de stad die moesten plassen. Ik bewonder uw vasthoudendheid op dit dossier en alleen dat al zou ons tot steun kunnen verleiden. We gaan het bespreken in de fractie. We komen erop terug. Even kijken. Mag ik afronden?

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Leitner: Dan wil ik dat in één keer doen. Als dit de generale repetitie was voor andere uitdagingen, dan weten we nu dat de dingen die we niet voor mogelijk hielden, ineens wel mogelijk waren. Denk aan het stoppen van het vliegverkeer, drastisch terugdringen dringen van de mobiliteit, digitale consulten en onderwijs. We praten nu vooral over hoe we de crisis het hoofd kunnen bieden en het is straks aan ons, Haarlemmers en ons stadsbestuur, om de kansen ook te zien en die vorm te geven. Tussen dromen en daden staan de realiteit, maar zonder dromen, geen daden. Dus blijf dromen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Mevrouw Leitner, hoor ik u nu zeggen: het stoppen van het vliegverkeer?

Mevrouw Leitner: Het was in ieder geval op een manier die we niet voor mogelijk hadden gehouden.

De heer Blokpoel: Oké. Dat is cryptisch. Oké, blijf dromen, want u heeft ook een idee hoeveel banen er mee gemoeid zijn, hoeveel mensen in Haarlem wonen en werken op Schiphol en dat die afhankelijk zijn van de luchthaven?

Mevrouw Leitner: Absoluut. Ik wil daar dat ook niet afdoen met mijn opmerking, ik wilde alleen maar aangeven dat er door deze crisis zaken gebeurd zijn die anders nooit gebeurd waren. We zijn massaal thuis gaan werken, er was geen werkgever in Nederland die dat experiment met zijn personeel ineens had aangedurfd. Het is allemaal gebeurd en we hebben kunnen zien wat de effecten zijn en daar kunnen we gewoon van leren.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar OPHaarlem, de heer Smit.

De heer Smit: Voorzitter, geacht college en raad. Als je de voortgangsrapportage en de kaderbrief leest, bekruipt je toch haast het gevoel dat we rustig kunnen gaan slapen terwijl de financiële coronacrisis nog woedt, maar onze reserves zijn er nog. Al een aantal jaar is Haarlem financieel als een uitgeknepen citroen. Al jaren te weinig geld voor zaken als het groot onderhoud van ons tafelzilver en dan komt de coronacrisis. We staan voor opgaven die in ieder geval een heroriëntatie op onze uitgaven noodzakelijk maken, want ...

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Mijnheer Smit, kunt u mij uitleggen waarom wij een uitgeknepen citroen zijn als de accountant toch beweert dat onze reserves bijvoorbeeld en ons weerstandsvermogen op een zeer behoorlijk niveau is? Ik kan me voorstellen dat u de keuzes van het college misschien niet altijd ..., maar hoezo een uitgeknepen sinaasappel?

De heer Smit: Ik zei citroen. Dan verwijst ik u even naar mevrouw Leitner net, die uitleg waar wij in de grafiek van BDO ...

Mevrouw Verhoeff: Grafiekjes is één, maar dan heeft u ook te maken met alles wat daar achter zit. Maar mijn vraag was aan u persoonlijk gericht: waarom vergelijkt u onze stad en de financiën, die dus een ruime voldoende krijgen, met een uitgeknepen citroen? Daar begrijp ik echt werkelijk helemaal nog steeds niets van. Het is een soort herhaald verhaal wat u elke keer verteld, maar ik mis de onderbouwing volledig.

De heer Smit: Gaat u meeluisteren, dan hoort u nog wat. We staan voor opgaven die in ieder geval een heroriëntatie op onze uitgaven noodzakelijk maken, want onze reserves trekken het niet. Maar ik begin eerst met de onleesbaarheid van de stukken, ofwel: hoe stuur je de lezer het bos in? Veel tabellen die waar nodig weer aansluiten op een andere, maar de optelsom van veel pagina's is onverwerkbaar voor een kleine 100% van de Haarlemmers. Één zeer relevant tabelletje is er niet, en daar kom ik nog op terug, en een andere relevante kreeg ik nagezonden want die zat ook niet bij de stukken. Pagina 7 van de kaderbrief geeft in de tabel de ontwikkeling van de algemene reserve een eindstand aan per 31 december 2020. Maar de specificatie van het saldo 'toevoegingen en onttrekkingen', zit er niet bij. Die tabel is alsnog aangereikt en dan zie je dat je daar het verwachte tekort over 2020 niet in ziet zitten. Dus er staat: eindstand 2020, maar tekort 2020, geraamd tekort, zit er nog niet in. Dus van de 31,5 miljoen die daar staat, moet er nog een hele hoop af en het is dus niet de eindstand van 2020. Daar kan je toch aardig instinken. Die relevante tabel met het saldo 'algemene reserve' minus geraamd tekort 2020, zit nou net niet in de voortgangsrapportage noch in de kaderbrief. Wie het saldo weet, mag mij interrumpen. Nee, stilte nog even. Oh, stop.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: U bent natuurlijk goed op de hoogte meestal van die financiële zaken. Hoe kan het dan dat dit er niet bij zit? Is dat normaal of denkt u dat er wat anders achter zit dat we dit niet mogen weten?

De heer Smit: De uitleg is me ook gegeven: die tabel is er niet bij, omdat nog niet duidelijk is waar het tekort van afgeboekt wordt. Maar de suggestie dat het eindsaldo 2020 is, verleidt mensen te denken dat het er al afgeboekt is. Wat is de financiële impact van de coronacrisis? Het uitgangspunt van de voortgangsrapportage is een oudere, milde, CPB-inschatting en inmiddels weten we beter. Dat betekent dat de cijfers erg optimistisch kunnen zijn. 6% economische teruggang in 2020 en slechts 3% groei in 2021 is de juni-inschatting van het CPB en dan moet er van de winter eigenlijk niets gebeuren. 2020 wordt dus nog een negatief jaar en ons land telt dan een half miljoen werklozen. Geacht college, kunt u een raming van de stijging van het aantal bijstandsaanvragen in 2020 en 21 geven en kunt u aangeven waarom die stijging niet als extra last is geraamd? Het meerjaren investeringsplan en het groot onderhoud. OPHaarlem constateerde vorig jaar dat de prijsinflatie al vaak jaren niet was gecorrigeerd op investeringsbedragen. U bent uitgekomen op 14 miljoen aan benodigde correctie. Wij hopen dat u een correctie toepast bij de posten die in het MIP blijven, want we sturen liever geen brief naar GS zoals we vorig jaar mee dreigden, maar toen was het nog niet nodig. Vraag aan het college, voor de duidelijkheid: is het een uitgangspunt voor u dat het MIP wordt aangepast met de inflatiecorrectie zodat kostenstijgingen correct zijn verwerkt? Soms komt er ook een brief van GS, zoals die om ons groot onderhoud aan te pakken, en dat is zeer zorgelijk. Nog zorgelijker is dan de wegwijsreactie van ons college die aangeeft dat er een werkvoorraad is. Vraag, geacht college: gaat u in de meerjarenbegroting zichtbaar maken dat u de komende jaren de werkvoorraad wil verkleinen? De aanvraag impulsregeling. Doen, zeggen wij, en mogelijk schuiven in de jaarschijven, want de netto schuldquote kan naar onze mening niet omhoog. Uw college stelt aan het eind van de kaderbrief slotvragen. OPHaarlem gaat nu gaarne op de eerste drie in. In uw eerste slotvraag, vraagt u of het verantwoord is om in 2020 niet te sturen in de bedrijfsvoeringen en om de reserves allereerst ter dekking in te zetten. In de tweede vraag stelt u vervolgens voor om het tekort af te boeken van alleen onze algemene reserve. Ik behandel daarom beide vragen gelijk. Kan ons

weerstandsvermogen ingezet worden om klappen te ontvangen? Nou hopen of denken mijnheer Garretsen, mevrouw Verhoeff, mevrouw Leitner dat het kan en mijnheer Rutten is toch een stuk zorgelijker. Mijn antwoord is: nee. U meldt zelf op pagina 7 van de kaderbrief dat het u logisch lijkt dat onze weerstandscapaciteit een andere benadering nodig heeft. U geeft daarmee zelf aan dat de ruim voldoende 22 miljoen, ook van pagina 7, de veilige ondergrens, te laag is op grond van nieuwe inzichten en dus helemaal niet de voldoende veilige ondergrens kan zijn. Vraag, geacht college: herkent u ook de tegenspraak op pagina 7 in de door u geplaatste kanttekeningen en is 22 miljoen al geen veilige ondergrens meer? Een onderkant van onze veilige weerstandscapaciteit lijkt OPHaarlem in de richting van 30 miljoen euro te gaan. De 15 die nu staat, zal pakweg 20 worden maal 1,4, dus je schuift een flink eind op. Onze beschikbare weerstandscapaciteit ...

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Ik vind het prachtig dat u zo kunt dagdromen, maar kunt u ook enige onderbouwing geven van: het zal vermoedelijk dit of het zal vermoedelijk dat gaan worden? Ik vind het heel moeilijk om daarmee uw verhaal enige basis van vertrouwen te geven en ik hoop toch echt dat u dat voor elkaar krijgt, want ik vertrouw u graag.

De heer Smit: Wat krijg ik voor het vertrouwen terug trouwens, is ook nog de vraag. Ik constateer dat het nu 15 miljoen is. Dus als we constateren dat het college zegt dat we eigenlijk met nieuwe inzichten moeten gaan werken, wordt het dus meer dan 15 miljoen. Heb ik niet gezegd, zegt uw college. Als je meer naar dan 15 miljoen verhoogd met factor 1,4 om aan de veilige grens te blijven, schuif je al een flink eind hoger dan de 22 miljoen die ook op pagina 7 staat. Dus college spreekt zichzelf tegen.

Mevrouw Verhoeff: Het blijven nog steeds aannames van u en geen onderbouwing. Maar gaat u vrolijk verder.

De heer Smit: Dat zeg niet ik. Ik herhaal uw college. U leest de stukken niet, dat is nog erger. Een onderkant van onze ...

Mevrouw Verhoeff: Dat weet u helemaal niet.

De heer Smit: Daar durf ik een wedje op te maken. U heeft het niet gelezen. Kortom, onze weerstandscapaciteit die benodigd is, gaat over de 22 miljoen heen. Dat zegt het college zelf. Hij bedraagt nu volgens pagina 7 van de kaderbrief 31,5 miljoen. Schat u zelf maar in wat er nog af kan. Want wat ik nog vergeet is een detail, dat is die ontbrekende tabel. Die had erbij moeten zitten. Het onder de streep, namelijk negatieve bedrag van bijna 8,5 miljoen van de tabel op pagina 5 van de voortgangsrapportage, de optelling waar ook het tekort in zit en een aantal maatregelen, zeiden nu: tekort van 2020 die moet in mindering gebracht worden op het saldo 'algemene reserve' van 31,5 miljoen op pagina 7 van de kadernota. Ik heb het niet moeilijk gemaakt, zo is het ons gepresenteerd. Klopt het, geacht college, en ook aandacht voor mevrouw Leitner, dat als het nu geraamde tekort wordt afgeboekt van de algemene reserve, er een saldo van maar iets meer dan 23 miljoen resteert? Waarom heeft u het tabelletje niet bijgevoegd in de kaderbrief? Want samen met het voortgangsrapportage en kadernota barst het van de tabellen, maar deze zat er niet bij. Kortom, vraag twee biedt nauwelijks speelruimte en dus moeten we de andere reserves er aan laten geloven in dit jaar. Onze reserves en ons weerstandsvermogen zijn evenwel nauwelijks toereikend en daar steun ik de woorden van mevrouw Leitner. Waren we maar rijk, maar we zijn het helaas niet: alle lichten staan op rood. Om de stad in 2020 en 21 te kunnen helpen om de coronagevolgen op te vangen, moeten we actief inzetten op uitgavenverlagingen elders en dus, college, structureel bezuinigen zal helaas moeten. In de technische

presentatie werd aangegeven dat uw college instrumenten heeft om snel in te kunnen grijpen voor het geval dat toch zou moeten. Vraag, geacht college: kunt u een overzicht geven van de instrumenten die ter beschikking kunnen staan om snel in te kunnen grijpen in de uitgaven of misschien ook in de inkomsten? Om alvast iets aan het grote tekort te willen doen, hopen we dat u op het volgende verzoek in wilt gaan: geacht college, zullen we afspreken dat u hard aan het werk gaat om in 2020 al bij te sturen in de uitgaven waar het kan en dat u alvast begint met de formatiekosten inhuur voor 2020 te verminderen met 2 miljoen euro? De derde vraag. Slaan we weer een jaar herijking over of gaan we alleen voornamelijk bezuinigen op jeugdzorg en Wmo? Heel mooi, mevrouw Verhoeff, dat u zegt ... Nee, mevrouw Leitner. Mevrouw Leitner, excuses, we zetten de herijking op hold. Ik denk: op hold? We proberen 7 miljoen bij Wmo en Jeugd weg te halen. Dat vind ik toch wel een flinke bezuiniging. Maar misschien is het ook geen herijking, is het gewoon bezuiniging. Bezuinigen op de Wmo en de jeugdzorg in 2020 en/of 21 terwijl elders de financiële sluizen nog openstaan: daar is uiteraard geen sprake van bij OPHaarlem. OPHaarlem wenst een breed pakket van uitgewerkte voorstellen en wat er nu, het lijstje van 39 is totaal niet uitgewerkt, zeggen we echt geen ja tegen. Kunnen we ook niet. Om daarbinnen maatregelen te selecteren, om op de inkomsten en uitgaven te sturen. Een brede presentatie van onze heel Haarlem wat we aan het sturen zijn. Herijking is het afwegen van het ene tegen het ander en dat hoort ook als je bekijkt wat je vindt of moet bezuinigen op Jeugd en Wmo. Dan een vraag aan het college: bent u het met OPHaarlem eens dat een versobering van de jeugdzorg en de Wmo bezien dient te worden in het kader van de integrale afweging van onze uitgaven? Dan onze motie: 'Wie doet wat, hoe en waarom?' Onze motie is een verzoek om uitgaande van de eigen kracht van onze organisatie deze vragen te stellen: wie doet wat, hoe en waarom? En daarmee aan de gang te gaan en waar nodig en mogelijk bedrijfsprocessen te stroomlijnen. Begint u alstublieft niet meteen weer met geconditioneerde gedrag om moties van de oppositie te ontraden. Deze motie is geen bedreiging en kan straks wellicht een shake out of een brain drain, zoals een aantal jaar geleden, voorkomen. Niemand hoeft ook bang te zijn voor haar of zijn baan, want de kwaliteit die er is, hebben we de komende jaren hard nodig. Onze slotconclusie: veel rekenwerk met achterhaalde uitgangspunten. Ontbrekende tabellen, twee belangrijke, en tegenspraak en conclusies en het dreigend gevoel dat stil blijven zitten meer in het karakter zit van dit college en deze coalitie dan de mouwen opstropen. Dat geeft Haarlem zorgen. Als u wel vindt dat de mouwen al opgestroopt zijn, dan zien we dat graag vanaf nu. We hopen dat u de waarschuwingen, suggesties, analyses en de motie van OPHaarlem niet bagatelliseert. We krijgen liever niet pas volgend jaar gelijk, want dan is de schade nog moeilijker te herstellen. Ondertussen, en ik vraag heel veel aandacht voor, ondertussen moet nu elk dubbeltje drie keer omgekeerd worden. Doet u dat ook, geachte college. OPHaarlem is oprecht benieuwd naar uw antwoorden en op basis daarvan bepalen we onze standpunten voor woensdag en dan gaan we ook in op niet genoemde besluitpunten vanavond. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: U ook bedankt. Dan is het woord aan mevrouw De Raadt van het CDA.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Goed, met de komst van ons nieuwe CDA-raadslid, welkom Jan, is onze fractie wel direct verdeeld. Want landelijk hebben wij vier lijsttrekkers, vier kandidaat-lijsttrekkers en wij willen allemaal een ander. Maar zonder mijn persoonlijke voorkeur te verraden, wil ik deze kaderbrief behandeling beginnen met een citaat van Pieter Omtzigt: "Het is tijd dat we ons weer gaan richten op het MKB." Laten mijn eerste drie vragen daar nou ook over gaan. Ons inkoopbeleid is vastgesteld in 2011 en loopt tot en met 2014. In antwoord op ons artikel 38-vraag van 2018, al bijna 2,5 jaar geleden, werd door het college aangegeven dat het bevorderen van het MKB zou worden meegenomen in de herziening en actualisering van dit inkoopbeleid. Maar goed, op antwoord van wederom nieuwe vragen van het CDA, blijkt dat dit actualiseringsproces een proces van jaren te zijn en nog steeds niet is afgerond. Dus vandaar onze eerste vraag, wethouder: waarom moet dit zo lang duren? Minstens zo belangrijk: gaat het college in het

nieuwe beleid meer ruimte bieden aan het MKB maar ook, niet geheel onbelangrijk, aan Haarlemse ondernemers? Want ook in antwoord op diezelfde artikel 38-vragen van 2,5 jaar geleden, werd aangegeven dat de inkoopkalender, ook die zou snel geprofessionaliseerd worden en dan zouden we exact kunnen zien hoeveel procent van de gemeentelijke opdrachten gegund zou worden aan het MKB. 2,5 jaar later, wethouder, u kunt ons vast dit percentage nu vertellen. Dan als derde vraag. Kan de wethouder ook aangeven welk percentage is gegund aan het Haarlemse MKB? Want ook dat, zo werd ons beloofd, zou constant worden gemonitord. Goed, over de grootte van de afdeling Economie. Daar zijn we het wel over eens.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, mevrouw De Raadt, ik begon mijn betoog dat het, af en toe heb je het idee dat het te weinig nut hebt dat je hier komt, krijg je goede tips waar een goede kapper zit. Maar nu stelt u een paar vragen: heeft u ook wel eens het idee dat u hier zit voor spek en bonen?

Mevrouw De Raadt: Niet soms, mijnheer De Raadt. We gaan met goede moed verder. Over de afdeling Economie, daar zijn de wethouder en ik het wel over eens, want hij heeft gezegd vorige week bij de behandeling van de jaarstukken, dat hij het CDA goed gehoord heeft en dat hij is trots is op zijn team, zijn team Economische Zaken, maar dat hij zich tegelijk realiseert dat dit team wel heel erg klein is. Wij zijn dit met de wethouder eens: het is een goed team, maar het is een heel erg klein team. Volgens de benchmark die het college zelf hanteert, zou deze afdeling dan ook minimaal 1,5 fte groter moeten zijn. Maar door de forse woningbouwambities en door corona, de wethouder zei het zelf al: het team heeft weken lang alleen maar telefoons van ongeruste Haarlemse ondernemers zitten te beantwoorden en daarom denk ik, en ik hoop dat de wethouder het ook daarmee eens is, dat we misschien wel eerder moeten gaan denken aan 3 tot 4 fte erbij. Het CDA kijkt dan ook uit naar de voorstellen die deze wethouder ongetwijfeld gaat doen in de aanloop naar de begroting. Mijn tweede voorstel, mijn tweede onderwerp van vorige week was het Frans Hals. Ook daar wil ik nu even bij stilstaan. Het Frans Hals Museum, zo hoorden we van een andere wethouder, die heeft al sinds 2016 forse financiële problemen. Alleen, het Frans Hals zelf zegt al sinds 2014 deze financiële noodklok te luiden. Maar helaas, deze noodkreet lijkt niet eerder door het college te zijn gehoord en het college heeft deze raad ook pas in 2019 hierover ingelicht. Maar inmiddels weet de raad het wel ...

De voorzitter: Interruptie van de heer Blokpoel

De heer Blokpoel: Mevrouw De Raadt, eerder hoorden we al dat u ook het woord doet namens GroenLinks hier over dit onderwerp. Logisch, want u zit ook vanaf 2014 zit u samen in de coalitie en sinds 2014 heeft u, uw coalitie heeft dat geluid dus niet gehoord. Hoe kunt u dat verklaren? Heeft uw wethouder dat niet opgepikt? Hebben de wethouders van de coalitie dat maar ergens in een verdomhoekje gestopt? Hoe kan dat?

Mevrouw De Raadt: Ik kan niet verklaren wat er binnen het college precies gebeurt. We hebben een dualistisch systeem, dat weet u ook. Ik kan alleen constateren dat het Frans Hals in haar eigen jaarstukken aangeeft al sinds 2014 deze financiële noodklok te luiden en op vragen die het CDA daarover heeft gesteld, zien wij in ieder geval de eerste officiële inlichting van de raad is in 2019 gebeurd. Toen heeft de raad ook direct gehandeld, dus dat is denk ik goed. Want wij weten het dus inmiddels wel en we hebben dus besloten om naast de reguliere subsidie en de coronanoodsteun het Frans Hals ook nog een extra subsidie van € 350.000 uit te keren. Ook worden deze zomer, zo lezen wij in de voortgangsrapportage, nog een aantal scenario's uitgewerkt en bij elk van deze scenario's, elk van deze drie scenario's, gaat de gemeentelijke bijdrage verder omhoog. Alleen we kunnen niet ontkennen dat de wereld inmiddels drastisch is veranderd. Alle culturele instellingen hebben het moeilijk, niet alleen het Frans Hals. Wij zullen er ook zoveel mogelijk

willen helpen. Maar goed, gelukkig heeft de wethouder onlangs wel medegedeeld dat het Frans Hals Museum voortaan ook een landelijke subsidie krijgt. Samen met deze landelijke subsidie, de reguliere gemeentelijke subsidie en de laatste twee incidentele subsidies, is het wellicht ook mogelijk om het Frans Hals in een wat afgeslankte vorm maar dus wel in hele goede financiële topvorm te behouden en wellicht zelfs te verbeteren. Het CDA heeft daarom een motie voorbereid om een vierde scenario toe te voegen: wij zouden graag willen weten wat voor museum we krijgen als de structurele bijdrage niet per se nog verder omhoog gaat, maar als we bijvoorbeeld de Verweyhal van de hand doen en ons alleen nog maar concentreren op die oude meesters zoals Frans Hals, vooral ...

De voorzitter: Interruptie van de heer Visser.

De heer Visser: Vraagje over uw motie, want gaat uw motie nou over het vastgoed, dus over de verkoop van de Verweyhal, of gaat uw motie over: we willen alleen nog maar een Frans Hals Museum met klassieke kunst, of allebei? Want dat is gewoon niet duidelijk. Wilt u zich daar heel duidelijk over uitspreken, want ik kan me voorstellen dat sommigen wel van de Verweyhal misschien wel af zouden willen, maar niet van de moderne kunst of andersom.

Mevrouw De Raadt: Sowieso, ik denk duidelijk maken: we gaan hier helemaal niks beslissen. Het enige wat de motie doet, is oproepen tot het onderzoeken van een vierde scenario en dat zou dan inderdaad kunnen zijn de Verweyhal, aangezien het een onwijs duur gebouw is met een lastige onderbuurman en een hele grote renovatie voor de boeg, dan kan je het inderdaad hebben over het vastgoed, maar je kan ook nog een slag dieper kijken en dan kan je zien dat het aantal bezoekers wat de Verweyhal trekt, dus wat de moderne kunst trekt, vele malen minder is dan het aantal bezoekers dat het Frans Hals trekt. Dat is ook niet meer dan logisch. Ik was laatst in de Hermitage. Ook daar hangt het Frans Hals en ook daar komen mensen van over de hele wereld kijken naar Frans Hals. Dus wij zouden graag willen weten wat voor museum we krijgen als ...

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: U maakt een aantal aannames. Het Frans Hals Museum, de directeur ervan, heeft net een leerstoel gekregen op het feit van transhistorische benadering van de geschiedenis en de moderne kunst. Dat is precies waar het over gaat tussen de hal en het hof. Dus dat maakt het Frans Hals meer levensvatbaar dan zonder omdat het gaat over een stroming die op dit moment vrij belangrijk wordt gevonden. Ten tweede gaat u in op bezoekersaantallen, dus als het een jaar tegenvalt, het bezoek, dan kunnen we ook wel bezuinigen, want waarom, ze hebben minder bezoekers, dus ze zijn minder relevant. U stelt ook dat de klassieke kunst, Frans Hals, qua bezoekersaantallen blijkbaar gelijk moet zijn aan moderne kunst waarin vaak de randen worden opgezocht, waarin vaak het experiment wordt gezocht en wat inderdaad soms wat minder bezoekers krijgt maar wel heel hoog wordt gewaardeerd. Dus ik vind uw, de maatstaven die u wil introduceren om iets te onderzoeken gewoon niet juist zijn en een verkeerd onderzoek geven waarbij je uiteindelijk een antwoord krijgt dat je niet wil. Bent u dat met mij eens?

Mevrouw De Raadt: Dat ben ik, vanzelfsprekend ben ik dat niet, want ik denk ook niet dat ik degene ben die aannames doet. Volgens mij heeft u in uw vrij lange vraagstelling een behoorlijk aantal aannames gedaan. Ik doe die juist specifiek niet. Het enige wat het CDA zegt is: onderzoek het. Dat is alles. Onderzoek het.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. GroenLinks gaf aan het begin aan dat het CDA een toelichting zou geven over de cultuur en nu doen ze dat en dan hoor ik GroenLinks hetzelfde CDA interrumpen. Waar hebben we hiermee te maken? Is dit de verdeelde coalitie of, want ik volg het echt niet meer.

Mevrouw De Raadt: Deze vraag mag D66 beantwoorden.

De heer Aynan: Maar die is al geweest.

De voorzitter: Er is in ieder geval nog een interruptie voor u, denk ik, hoewel ik het niet zeker weet. De heer Rutten heeft zich gemeld.

De heer Rutten: Ik geef hem graag door aan mijnheer Blokpoel.

De voorzitter: De heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Hoe heet hij ook alweer? Mevrouw De Raadt, uw bondje met GroenLinks blijktbaar nog niet helemaal helder op dit punt. U dient de motie ook alleen in. De heer Van den Doel horende is uw bondje helemaal niet zo sterk over het Frans Hals, maar even door op het afstoten van een deel van het Frans Hals, laten we het maar zo benoemen, opmerkelijk om dat te gaan onderzoeken, maar wilt u dan ook een deel van de gemeentelijke collectie afstoten? Is dat wat u vraagt?

Mevrouw De Raadt: Ook dit is weer niet wat ik vraag en het is ook weer niet wat ik zeg. Ik denk dat mijn bondje met de heer Van den Doel prima is, meer dan prima zelfs, alleen hij stelde mij een verduidelijkende vraag: wil ik dan de moderne collectie van het Frans Hals direct afschaffen? Nee, natuurlijk wil ik dat niet. Misschien is dat duidelijker. Het enige wat ik zeg, en het enige is waar die motie toe oproept is: onderzoek of het verkopen van de Verweyhal toegevoegde waarde kan hebben voor de financiële exploitatie van het Frans Hals in de toekomst omdat, en ik denk, daar zijn we het allemaal over eens: we willen gewoon een financieel gezond Frans Hals behouden voor deze stad.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Mevrouw De Raadt, u weet dat wij ook graag een financieel gezond Frans Hals voor de stad willen behouden. Wij hebben ook al eerder tegen u gezegd dat wij het best een goed idee vinden om te kijken naar een vierde variant, maar ik proef nu dat u daarmee eigenlijk ook standpunten inneemt ten aanzien van de collectie. Vindt u niet met de PvdA dat dat aan de directie van het Frans Hals is en niet aan ons als gemeente?

Mevrouw De Raadt: Voorzitter, ik constateer dat dit exact dezelfde vraag was die de heer Blokpoel mij net gesteld heeft en volgens mij heb ik die beantwoord.

Mevrouw Verhoeff: Ik kan niet eens de vraag erin herkennen, want daar zat heel wat andere toon. Dit is gewoon echt: als u deze motie, die ook aan ons voorlegt, logisch, als wij die steunen, betekent dat dan ook dat wij dan ook zouden instemmen met een inspraak krijgen op de collectie? Want dat is iets wat wij niet willen. Dus het is een hele belangrijke vraag. Wij vinden, en dat is een keiharde vraag, heel simpel: is het aan u als vertegenwoordiger van de gemeente, dus aan ons, of is het aan het Frans Hals om de collectie te bepalen?

Mevrouw De Raadt: Nogmaals, de motie ziet op de Verweyhal, het ziet niet op de collectie. Duidelijker kan ik het volgens mij niet maken.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Dan toch even nog een vraag, want we hebben natuurlijk een paar maanden geleden uitgebreid over het Frans Hals gesproken en over de problemen die er toen speelden en nu nog steeds. Toen bleek ook dat de depotruimte waarvan ze jaarlijks € 55.000 aan kwijt zijn om die collectie om in ondeugdelijke kratten op te laten slaan bij een verhuisbedrijf, dat dat een groot blok aan het been is. Is het CDA dan ook bereid om daar naar te kijken? Want het gaat natuurlijk niet alleen om een stuk van de Verweyhal te verkopen, maar ook om de depotruimte, want daar was de belofte indertijd gedaan: oké, het Frans Hals wordt verzelfstandigd, maar dan gaat de gemeente zorgen voor een depotruimte en daar was indertijd 3 miljoen voor gereserveerd. Dus is het CDA daar dan ook bereid om daarover te praten? Want dat lijkt me wel een heel belangrijk scenario.

Mevrouw De Raadt: Ik merk dat dit onderwerp een hoop losmaakt en dat is denk ik goed. Dus ik wil gewoon serieus ingaan op al deze vragen die er nu opkomen en dan ga ik het nog één keer zeggen: wat het CDA wil, is een financieel gezond Frans Hals Museum. Een museum waar mensen van over de hele wereld naartoe komen en om daar onze mooie collectie, en dan heb ik misschien een persoonlijke voorkeur voor Frans Hals zelf en de oude meesters, oké, maar om die te komen bezichtigen. Voor een financieel gezond Frans Hals, zijn denk ik een aantal dingen nodig. Een voorstel van het college is, zij komen met drie scenario's en elk scenario houdt in dat er extra geld bij moet. Het enige wat het CDA zegt: dat hoeft niet altijd de enige oplossing te zijn. Geld erbij hoeft niet altijd de enige oplossing te zijn naar een gezond financiële exploitatie toe. Er kunnen ook andere mogelijkheden. Kunnen we die onderzoeken? En dat is het enige wat ik vraag en waar wij toe oproepen: onderzoek die andere opties. Vinden we ze straks helemaal niet leuk, dan doen we het niet en dan gaat er alsnog geld naartoe. Ik sluit dit onderwerp Frans Hals af. Ook dan, en dan had ik ook één laatste zin, want die had ik ook opgeschreven, want zelfs met betrekking tot de Verweyhal zelf zegt het CDA niet: stoot deze af of verkoop deze Verweyhal. Maar wat wij zeggen is: onderzoek of de financiële exploitatie gezonder wordt zonder de Verweyhal. Wat ook fors gegroeid, voorzitter, dat zijn de uitgaven aan de Wmo en aan jeugdzorg. Van 54 miljoen in 2018 naar 63,5 miljoen een jaar later. Vanaf 2020 zullen deze kosten nog verder stijgen, met vele miljoenen per jaar zelfs. Wij ontkomen er dus ook niet aan om in ieder geval deze stijging te beteugelen. Let wel, dus niet bezuinigen, maar een maximering van de kostenstijging. Want ook in de aankomende jaren gaat er gewoon weer meer geld naar het sociaal domein. Er is gewoon één zekerheid die we hier hebben en dat is dat er elk jaar meer geld naar het sociaal domein gaat. Concluderend, voorzitter, het CDA heeft ...

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Misschien nog een zekerheid: er gaat ook elk jaar meer naar de salarisposten. Maar dat is maar een detail.

Mevrouw De Raadt: Daar kunt u dan weer gelijk in hebben. Maar dat was niet het onderwerp waar ik het over had. Concluderend: het CDA kan dus instemmen met alle richtinggevende vragen uit de kaderbrief en ook de verdere tariefdifferentiatie van de afvalstoffenheffing. Meer categorieën is eerlijker en er is eigenlijk geen argument te bedenken waarom we zouden willen vasthouden aan twee categorieën. Een meerderheid in de commissie Bestuur vond het ook, maar waar we ook als meerderheid nog aangaven aan het Eindhovense model te denken, namelijk vier categorieën, geven bij nader inzien vijf categorieën wellicht nog een net iets eerlijkere verhouding. De heer Dreijer die is gaan rekenen en onze cijfers voor vijf groepen liggen momenteel ter toetsing bij het ambtelijk apparaat en wij overwegen hiervoor nog een motie. Dan mijn laatste onderwerp van vanavond. Ons prachtige Haarlemse wapen, dat nu hier volgens mij niet hangt. Puntje, daar gaat de motie

niet over, hoor. Maar de meesten van ons die zullen wel weten dat het bestaat uit vier sterren met zes punten. Alleen het valt ons in ieder geval steeds vaker op dat Haarlem Marketing in, eigenlijk in al haar uitingen en zelfs haar eigen logo, gebruik maakt van een andere ster, namelijk een ster met vijf punten. Sterker nog, ja, dit gebeurt dus zo vaak, dat we misschien wel op een punt zijn gekomen dat we maar makkelijker is om gewoon ons wapen aan te passen, al kunnen wij ons eigenlijk niet voorstellen dat de burgemeester, een historicus, dat zal laten gebeuren. Vandaar dat wij nog komen met een motie: “Kijk, een ster: vier sterren met zes punten, het is geen wiskunde”. Wij hopen op uw steun. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Het lijkt me een goed moment om even te pauzeren met elkaar.

Schorsing

De voorzitter: Dames en heren, als u weer gaat zitten dan gaan wij onze vergadering vervolgen. Sowieso gaan we dat eigenlijk gewoon doen. Dus aan de heer Hulster zou ik willen vragen: als u nou gaat staan, dan heropen ik de vergadering en krijgt u het woord. U bent toch niet goed te verstaan, dus misschien moet ik u verzoeken om weer te gaan zitten, sorry. Want dan denk ik dat u dichterbij de microfoon bent en dat het beter te volgen is.

De heer Hulster: Ben ik nu wel te verstaan? Ja. Het lampje brandt wel, dus ik begrijp niet. Ik kan het nog ... Ben ik te lang? Nee, hè? Ik begin even opnieuw. Tijdens de Acturaad op 19 mei jongstleden zei ik dat de coronacrisis de wereld stil heeft gezet en dat de uitgangspunten ter discussie staan. De invloedrijke Franse denker Bruno Latour schreef zelfs dat crisis als een bevrijding kan worden gezien: we leken even verlost van de almachtige economische wetmatigheden, in plaats daarvan ... agenda komen. Wij zien anderhalve maand later toch wat anders: de stad keert razendsnel terug naar het oude normaal. Het verkeer raast in ieder geval weer als nooit tevoren. Wij zijn blij dat er nog ruimte is om geld in de stad te pompen, maar de vraag is in hoeverre de voorgestelde investeringen afwijken van pre-coronatijd. Ook toen was het idee om de schuld tot het maximum op te laten lopen. Gelukkig maar dat dat tot nu toe nog niet gelukt was. Interessant is wel dat dezelfde investeringen nu een ander doel hebben gekregen. Ja, nu zijn we het er wel mee eens natuurlijk. Wij zijn blij met het steunpakket voor cultuur en sport. We hebben de indruk dat hiermee de grote instellingen gedekt zijn. We hebben nog wel een motie in voorbereiding om de financiën van de grote instellingen beter in de greep te krijgen, maar daarover later meer. De kleine culturele instellingen en de partijen die geen subsidierelatie hebben met de gemeente dreigen buiten de boot te vallen. Daarom stellen we voor om met deze partijen in gesprek te gaan en een krediet in te stellen met de mogelijkheid om corona-opslag op de tickets te vragen. Daartoe dienen we een motie in: ‘Een robuust noodfonds voor de culturele sector’. Goed, het college stelt voor om te investeren. We stemmen in met de versnelde ontwikkeling van Oostpoort. Wat ons betreft moet hier uitdrukkelijk ruimte worden gemaakt voor Lightrail richting de Zuidas en Schiphol. Dit is de kans. Onderdeel van deze ontwikkeling is de tunnel onder het spoor door voor fietsers en voetgangers aan het begin van de Prins Bernardlaan. Helaas zien we nog altijd geen voortgang aan de andere kant van de Prins Bernardlaan, de vrije fiets-, voetgangers- en busreizigerskruising bij de Amerikaweg en 205. Deze 2 plekken kunnen elkaar versterken. Tijdens de technische sessie over dit onderwerp vertelden de ambtenaren dat een definitieve oplossing niet kan zolang er geen duidelijkheid is over de Kennemertunnel. Gelukkig heeft Rotterdam laten zien dat een tijdelijke brug kan, daar noemen ze dat de luchtsingel. We stellen per motie een onderzoek naar een tijdelijke brug voor. Mocht die later overbodig blijken dan is er ook nog een tweedehands markt voor bruggen en daar staat zelfs een Haarlems afdankertje op. Differentiatie van afvalstoffen lijkt ons trouwens prima. Dan de bezuinigingen in de zorg, we maken ons grote zorgen over instellingen van plafonds.

We willen niet dat mensen buiten de boot vallen omdat we weten dat dat later tot hogere kosten leidt. We willen dat er gestuurd wordt opgeleverde zorg. 'First time right' noemen ze dat in die industrie. Dat was het.

De voorzitter: Ja, ik dacht echt: er gaat nog het één en ander komen. Maar goed dat u ons daar even op attendeert, dank u wel. Dan gaan we naar de heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Allereerst een heel groot compliment voor al die Haarlemmers die zich eendrachtig hebben ingezet en nog steeds inzetten om de coronacrisis het hoofd te bieden. Ik wil iedereen die op welke manier dan ook geraakt is door corona veel sterkte wensen. Voorzitter, de kaderbrief komt tot stand in een bijzondere periode. De wereldwijde uitbraak van het coronavirus beïnvloedt eenieders leven in grote mate en met grote gevolgen. Zo begint de kaderbrief. Ik weet niet of u het nog weet, maar bij de begroting refereerde mevrouw Sterenberg van de VVD aan een storm die op komst was. Wie had dit nou verwacht, dat de storm de vorm van corona zou krijgen? Voorzitter, de coronamaatregelen mogen nu wat versoepeld worden, maar een nieuwe uitbraak ...

De voorzitter: Interruptie van de heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Mijnheer Aynan, het klopt inderdaad dat mevrouw Sterenberg af en toe wel voorzienende gaven had, dat hebben we wel vaker gehoord in de afgelopen jaren. Maar wat vindt u er dan van dat het college eigenlijk hier niks meer heeft gedaan? Ze zijn meerdere malen gewaarschuwd, maar toch slaan ze het in de wind, om maar bij de zeetermen te blijven.

De heer Aynan: Ik snap dat u staat te popelen, maar wacht eventjes op mijn bijdrage. Voorzitter, een nieuwe uitbraak is zeker niet uitgesloten en we hebben ook gisteren de plotselinge besmettingsgolf in Maassluis meegemaakt, dus de onzekerheid blijft. Dat maakt ook deze behandeling van de kaderbrief onzeker. We zien dat alles doorgeschoven wordt naar de begroting en daar hebben we eerlijk gezegd als Jouw Haarlem ook alle begrip voor, want het zijn ook onzekere tijden. Maar juist in deze onzekere tijden willen we een aantal punten en een aantal zorgpunten meegeven. We zien dat er een aantal maatregelen aangekondigd zijn op het gebied van Wmo en Jeugdzorg, daar is al breed aan gerefereerd. Bij elkaar moet dat 1,8 miljoen opleveren en dat gaat dan voornamelijk om het instellen van budgetplafonds. Dat betekent dus dat als het budget op is dat er dan geen zorg wordt geleverd en dat vindt Jouw Haarlem onacceptabel. Vooral als je ziet wat er dit jaar allemaal gedaan is om de wachtlijsten bij de Wmo weg te werken en wat we allemaal gedaan hebben om Kenter overeind te houden voor de Jeugdzorg. Dan voorzitter, het concrete voorstel om bij Jeugdzorg eerst te kijken wat je aan zelfhulp kunt doen. Voorzitter, als je hulp komt vragen heb je hulp nodig en wij zeggen: voorkomen is beter dan genezen. Bied die hulp dan ook aan. Dus besluitpunt vier, daar kunnen wij helaas niet mee akkoord gaan. Voorzitter, het is hartstikke goed dat er een steunfonds in het leven wordt geroepen voor de Haarlemse cultuur- en sportsector, maar laten we alstublieft de kleine zelfstandigen niet vergeten, vooral de ZZP'ers die het ondanks de Rijkshulp, de Tozo genaamd, het niet redden. Mogen die ook gebruik maken van een fonds als ze bijvoorbeeld hun werkplaats niet meer kunnen betalen? Graag een reactie daarop. We zien ook op bladzijde 11 dat er € 75.000 uitgetrokken wordt om meer bezoekers naar Haarlem te trekken. Voorzitter, en dat midden in de coronacrisis. Is dat wel verstandig? Want we weten niet of er straks een reisverbod wordt ingesteld, of we wel vrij mogen reizen inderdaad. Misschien komt er wel een tweede golf. Dan hebben we dus € 75.000 gestoken in een reclamecampagne van 'Kom naar Haarlem'. Is dat verstandig, voorzitter? Kunnen we dat geld niet beter in iets creatievers steken? Er zitten heel veel Haarlemse ZZP'ers te wachten op werk, ze hebben allerlei prachtige ideeën: laten we hen inzetten om te kijken wat we voor elkaar kunnen betekenen. Ook daar graag een reactie op. Voorzitter, in dat licht wil ik ook graag aandacht vragen voor de Voedselbank. Ik ben een puntje vergeten, voorzitter. De steun aan de ZZP'ers, misschien die € 75.000

daarvoor inzetten. Dan, voorzitter, een extraatje aan de minima, dat is hier allemaal vergeten helaas. Maar ook minima zijn geconfronteerd met allemaal extra kosten, juist omdat ze gedwongen werden thuis te blijven. Onze vraag is: kan er een extraatje gereserveerd worden voor minima? Dat is ook hartstikke goed, want juist minima geven dat geld ook meteen uit aan de lokale economie. Ook daar graag een reactie op. In dat licht, voorzitter, wil ik ook aandacht vragen voor de Voedselbank. Dat juist in deze moeilijke tijd de Voedselbank moet sluiten helaas. Dat is echt onwenselijk, voorzitter. Kan het college toezeggen dat de Voedselbank niet dicht gaat tot dat er een werkbaar en volwaardig alternatief gevonden is? Dan tenslotte, wat een goed idee om die woningbouw te versnellen op twee locaties. Doet me denken aan onze motie 'Maak voort met Oostpoort' die u vorig jaar afraadde. Maar gelukkig, voorzitter, komt verstand met de jaren, of in dit geval met de maanden. Dus besluitpunt zes om de woningbouw in Oostpoort en Europaweg te versnellen kunnen we volhartig steunen. Nu we het over versnelling hebben willen we de diversiteit van het gemeentelijk personeelsbestand even aansnijden. Dat kan namelijk ook wel wat versnelling gebruiken, want ondanks herhaalde en jarenlange oproepen vanuit de raad lopen we nog steeds achter. Het Haarlems personeelsbestand is nog steeds geen afspiegeling van de Haarlemse samenleving. Daarom onze motie: 'Haarlem inclusief'. De VVD refereerde aan her- en omscholing en dit is wat ons betreft ook de kans. Crisis biedt namelijk ook kansen. Ten slotte, voorzitter, een vraag aan de coalitie: u had halverwege deze periode een herijking toegezegd. Deze crisis biedt wat dat betreft ik zou bijna willen zeggen alle kans, maar alle gelegenheid om die herijking breed met de stad ten uitvoer te brengen, ook inbreng te vragen, alle Haarlemmers en stichtingen die ertoe doen. Bent u bereid omdat stadsgesprek te organiseren of wilt u dat via een motie vreemd regelen? Voorzitter, helemaal tenslotte: wij gaan akkoord met de differentiatie van de afvalstoffenheffing. Dat vinden wij inderdaad solidair en wat Jouw Haarlem betreft moeten we het hiermee doen en de echte discussie komt bij de begroting. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dat is het woord aan mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Voorzitter, Hart voor Haarlem erkent dat wij een bijzondere periode achter de rug hebben en het is nog niet voorbij. Vrijheden werden ons afgenomen, politiek werd buitenspel gezet en onze economie om zeep geholpen. Veel ging buiten ons om en ook college raadsleden in het presidium gingen daar maar al te graag in mee. Belangrijke herdenkingsmomenten als 4 en 5 mei, 75 jaar na de oorlog, voltrokken zich met onze burgemeester, zonder enige vorm van communicatie. Begrijpelijk, voorzitter, maar het creëerde ook een zekere distantie, want wat was het nu, de positie van onze gemeenteraad? Voor het eerst ging ik twijfelen aan het nut van mijn bestaan als volksvertegenwoordiger. Wij voelden de zachte hand van de tirannie, als ik het zo mag omschrijven.

De voorzitter: De heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Voorzitter, dank u wel. U refereert aan het presidium, mevrouw Van Zetten. Welke vraag heeft u wanneer aan het presidium gesteld hierover? Want ik heb hem even gemist.

Mevrouw Van Zetten: Ik heb al een keer een brief geschreven, maar misschien kan u dat zich niet meer herinneren. Ik heb ook opgeroepen tot een seniorenconvent om de zaak te bespreken, misschien zit die daar niet bij, dat hij het daarom heeft gemist.

De heer Van Leeuwen: Het seniorenconvent is volgens mij een overleg tussen fractievoorzitters en het presidium heeft geen vraag of verzoek van u ontvangen in deze tijd, dus ik sta hier een beetje van te kijken, mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ik zal u nogmaals mijn brief sturen. Als u daarmee akkoord bent. Maar voorzitter, wij hebben een ons herpakt en nu kijken we naar de verrichtingen van dit bestuur. Onze leiders leer je in tijden van crisis kennen, maar dan moeten ze wel tevoorschijn komen. Hart voor Haarlem had op zijn minst verwacht dat de coalitie met een signaal zou komen dat er serieus wordt ingegrepen of tenminste sturing werd gegeven om de stad financieel op koers te houden, maar dat blijkt niet het geval. Een herijking van het coalitieakkoord was in 2018 al aangekondigd, maar ook hier blijft het stil. Bij de begroting was al een deel van een taakstelling ingevuld en nadere stappen aangekondigd, maar ook hier houden de leiders zich verborgen. Drie grondleggers van het coalitieakkoord zitten ook in het college, fijn om hen vanavond in ieder geval even te zien. Waarom krijgen wij met deze kadernotabrief alleen maar de uitwerking van een paar denkrichtingen? Waarom presenteert het college ons vanavond niet een weg uit de crisis? Waarom gaat dit college de Haarlemmer niet voor naar betere tijden? Toegegeven, u blinkt uit in het schrijven van teksten, maar nu vragen we wat anders. Naar Wilhelm Speidel: "Geen woorden maar daden". Ik had na de vliegende start van dit college met al haar idealen voor een betere wereld toch ook op zijn minst een kleine filosofische overpeinzing verwacht. Niks meer over die donuteconomie, misschien kan wethouder Berkhout ...

De voorzitter: De heer Drost heeft een interruptie.

De heer Drost: Mevrouw Van Zetten, u had het net over die herijking die in april gepland stond. Dat was midden in coronatijd en meent u nou serieus dat op het moment dat het huis in de fik stond u met ons aan tafel had willen gaan zitten om over de kleur van de kozijnen te praten? Meent u dat?

Mevrouw Van Zetten: Ik heb het niet direct over april, dat had ook nu gekund of vorige maand. Het lijkt mij logisch, een herijking, dan ga je nog eens na: welke afspraken bij hebben gemaakt in het coalitieakkoord, wat is ons gebeurd, gaat het juist goed met de economie of slecht en gaan we daar een beetje in bijstellen? Dat is wat mij betreft een herijking, maar ik heb het idee dat u daar iets heel anders in ziet.

De voorzitter: De heer Drost.

De heer Drost: Volgens mij zitten we nu A. in één grote herijking en B. GroenLinks en D66 heeft het ook gezegd, daar zijn we ook mee geëindigd: die gesprekken komen ook nog. Noem het geen herijking maar een herstelijking.

Mevrouw Van Zetten: Dan heeft u mijn betoog helemaal verkeerd begrepen, want ik denk: de herijking had vorige maand of twee maanden geleden al moeten beginnen. Maar u zit als een dinges in de koplampen te kijken en verder zit u maar te wachten op Den Haag. Ik vind dat u zelf ook die stappen moet ondernemen en dat lijkt mij gewoon goed vormgeven aan leiderschap en coalitie hier in de stad. Jammer dat u dat niet kunt en niet verder komt dan groen in de stad. Dat neem ik u echt ook wel kwalijk, mijnheer Drost van GroenLinks. Uit de bespreking van het concept-RES bleken tussen droom en daad van de linkse duurzaamheidsidealen in Haarlem grote praktische bezwaren te bestaan. Ook de dieselbus is nog niet uit de stad verdwenen, de auto van de forens, de ouderen en hardwerkende Haarlemmers overigens wel. Hulde daarvoor. Uit uw voortgangsrapportage en de kaderbrief ontrolt zich een beeld van een college wat het allemaal nog even aankijkt en vooral op het geld uit Den Haag wacht, de gaten wil dekken uit de reserves en daarvoor ook schulden wil maken. Onze organisatie – en daar reken ik voor het gemak ook onze overheids-NV Spaarnelanden bij – is er als de kippen bij om de zogenaamde coronakosten af te wentelen op de burgers van Haarlem. Ruim € 700.000 claimt Spaarnelanden voor al het extra werk en de te lage grondstofprijzen van papier. Dat wordt dan nog wat met onze circulaire economie. Aanpassen werkplekken, de luchtcirculatie in de brugwachtershuisjes, het kan gewoon niet op. Ongetwijfeld lopen contracten, maar de verwarming staat niet

aan, het kopieerapparaat draait niet, wc-papier wordt niet gebruikt en koffie niet gedronken. Op het stadhuis in Amsterdam scheelt tot 3,5 ton per week en u maakt mij niet wijs dat hier in Haarlem geen bezuiniging valt te halen uit dit thuiswerkersregime. Hoe gaan we deze besparing gebruiken om inwoners te helpen? Wij zien eerder dat u daar het geld naar toe moet laten gaan in plaats van naar de eigen organisaties. Het college moet op dit punt haar focus verleggen naar eerst zij en dan wij. De noodbijdrage die ondernemers krijgen steekt bijvoorbeeld schamel af bij wat Haarlem de eigen organisatie toestopt, slechts 3,5 ton. Wat betreft de aanvraag van het impuls geld, dat moet voor 15 juli, wat had u gedaan zonder corona met al die gebiedsvisies? Die ziekte is ineens een zegen voor zwak bestuur en het gaat ons ook behoorlijk wat geld kosten. De vraag is of dat ook goed wordt besteed. Levert het een impuls aan onze Haarlemse economie, de werkgelegenheid, het Mkb? De schaduwkant van subsidies is: je denkt zelf niet na, maar volgt de worst die voor je neus hangt. Het college stelt voor Oostpoort en Europaweg en daar moeten dan volgens het ministerie substantieel veel sociale huurwoningen worden gebouwd. Het is wat ons betreft kamikaze om in een tijd van grote economische en woningnood bouwers en projectontwikkelaars met dit soort krankzinnige eisen op te schepen. Juist aan de oostkant van de stad zou je veel meer middeldure koop moeten bouwen, want college, ook mensen die werken hebben toch ook recht op een woning in Haarlem? Tot slot, onze cultuursector heeft het zwaar, dat raakt de economie van onze binnenstad en dat is een onverwacht gevolg van de coronacrisis. Maar de financiële problemen bij het Frans Halsmuseum – mevrouw De Raadt, ik heb daar ook over nagedacht – en eerder dreigde ook het Dolhuis al met een faillissement, is echt geen nieuws, dat speelde al voor de crisis. Wethouder Meijs zou in mei haar scenario's presenteren om de voortgang van ons icoon te garanderen en wij moesten dan ook bekijken waar het geld vandaan ze moeten komen. We hebben nog steeds niks gezien, maar het besluit om een rechtszaak tegen Raiola en de Verweyhal te continueren vindt Hart voor Haarlem een slechte zaak en nog geen begin van een oplossing. Ook wij zouden – maar dat hebben we twee jaar geleden al gezegd – het een goede zaak vinden als wij afscheid namen van de Verweyhal en het conflict met de heer Raiola zouden oplossen, het geld daarvoor zouden bestemmen voor de toekomst van het Frans Halsmuseum. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Dank u wel, voorzitter. Ik begin de bijdrage van de ChristenUnie over de voortgangsrapportage en dan vallen natuurlijk allereerst de gevolgen van corona op. Er zijn heel veel uitgaven door het college gedaan die gewoon gedaan moesten worden en ik wil het college complimenten geven voor het snelle handelen. Toch zie ik daar ook een aantal uitgaven bij waar ik mijn vraagtekens bij heb. Hart voor Haarlem had eerder een opmerking over bijvoorbeeld geen hartjes op de weg, maar ik dacht: ik ga vanavond over iets anders beginnen. Dat was dat er € 70.000 is uitgegeven voor – en ik lees voor – 'het aanpassen van sensoren voor werkplekregistratie om zo te kunnen sturen op de hoeveelheid mensen in het gebouw'. Voorzitter, kennelijk waren er al dergelijke sensoren, wat ik al bijzonder vind. Ik weet niet hoeveel kantoren dat soort sensoren onder elk bureau hebben zitten. Dat is kennelijk hypermodern als gemeente Haarlem, moeten dan werkelijk daarvoor die sensoren worden vervangen, terwijl dit gebouw zo'n beetje leeg heeft gestaan? We hadden toch een conciërge die in de gaten kon houden of er niet te veel mensen in het gebouw waren? Dus waarom is die € 70.000 uitgegeven? Graag een reactie van het college. Dan deze vergaderzaal. Fijn dat het geregeld is, complimenten ook voor alle mensen die dat vandaag ook weer technisch mogelijk maken. Maar het kost wel elke avond een kleine € 2000 en dan weet ik nog geen eens of dat alle kosten zijn, want er wordt alleen gesproken over klaarzetten, ik weet niet of daar de hele audio en zo ook bij hoort. Dan is toch mijn vraag: moeten we daarmee doorgaan? Misschien is het te vroeg om daar vanavond conclusies over te trekken, er wordt nu al rekening gehouden met het hele jaar doorgaan. Ik zou eigenlijk aan het einde van de zomervakantie toch even met de fractievoorzitters contact willen hebben: moeten we niet terug naar de

raadzaal nu steeds meer coronamaatregelen terug zijn gedraaid? Die kosten kunnen toch ook beter, dat geld kunnen we beter besteden aan een aantal dingen die de heer Aynan bijvoorbeeld net zei over bijvoorbeeld de minima. Dan budgetneutrale maatregelen, voorzitter.

De voorzitter: De heer Boer.

De heer Boer: Mijnheer Visser van de ChristenUnie, vindt u het nou werkelijk nuttig om hier 39 raadsleden, het college en de hele bevolking van Haarlem lastig te vallen over een gesprekje wat u met de fractievoorzitters wil hebben of het nuttig is om in deze vergaderzaal te vergaderen of niet? Kan dat nou niet eens iets anders worden opgelost? Is dit nu werkelijk waar u tijd aan wil besteden?

De heer Visser: Ik kom ook niet met een motie of amendement ervoor, ik wil alleen zeggen met deze twee voorbeelden dat we juist in deze crisistijd ook op de kleintjes moeten letten en naar de kleine bestedingen. Er zijn heel veel nuttige dingen gedaan, maar ik heb wel mijn vraagtekens bij een aantal bedragen die zijn uitgegeven.

De heer Boer: Maar stel die dan waar dat hoort, er is gewoon overleg over en val ons daar nu niet mee lastig. Ik vind dat echt ongepast.

De heer Visser: Maar ik vind het een beetje een zure interruptie en daar valt u volgens mij ...

De heer Boer: Ja, ik ben ook zuur, want de mensen werken hier keihard aan om dit allemaal mogelijk te maken, allemaal mensen om ons heen om dit te regelen, dat wij hier kunnen vergaderen en die stad kunnen besturen en dan zit u te zeuren over of het dat allemaal wel waard is en of we dat niet hier met de fractievoorzitters moeten bespreken. Bespreek het dan daar en val ons er niet mee lastig.

De heer Visser: Ik negeer dit maar even.

De voorzitter: Dan hebt u nog een interruptie, althans een bijdrage, nu van de heer Aynan.

De heer Aynan: We hoeven het niet helemaal te negeren, want alleen al vanwege het prachtige camerawerk zou ik hier eigenlijk voor altijd willen zitten.

De heer Visser: Om te voorkomen dat de fractievoorzitter van de PvdA steeds beleefd moet omdraaien zou ik graag zo snel mogelijk naar een zaal willen waar ik haar wel kan aankijken. Ik zie nu alleen maar ruggen, dus vandaag, voorzitter. Dan de budgetneutrale voorstellen, er was volgens mij iemand anders die ook al vragen stelde over toch die € 600.000 die bij Spaarnelanden wordt verschoven. Er wordt budgetneutraal voorgesteld, maar er wordt dus gesneden in de auditkosten en in medewerkers die Spaarnelanden controleren. Dus Spaarnelanden geeft te veel geld uit en wat gaan we doen? We gaan het dekken door te bezuinigen op de medewerkers die Spaarnelanden moeten kunnen controleren. En groot onderhoud ook nog, en dat wordt dan een beetje klein gemaakt, maar ik vind dat nou niet echt budgetneutraal. Ja, technisch misschien wel, maar het is in ieder geval niet beleidsneutraal. Kan de wethouder daar toch nog wat over zeggen hoe we dat in het vervolg gaan voorkomen? Dan de bestemming van het rekeningresultaat, daar zijn een aantal investeringen die toch geen investeringen blijken te zijn en dan moeten we die exploitatierekening, hoe doen we dan de reserveschuldbeheersing? Als ik me niet vergis is die reserveschuldbeheersing administratief ook bedoeld om te laten zien: we lossen die schuld af. Om dat ook echt zichtbaar te maken in de begroting. Maar nu gaan we dus echt schuiven en doen we dus eigenlijk niet aan schuldreductie, terwijl die daarvoor bedoeld is. Ik snap

het wel dat het nu zo ook technisch wordt gedaan, maar hoe gaan we nou zorgen dat er zoveel geld geen investering blijkt te zijn en toch weer snel weggescheept moeten worden in een exploitatie?

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Mijnheer Visser, u zegt: u snapt het technisch wel dat de reserveschuldbeheersing in feite wordt opgeheven. Maar ik meen me te herinneren dat u zich enorm heeft ingezet voor deze reserveschuldbeheersing. Dan is het toch raar dat eigenlijk zonder een vooraankondiging deze reserve wordt geplunderd?

De heer Visser: Niet opgeven, ik zei: ik snap technisch wel, ergens wordt het geboekt, dus er wordt een oplossing gezocht. Ik vind het geen goede oplossing, maar het is ook veel geld, dus ik heb ook niet direct nu een alternatieve oplossing, maar ik vind het dus fout, deze reserve is bedoeld voor schuldreductie en dat gebeurt nu dus niet.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Misschien is een simpele oplossing dat we in plaats van een overschot van € 1,1 miljoen op de rekening een tekort van € 900.000 ruim een tekort van € 1,1 miljoen hebben en dat wordt afgeboekt van de algemene reserve en dan blijft deze specifieke reserve gewoon in stand. Dat is toch veel mooier?

De heer Visser: Volgens mij ben ik dat met u eens. Dan nog het noodfonds, voorzitter. De ChristenUnie is blij met het noodfonds voor de coronacrisis, prima dat organisatoren van evenementen reeds besteed geld bijvoorbeeld niet meer hoeven terug te geven, maar het viel me wel op dat als er daarbovenop geld nodig is om een organisatie in de lucht te houden, zodat ze in ieder geval volgend jaar dat evenement kunnen organiseren: ook prima, want er vallen inderdaad ook wel wat sponsors weg. Maar een carte blanche geven en eigenlijk het hele bedrag wat dit jaar niet is besteed toch gereserveerd te houden voor evenementen terwijl die dit jaar niet meer georganiseerd gaan worden, dan denk ik weer, wat de heer Aynan zei: dan weet ik nog wel andere doelen voor dat geld. Waarom zegt het college niet: wat echt nodig is besteden we aan die evenementen, maar wat overblijft gaat bijvoorbeeld naar de minima of naar andere mooie voorstellen die ook nodig zijn in deze crisis. Dan de sociaalmaatschappelijke doelen, voorzitter. Er wordt eigenlijk gezegd: als organisaties die subsidie krijgen in de problemen komen dan willen we ze geld geven. Op het ogenblik is daar nog niks over bekend, we weten wel: we moeten € 600.000 besteden aan de dak- en thuislozenopvang. Prima. Maar ik vraag me af: hoe zit het met de sociaalmaatschappelijke organisaties die geen subsidie ontvangen, of maar heel weinig subsidie ontvangen? Dit zijn eigenlijk sociale ondernemingen en die lopen juist nu heel veel inkomsten mis, misschien wel meer dan de grote organisaties die wel hun subsidies krijgen. Dus waarom sluit het college die organisaties uit? Ik zou graag een toezegging willen hebben van het college dat als organisaties financiële problemen krijgen dat ook die geholpen worden, ook al krijgen ze geen of maar weinig subsidie van de stad als ze wel waardevol voor de stad zijn. Graag een reactie. Misschien is het probleem wel niet dit jaar, want sommige fondsen zijn juist vanwege de coronacrisis nu heel royaal in het geven van fondsen aan dit soort instellingen, maar het probleem ontstaat volgend jaar, want dan zijn juist dat soort particuliere fondsen veel minder scheutig. Hoe gaan we dan zorgen dat deze organisaties zo belangrijk zijn voor de stad dat we die helpen? Ik hoop niet dat we dan gaan bezuinigen op het sociaal domein om de kosten die we dit jaar maken te dekken en dat dan juist dit soort kleine organisaties in de problemen gaan komen. Dan voorzitter, Jeugd en Wmo, daar heb ik net al over geïnterrumped. Waar vraagt het college ons eigenlijk om over te stemmen? Ik zou het eigenlijk niet weten. Er wordt gesproken over een budgetplafond, daar heb ik wel een beetje een beeld bij, maar het wordt nergens goed toegelicht en dan worden er ook nog allerlei versoberingsmaatregelen

voorgesteld. Die staan op de laatste pagina en geen enkele maatregel wordt toegelicht. Ik had dit jaar een alternatieve begroting. Ik had tenminste elke maatregel die erin stond in ieder geval met een paar zinnen toegelicht: wat het was, wat ik ermee beoog te bereiken, hoe ik aan het bedrag kwam. Het college doet dat niet. Sterker nog: het college geeft alleen maar ruwe bedragen voor een hele verzameling maatregelen. Ik zou toch op zijn minst een bedrag per maatregel willen en een onderbouwing om te kunnen kiezen. Misschien vind ik 37 maatregelen wel goed, maar 2 heel slecht. Ik schrik in ieder geval van dit rijtje en ik vind het onverantwoord om daar deze week over te besluiten. Ik snap wel dat het college een gat te overbruggen heeft en veel geld, maar ik zie ook dat de meeste maatregelen pas in 2021-2022 ingaan, dus volgens mij nog wel even tijd om op zijn minst deze zomervakantie daar goed over na te denken. Dan kan het college het beter onderbouwen, dus daarom heb ik een amendement ingediend om alleen in te stemmen met de maatregelen voor 2020 en dan alleen ook voor dat jaar en het college vragen om dit najaar met een betere onderbouwing te komen zodat we bij de begroting – en als het eerder moet vanwege aanbestedingen, weet ik veel, dan moet het maar eerder – maar dat wij een onderbouwd voorstel krijgen waar we een goed debat, ook eerst in de commissie Samenleving het over kunnen hebben. Niet even op zo'n hoofdlijnen debat, want daarvoor is dit voorstel veel te rigoureuus.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: U bent van plan akkoord te gaan met de maatregelen 2020, ik heb daar ook technische vragen over gesteld, maar ook die zijn heel vaag.

De heer Visser: Dit is een compromisvoorstel wat ik voorstel, maar ik sta open voor andere voorstellen. Het liefst zou ik gewoon het hele pakket afzonderlijk nog bespreken, dat heeft mijn voorkeur. Volgens mij is dat ook wel gebleken uit mijn interrupties.

De heer Aynan: Volgens mij doet u nu een heel goed voorstel wat raadsbreed eigenlijk gedragen zou moeten worden.

De heer Visser: Ik hoop op steun in ieder geval voor de intentie van het amendement en als er tekstvoorstellen anders moeten: graag. Ik hoop ook echt een uitgestoken hand van de coalitie, dat we hier een goed gesprek met elkaar over gaan hebben.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Mijnheer Visser, hopelijk heeft u gemerkt in mijn reactie dat ik heb gezegd dat ik nooit akkoord kan gaan met alleen een bezuiniging op Wmo en Jeugd en zeker niet als die helemaal niet onderbouwd is en gespecificeerd. Dus ik steun uiteraard u, want u steunde mij ook.

De heer Visser: Dank u wel. Voorzitter, kom ik op de impulsregeling. Mooi dat het college snel die kans grijpt. Wel vraag ik me af: kunnen we de Europaweg daar wel over verantwoorden? Maar dat is vooral een wegherinrichting, tenminste, dat begrijp ik uit de stukken, terwijl volgens mij de impulsregeling vooral voor woningbouw is. Dus kan het college dat nog wat meer toelichten? Bij Oostpoort is die weliswaar ook infrastructuur, maar daarmee spelen we grond vrij voor de woningbouw, dus daar kan je het wel onderbouwen. Maar die Oostpoort weer, dat zei net de Actiepartij al: mooi een toerit voor auto's en een fiets- en voetgangerstunnel, maar het OV wordt vergeten. Terwijl de ontwikkelvisie Oostpoort is nadrukkelijk juist ook OV en er staat in de ontwikkelvisie Oostpoort ook een tunnel voor het OV ingetekend. Ik vind het heel gek als je de halve tunnel bouwt voor fietsers en voetgangers, maar dan anderhalve tunnel niet. Want als we later

die OV-tunnel bouwen dan wordt het echt veel duurder, moet je twee keer het spoor openbreken. Kan dat niet in één keer? Desnoods in ruwbouw, dat we ook die tunnel voor het OV realiseren.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Weet u dat Oostpoort direct aan het spoor ligt?

De heer Visser: Ja, maar als u de ontwikkelvisie Oostpoort hebt gelezen dan wordt daar ook echt een OV-knoop gerealiseerd en is het de bedoeling dat er een HOV-verbinding onder het spoor door gaat, zodat je een snelle verbinding hebt vanaf de Waardepolder en ook van Haarlem-Noord dus naar Schalkwijk. Het is heel gek om een halve tunnel te bouwen, dus vandaar mijn motie. Voorzitter, ik moet snel zijn, denk ik. Veel investeringen schuiven door, maar ik zou eerlijk gezegd niet weten welke investeringen, want we lezen alleen maar heel veel tabellen met bedragen, dus dan wacht ik het najaar maar af. Het is niet ter kennisgeving, dus oké, prima. Ik verbaas me wel over weer de hoeveelheid investeringen die doorschuiven. Natuurlijk kan niet alles altijd doorgaan, er zijn altijd tegenvallers, maar mijn onderbuik zegt dat er nu wel heel veel doorschuift. Tenslotte voorzitter, de vragen die het college heeft gesteld, mijn antwoord is: 'ja, mits', 'ja, mits', 'nee' en 'nee'. Ik zal het even toelichten. De eerste vraag van het college is: "Dan kunnen wij in grote onzekerheid dat voorlopig dekken uit de reserve". Ja, prima, dat snap ik, maar ga dan wel de structurele bezuinigingen uitwerken, dus kom niet pas ineens op het laatste moment bij de begrotingsbehandeling met mogelijke bezuinigingen, maar kom met een lijstje en dat we daar als raad ook goed over kunnen discussiëren. Het tweede: "Is het verantwoord dat weerstandsvermogen te verlagen?" Daar zeiden andere mensen al, maar ik geloof die 22 miljoen die de heer Smit zei, dat bedrag klopt natuurlijk niet meer, want de risico's zijn enorm toegenomen. Wat ons betreft moeten dus eerst die risico's geactualiseerd worden en het weerstandsvermogen wat je dan hebt, dan is het verantwoord om dat aan te houden. Dan de vraag over de kosten Wmo/Jeugdzorg. Daar heb ik net al gezegd: nee, daar ga ik niet mee akkoord. Daarvoor heb ik mijn amendement. Tenslotte de vraag over tariefdifferentiatie, de heer Garretsen zei het al: dat is echt een bizar voorstel wat gezinnen met 2 of meer kinderen raakt. Het scheelt gewoon op jaarbasis al meer dan € 100 per gezin. Waarvoor eigenlijk? Dus ik vind het echt een compleet onzinnig voorstel en daar zijn we dus tegen.

De voorzitter: Dank u wel. Dat was de inbreng van de raad in de eerste termijn. Ik heb even overleg gehad met de vicevoorzitter, gelet op het geringe aantal punten waar ik zelf nog op reageer blijf ik nu voorzitten en doet hij de volgende vergadering een deel van de vergadering. De beantwoording van het college doen we nu direct, wellicht dat we dan het toch niet al te laat hoeven te maken. Ik reageer even op een paar punten algemeen. Het eerste gaat over de coronacrisis. Ik denk, deze bijeenkomst en deze discussie heeft een heel ander karakter dan we normaal gesproken gewend zijn. Niet een diepgaander zicht op: wat zijn de keuzes voor het beleid en wat zijn precies de bedragen die daarbij horen zodat de begroting precies ingevuld kan worden? Er is heel veel onzekerheid. Tegelijkertijd denk ik ook dat het goed is om met elkaar te realiseren dat deze stad, net als een groot deel van Nederland, maar zeker ook deze stad getoond heeft door een ongekend heftige crisis met veel solidariteit en inventiviteit verder te komen. Daar is van in de stad – en daar is het college in ieder geval erg van onder de indruk – getoond dat heel veel ondernemers niet bij de pakken gaan neerzitten, maar deze periode ook gebruikt hebben om te kijken: wat kunnen wij in ieder geval doen om ervoor te zorgen dat we er klaar voor staan als straks die crisis een ander karakter krijgt en wij weer van start kunnen gaan? Andere bedrijven zijn gewoon doorgegaan, zien nu met zorg of de economische crisis die er ondertussen ook is of die ook hen gaan treffen. Maar ik zie vooral een stad die aan de slag wil blijven en weer wil komen en die wat dat betreft ook op ons rekent. Het college heeft de afgelopen maanden, ook in de periode dat dat iets minder vanzelfsprekend was, iedere keer uitgelegd: wij willen ook in ons

besluitvormingsproces zo goed mogelijk doorgaan om ervoor te zorgen dat wij niet na de crisis een tweede crisis hebben met allerlei uitgestelde zaken die vervolgens dan ingehaald moeten worden, maar dat gaat te veel tijd kosten. Wij hebben geprobeerd ervoor te zorgen dat we als overheid in ieder geval zoveel mogelijk klaarstaan om bedrijven en om de stad, om de samenleving in staat te stellen om zich zo snel mogelijk te herpakken. Daarom is er ook een noodfonds van miljoenen bij elkaar gebracht en ik begrijp, daar zal de wethouder Financiën straks ongetwijfeld meer over zeggen, maar één van de redenen waarom wij die discussie over 'hoe gaan we nu precies verder?' nog niet heel goed kunnen voeren, dat is dat wij in discussie zijn, samen met alle andere gemeenten in Nederland, met het kabinet en met de Tweede Kamer over de vraag: hoeveel financiële compensatie komt er naar gemeenten toe? Gemeenten spelen een essentiële rol om de economie stimulansen te geven, om instellingen overeind te houden, om ervoor te zorgen dat de samenleving verdergaat en dat betekent dat wij van de rijksoverheid vragen: stel ons daartoe ook in staat. Die discussie loopt, op dit moment wordt er door de VNG samen met alle andere organisaties waarin gemeenten samenwerken geprobeerd om een zo sterk mogelijk onderbouwd verhaal neer te leggen bij het kabinet met de vraag om op heel korte termijn daar duidelijkheid over te verschaffen. Ik denk dat deze raad ook heel veel behoefte heeft om te weten waar we wat dat betreft aan toe zijn, want het maakt natuurlijk een heleboel uit of er een flink aantal miljoenen uit Den Haag komen om ons in deze taak te helpen of dat we het echt zelf zouden moeten uitzoeken. Heel kort over het noodfonds. Er is over evenementen – dat hoort bij mijn portefeuille – gezegd: er wordt toch niet een carte blanche gegeven? Nee, dat is zeker niet het geval voor evenementen. Eigenlijk geeft u het zelf al aan, de uitgaven die gedaan zijn daarvan wordt gezegd: die gaan wij niet terughalen. Vervolgens, uitgaven die nodig zijn voor de organisatie van evenementen in de rest van dit jaar of volgend jaar aangepast aan de coronasituatie, daar hebben wij de middelen in principe voor beschikbaar, maar dat moet nog wel vrijgegeven worden. Dus dat is ook geen carte blanche. Tenslotte hebben we gezegd: we reserveren de middelen om ervoor te zorgen dat organisaties ook overeind blijven. Ook dat is geen carte blanche, maar het betekent wel dat we het geld wat er aan subsidies beschikbaar was in principe ook beschikbaar willen stellen of houden om ervoor te zorgen dat een sector die zo belangrijk is voor het sociale leven en het culturele leven in Haarlem, dat die sector niet door deze crisis in elkaar zakt of dat een heleboel organisaties het niet volhouden, maar dat we samen zorgen dat ook straks er evenementen zijn en dat deze stad blijft leven en ook evenementen kan organiseren. Ik zie twee interrupties. De heer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, heeft u nu alle vragen betreffende het noodfonds beantwoord of moeten we nog op de heer Berkhout of een andere wethouder wachten?

De voorzitter: Ik denk dat dat verstandig is, want er komen zo meteen van alle wethouders schat ik, of in ieder geval een aantal opmerkingen nog over het noodfonds. Ik ging alleen in op het punt evenementen, omdat dat bij mijn portefeuille hoort. De heer Rutten.

De heer Rutten: Voorzitter, dank u wel. Ik had een technische vraag ook gesteld, maar de tijd begint wel wat te dringen. Er is sprake van een brief van de gemeente, dat was uw eerste punt, aan de Tweede Kamercommissie die één dezer dagen vergaderd over die steun voor gemeentes en de VNG. Wij zouden een afschrift van die brief krijgen, ik zou die graag hebben voordat we de tweede termijn van de raad hier ingaan.

De voorzitter: Dat is volgens mij mogelijk. U bedoelt de brief van de VNG?

De heer Rutten: De brief van de gemeente Haarlem die gestuurd wordt waarin de financiële positie van de gemeente Haarlem geduid wordt als problematisch aan de Tweede Kamer. Wij zouden die graag hebben voor de behandeling van de tweede termijn.

De voorzitter: Oké. Als die er nog niet is kan die er komen. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Dan nog maar de vraag over handhavers waar ik het ook over had. Ik dien daar ook een motie over in. Gaat u nu bezuinigen op handhaving, ja of nee?

De voorzitter: Dat is aan de raad of dat gebeurt, maar dat is één van de mogelijkheden waarnaar gekeken wordt om ook bij handhaving te kijken: wordt daar eventueel ook een bijdrage van gevraagd? Uiteindelijk bent u degene die daarover een besluit neemt. Dan de vraag over het feest van Haarlem, dat is ook een evenement. 775 jaar. Het is zo dat dat – de verjaardag zelf – valt in november en de organisatie die heeft zoveel mogelijk geprobeerd om ervoor te zorgen dat in de tweede helft van het jaar een aan de coronasituatie aangepast programma toch doorgang kan vinden zodat deze stad, werd terecht net gezegd, er is heel veel wat niet door kon gaan, het zou fijn zijn als er ook een aantal dingen wel door kunnen gaan als dat een toegevoegde waarde heeft. Daar komt het programma binnenkort voor naar buiten. Het is niet zo dus dat het programma helemaal niet doorgaat, integendeel: het grootste deel van het programma wordt wel doorgezet en het grootste deel van het budget wordt ook gewoon besteed in dit jaar aan het vieren van Haarlem 775. Dat wil nog niet zeggen dat je dan niet over 2 jaar misschien ook iets leuks kunt doen. Er is zeker allerlei aanleiding in 2022, die noemt GroenLinks ook in haar bijdrage, maar in ieder geval het idee dat we het budget daarvoor als het ware kunnen reserveren, dat is niet mogelijk. Misschien helaas, maar misschien zou ik ook wel mogen zeggen: gelukkig. Want dat betekent: er gaat wel degelijk van alles gebeuren en dan wel op een wijze die verantwoord kan in coronatijden. Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Daar gaat de dekking, dus dank u wel voor het stemadvies.

De voorzitter: Dank u wel. Dan de motie van het CDA. Interessant. Over het wapen valt helemaal niet te discussiëren, dat is gewoon vastgesteld door de Hoge Raad van Adel en dat wapen is al eeuwen een wapen met een zespuntige ster, dus dat staat niet ter discussie. U is het opgevallen dat Haarlem Marketing regelmatig een vijfpuntige ster gebruikt, dat klopt. Dat is in ieder geval sinds 2015 komt dat in een aantal uitingen voor. Ik denk dat het ontwerpers zijn die dat kennelijk een leuker beeldmerk vinden dan een zespuntige ster. Wat mij betreft lijkt het mij interessant om het er nog eens over te hebben: kijk eens wat de mogelijkheden zijn ontwerptechnisch voor een zespuntige ster. Maar hoe dan ook, een aanpassing van het wapen is inderdaad wat mij betreft niet aan de orde, los nog van het feit dat de Hoge Raad van Adel daarover gaat en niet de stad. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Het wapen aanpassen dat was natuurlijk ook gekkigheid, dat begrijpt het CDA ook wel. Maar het is natuurlijk heel simpel om even aan Haarlem Marketing te vragen, want ook het beeldmerk, het logo wat ze gemaakt hebben voor 750 jaar Haarlem: wederom vier sterren met vijf punten. Ik denk niet dat er vormgevertechnisch redenen zijn om vast te houden aan die vijf punten. Dus ons verzoek: ga nou alstublieft met ze in gesprek en zorgt dat ze voortaan gewoon de goede ster gebruiken.

De voorzitter: Dat is geen enkel punt, het is niet een beschermd beeldmerk. Ik vind het interessant, want het is al jaren ongeveer op dezelfde wijze door hen gebruikt en op zich een aardig punt om te zeggen: zou je niet liever een ster gebruiken die precies is zoals de ster in ons wapen, of die er heel erg op lijkt qua aantal sterren? Ik kijk omdat ik net daar het wapen zag, maar nu niet meer, want dat was dan ook wel weer ook een afwijkende: wel zes punten, maar een beetje kromlopende punten. Dus het is geen exacte kopie in ieder geval. Volgens mij zijn daarmee ... De heer Aynan.

De heer Aynan: Heeft het CDA ook een mening over toch wel een beetje een kromzwaardachtig ding dat inderdaad ontwerptechnisch zo geworden is?

De voorzitter: Ik weet niet of u nou een interruptie op mij kunt gebruiken om een vraag te gaan stellen aan het CDA, maar u hebt de vraag gesteld, dus ik stel voor dat het CDA erover nadenkt en u krijgt waarschijnlijk in tweede termijn wel het antwoord. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Kunt u nog een beetje ingaan op de motie over handhaven? Kijk, de stad groeit, het aantal taken voor handhaving groeit ook, want we leven in de anderhalve metersamenleving. Er wordt een oproep gedaan om met een voorstel te komen om te kijken hoe handhaving juist meer geld zou kunnen opleveren. Vorige week zei u nog: in 2019 hadden we 6 vacatures, die zijn helaas niet vervuld, ik voorzie met goede moed dat ze in 2020 wel vervuld worden. Dus het moet u wel een gruwel in het oog zijn als u dan opmerkt dat er misschien op bezuinigd gaat worden. Heeft u ideeën hoe handhaving meer geld zou kunnen opleveren? Vindt u dan misschien ook nog in het verhaal van de corona dat dan bijvoorbeeld ondernemers die een café en een terras hebben eigenlijk een soort BOA-taken moeten gaan overnemen om die mensen anderhalve meter uit elkaar te houden?

De voorzitter: Die verantwoordelijkheid die hebben ze ook, los even van dat dat dan geen BOA-taak is, maar gewoon een taak als ondernemer om een onderneming te drijven binnen de regels die op dit moment gelden. Overigens, het zal duidelijk zijn – dat geldt voor heel veel voorstellen – dat portefeuillehouders eerlijk gezegd bijna nooit blij zijn met een voorstel van ‘laat in deze portefeuille een bezuiniging terecht komen’. Dat geldt ook voor mij, maar een college is ook samen deze stad besturen en dat doe je met de middelen die er zijn en daarin maak je afwegingen en soms betekent dat dat je moet constateren: jongens, we moeten hoe dan ook de uitgaven beperken. Misschien moeten we ook de inkomsten iets aan doen. Uiteindelijk komt er een verantwoord, evenwichtig voorstel en dan is het aan de raad om te zeggen of ze dat ook vindt of dat ze het voorstel toch wil aanpassen. Dat ben ik heel erg benieuwd hoe dat er dan uit ziet. Maar in ieder geval, u hebt volkomen gelijk als u zegt: dat zou toch jammer zijn. Zeker is dat jammer, maar tegelijkertijd denk ik dat wij met elkaar ook onder ogen moeten zien dat wij gewoon een begroting in evenwicht uiteindelijk moeten presenteren en om dat te bereiken, doet dat pijn. Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Want dat valt me op dat er altijd over bezuinigingen wordt gesproken, maar bijvoorbeeld bij het onderwerp Professor Eijkmanlaan, daar heeft het college zelf in een stuk vastgesteld dat er 9000 auto's per dag rijden, waarbij de gemiddelde snelheid 44 kilometer per uur is in plaats van 30. Zet daar iemand neer met een flitsapparaat en u bent uit alle financiële problemen.

De heer Garretsen: Voorzitter, van de orde. Dit zijn niet punten die de voorzitter van de raad aangaan en de burgemeester ook niet aangaan. Er zijn nog vijf wethouders die wat willen zeggen.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, u krijgt gewoon straks alle wethouders te horen.

De heer Garretsen: Het is nu al 22:20 uur en ik wil de andere wethouders ook heel graag horen. Er zijn hele belangrijke punten van de SP.

De voorzitter: Zeker, dank u wel. Ten aanzien van handhaving, die gelden die zouden overigens nu niet bij de gemeente terecht komen. In ieder geval was ik aan het eind van mijn punten en ga ik naar wethouder Snoek.

Wethouder Snoek: Dank u wel. Je zou vanavond bijna denken dat het weer een beetje als vroeger was toen we begonnen aan deze kadernota, want dat zult u begrijpen: dat is een proces vaak van maanden wat hieraan voorafgaat. Toen we in het alle begin stonden van deze kadernota was corona ook nog iets van ergens op een markt in China en konden we niet verwachten wat de impact zou zijn. Toen we als college midden in de kadernotabesprekingen zaten was alles volledig in lockdown, kon ik u alleen af en toe even bellen en hadden we eigenlijk ook niet kunnen voorzien dat we nu ook hier weer met elkaar zouden praten in een soort van bijna normale kadernotabespreking met hier en daar zelfs eens een pretmotietje. Dus denk ik: laten we koesteren dat het allemaal weer kan in een anderhalvemetersamenleving en dankzij alle steun van mensen dat we hier bij elkaar zitten. Maar als uw portefeuillehouder Financiën wil ik toch ook echt wel zeggen dat we echt in een andere situatie nu leven. Ik had u in een normale kadernota nooit voorgesteld om de algemene reserve zo in te zetten of de reserves zo in te zetten als dat we nu doen. We spreken ons spaarpotje aan. Dat kan omdat je een spaarpotje hebt voor extreme omstandigheden en die extreme omstandigheden die waren nu. Ik zeg: die *waren* nu. Ik hoop dat we weer normaliseren, we zien het buiten om ons heen, maar we kunnen ook niet uitsluiten dat we een tweede dip krijgen. Het is moeilijk om te voorzien wat het meerjareneffect zal zijn en moeten we nu ook geld apart zetten voor het meerjareneffect of hebben we met een ... te maken? Ik weet het op dit moment niet. Dat is ook de reden dat we gezegd hebben: we komen niet met een kadernota, maar met een kaderbrief. Sommige gemeentes hebben ook gezegd: we stellen die hele bespreking uit tot na de zomer. Daar hebben we hier met elkaar gelukkig niet voor gekozen, ook omdat we u ook in positie willen houden als raad. Maar de onzekerheden zijn groot, sommige dingen beslissen we ook gewoon vandaag niet, bijvoorbeeld dingen als: kunnen we dit allemaal dekken uit de algemene reserve of zullen we ook andere reserves moeten aanspreken? Dat is denk ik meteen een antwoord op een paar vragen die door de OPH gesteld zijn. Die onzekerheden zijn groot en die blijven ook nog wel een tijdje groot. Van uw college mag u verwachten dat we de vinger aan de pols hebben, dat we weten wat er speelt en dat we de belangrijkste noden helpen. Dat is ook wat hier vandaag voorligt, inclusief een pakket met steunmaatregelen. Zoals de voorzitter ook al zei: we zijn met het Rijk hard in overleg over hoe kan het Rijk ook de gemeentes bijstaan? We krijgen af en toe een brief met wat het Rijk uittrekt, maar dan ga je nog een discussie krijgen: welk deel krijgt Haarlem daarvan? Ook het Rijk kijkt naar: wat waren de eerste effecten en hoe kijken we naar de meer structurele effecten? De VVD heb ik eerder al toegezegd dat u die brief krijgt. Die brief ligt er. Morgen in het college, zodra mijn collega's daar ook kennis van hebben kunnen nemen, wil ik hem u ook toezenden, dus die heeft u ook voor de tweede termijn. In de kaderbrief stellen we vier vragen en ik ben blij om te constateren dat volgens mij de meeste partijen ook hun steun hebben uitgesproken voor die vier vragen en zeker voor de eerste twee die mij als wethouder Financiën aangaan. Vangen we de eerste dreun van deze corona op met onze reserves dit jaar? Ja, dat doen we, maar wel met de vinger aan de pols, met een reserve die een voldoende weerstandsniveau moet houden en als dat niet zo is dan komen we bij u terug. Er zijn een aantal moties ingediend. Wij als college reageren daarop en u krijgt die reactie ook op papier, woensdag. Sommige moties vragen ook gewoon om afstemming tussen portefeuillehouders, dus ik ga niet alle moties in en ik zou u ook dan willen vragen om niet te zeggen: wilt u nog een reactie op die motie geven? Ik doe wat ik kan en de rest krijgt u woensdag op papier en al komen we elkaar hier woensdagavond gelijk weer tegen. Maar ik wil uiteraard wel ingaan op alle vragen die gesteld zijn.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Een puntje van de orde, mijnheer de voorzitter. Mijnheer de wethouder gaat nu moties beantwoorden, maar het lijkt me ook logisch dat de mondelinge beantwoording ook op papier komt, zodat we woensdag een volledig overzicht hebben van wat hij nu al toelicht en ...

De voorzitter: Komt voor elkaar.

Wethouder Snoek: Ik zei juist dat ik zo min mogelijk moties wilde beantwoorden. Ik ga namelijk vragen beantwoorden, die zijn ook gesteld. Dat begon bij de VVD, die zeiden: dat noodfonds, die steunmaatregelen, is dat nou geen blanco cheque die u aan de raad vraagt? Ja, wij vragen aan u enige ruimte om snel te kunnen handelen, dus we vragen aan u budgetten wat u beschikbaar stelt, want we maken u ook duidelijk waarvoor dat dan is. Dat is voor die eerste nood, voor de eerste druk van die lockdown, van die maanden tot 1 juni. Wat is het effect voor de cultuurinstellingen die zwaar van ons afhankelijk zijn, het effect van de huren voor de sportverenigingen en de evenementen? Daar is de burgemeester al op ingegaan. Dus ik zeg: nee, geen blanco cheque. U weet precies waarvoor wij het geld uit willen geven. Wij gaan hier netjes achteraf verantwoorden precies waar het naartoe is gegaan en anders dan dat bijvoorbeeld de heer Visser van de ChristenUnie vraagt wil ik het ook graag daarbij houden. We spreken met u af: dit geld van dit noodfonds is nu hiervoor. Want als we hier vanavond zouden doen wat de heer Visser vraagt en alle andere partijen moeten daar toch ook gebruik van kunnen maken? Dan stromen morgen de brieven binnen en dat kunnen we nu eenmaal niet doen. Ik heb als portefeuillehouder bij de presentatie hiervan ook in de media heel duidelijk proberen aan te geven: wij kunnen als college niet alle effecten in de stad van corona opvangen. Wij kunnen niet iedere ondernemer helpen, we kunnen niet iedere instelling helpen, we kunnen niet overal helpen.

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: De wethouder schetst nu een karikatuur van wat ik gezegd heb. Ik heb echt niet gezegd dat alle instellingen geholpen moeten worden, ik had het nadrukkelijk over instellingen die activiteiten verrichten die gaan raken aan de sociale basis, maar die geen subsidie of maar weinig subsidie krijgen. Omdat volgens de definitie die het college nu neerlegt komen die niet in aanmerking voor het noodfonds. Natuurlijk zou het alleen maar moeten zijn voor instellingen die het echt nodig hebben. Maar ik vind het gek als er allerlei instellingen zijn die zich zorgen maken om de kwetsbare mensen in de samenleving, dat die nu het onderspit zouden moeten delven als gevolg van de coronacrisis. Daar halen wij heel wat sociale basis uit de stad weg en dat moeten we toch niet hebben.

Wethouder Snoek: Ik wil zeker geen karikatuur maken van wat u zegt, maar u zegt het eigenlijk nog een keer: u wilt de deur op een kiertje zetten. Dan ben ik het bijna met de heer Rutten eens: dan wordt die gevaarlijk. Maar ik ga u wel tegemoetkomen, want dit zijn de steunmaatregelen wat wij dan de eerste tranche noemen, parallel ook aan hoe het Rijk daarover spreekt. In de eerste tranche gaat het over het opvangen van de allereerste effecten van die lockdown. Want wat we met elkaar willen is die structuur die Haarlem maakt, die sociale infrastructuur, die culturele infrastructuur, die sportinfrastructuur die willen we behouden, die willen we niet kapot laten gaan. Daar richten die eerste maatregelen zich op en daarna komen we met een herstellepakket: hoe komen we met elkaar die crisis uit? Hoe gaan we met elkaar verder? Ook dan zul je zien dat daar waar het het hardst piept, waar de nood het hoogst is dat we zullen kijken met elkaar of we daar kunnen helpen. Want we doen nu al een stevige slag op onze reserves, dus we kunnen ook niet, ik roep u allen op om niet naar de stad uit te stralen: heeft u een probleem, wij helpen u door de corona heen. Daar waar onze relatie het grootst is moeten we ook onze verantwoordelijkheid nemen en dat doen we met het eerste pakket en naar de sommigen we ook met elkaar spreken over een herstelplan en hoe dan weer die crisis uit.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Rutten.

De heer Rutten: Voorzitter, dank u wel. Ik vind het nog niet helemaal bevredigend, mijnheer de wethouder, want het blijft voor mij wel een beetje een black box. Wat zijn dan de criteria waar u de toekenning op toetst?

Wordt er gekeken naar liquiditeitspositie van die instelling? Wordt er gekeken naar de solvabiliteit? Wordt er gekeken naar de langdurige bestaansrechten en continuïteitsveronderstelling van een organisatie? Geen idee waar we nu mee in gaan stemmen.

Wethouder Snoek: Bij een aantal maatregelen is het gewoon heel helder, dus bij de C4, bij de grote 4 culturele instellingen zeggen we: wat we in ieder geval doen is die huur van die paar maanden kwijtschelden. Dat is wat we ook bij de sport doen, dus daar heeft u die scherpste. Als we kijken naar wat we voor de ondernemers doen, ook daar heeft u die scherpste. De BIZ-heffingen voor die drie maanden, een bijstelling van het tarief op precario voor terrassen. Daar heeft u die scherpste wel. Als u zegt: hoe zit het dan met die andere culturele instellingen? Dat is maatwerk en dat ben ik met u eens. Het gaat om het opvangen en zorgen dat zo'n instelling niet om hoeft te vallen. Het gaat niet om: laten we nou eens kijken of we nog leuke dingen kunnen gaan doen. Het gaat om het behouden van die culturele infrastructuur en daar zullen we maatwerk moeten leveren, maar daar gaan we ook aan u verantwoording over afleggen. GroenLinks vroeg dat ook al: u gaat ons toch wel vertellen, waar gaat u dan dat geld, welke partijen krijgen welke middelen? Dat ga ik u toezeggen, maar om slagkracht te kunnen houden vraag ik u wel om de ruimte om dat geld ook snel toe te kunnen kennen en niet eerst dat hele proces aan te gaan, dan bij u neer te leggen, dan uit te geven.

De voorzitter: De heer Van den Raadt. Eerst de heer Rutten.

De heer Rutten: Los daarvan maakt u mij niet wijs, die aanvragen komen niet uit de lucht vallen, daar heeft u al lang al een beeld bij. Dus u kunt dat ook met ons delen over welke organisaties dat gaat.

Wethouder Snoek: U bedoelt over welke culturele instellingen ...

De heer Rutten: Nee, die aanvragen voor dat noodfonds.

Wethouder Snoek: Formeel liggen er geen aanvragen voor het noodfonds, want u stelt het noodfonds deze week vast. Daarna kunnen partijen kunnen middelen krijgen conform de afspraken zoals die er liggen en kunnen partijen met ons in gesprek over: wij zijn een culturele instelling, dus wij voldoen aan die voorwaarden en wij zijn zwaar getroffen doordat we gesloten zijn. Dan gaan we met elkaar die boeken in inderdaad, daar gaan we kritisch naar kijken en gaan we kijken daar waar de nood het hoogst is. Een andere voorwaarde bijvoorbeeld is daar waar het een multiplier kan bieden op cofinanciering vanuit het Rijk, dat is de eerste plek waar je ook wil helpen. Het inzetten van het college is om te zorgen dat instellingen niet omvallen.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Over Haarlemse maten en dat u er serieus kritisch naar gaat kijken. De situatie is nu wel zo in dit noodfonds dat, stel je hebt drie museums en die ene stond altijd al op omvallen en dan krijgen we de coronacrisis en die wordt dan onbeperkt overeind geholpen om niet om te vallen. Maar dat betekent dat degenen die wel nog een positief budget hadden het eerst allemaal zelf moeten opeten en dat we straks na de coronacrisis drie instanties hebben die op omvallen staan omdat al dat geld naar die ene gaat. Wat vindt u daarvan?

Wethouder Snoek: Ik denk dat die culturele instelling die zo'n buffer heeft dat die deze maanden van sluiting zomaar doorkomt, die ken ik nog niet, maar ik hoop dat we die tegengekomen in het proces. Maar dit blijft lastig, dit blijft natuurlijk altijd lastig. Vind je dat als zo'n crisis als deze plaatsvindt, je wil dat er geen kaalslag komt. Ik denk dat de meest kwetsbaren dus het eerst getroffen zullen zijn. Wij als college spreken in ieder

geval uit – en dat ligt bij u voor – dat wij ons willen inzetten om te voorkomen dat als gevolg van deze crisis partijen omvallen. Dan vervolgens krijg je – bij het Frans Hals komen er nog scenario's – krijg je ook die discussie over de toekomst, maar het gaat nu over die drie maanden lockdown, helemaal dicht en proberen te voorkomen dat we daardoor dadelijk, als we met z'n allen weer lekker buiten lopen dat we nog maar de helft van het culturele landschap over hebben. Of sportlandschap, of evenementenlandschap.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, je zou je natuurlijk ook kunnen voorstellen dat het misschien beter is dat je er dan één wel laat omvallen zodat al dat geld over partijen die nog wel levensvatbaar zijn verdeeld kan worden. Daar mag u op reageren. Mijn tweede vraag en oorspronkelijke vraag is eigenlijk, want u begon uw verhaal over dat herstellfonds, want we beginnen met dat noodfonds, maar het is Trots Haarlem een beetje onduidelijk hoelang dat noodfonds nou duurt. Want op pagina vier staat: "Het is een ondersteuningsvorm voor een tijdelijk en incidenteel karakter." Dan staat er op pagina vijf: "De noodtoestand is nodig zolang de pandemie duurt." Dan ga je naar pagina zeven en daar staat: "Het noodfonds blijft bestaan en eindigt door een expliciet besluit van de gemeenteraad."

Wethouder Snoek: Eerst even uw eerste vraag: kun je niet beter dan een deel laten wegvallen en een paar overheid houden? Je kunt die keuze maken. Als uw raad die keuze in meerderheid maakt dat zal het college ... Laat ik zeggen – ik doe hem anders – dat is niet de keuze die dit college maakt. Wij leggen u een ander voorstel voor, namelijk om het culturele landschap, het sportlandschap, het evenementenlandschap te behouden, daar zetten we ons voor in. Wij hopen dat u als raad dat ook steunt. Daar zijn de steunmaatregelen ook op gericht. Uw tweede vraag is: over welke termijnen hebben we het dan? Dit eerste pakket steunmaatregelen is gericht op de eerste periode van die lockdown, om die effecten op te vangen. Daarna komen we met een pakket herstelmaatregelen ook gericht op de toekomst. Die middelen zullen denk ik in de komende maanden toegekend gaan worden, daar zal een aanspraak opgedaan worden, gaan we kritisch naar kijken, rapporteren we aan u. Als die middelen uitgegeven zijn, besteed zijn of er geen aanvragen meer zijn – we met elkaar weer terug in de normale wereld zijn – dan leggen we weer aan u een besluit voor, zeggen we: zoveel is er nog over, waar brengen we dat daartoe? Of: de pot is leeg, er moet nog bij. Ik kan niet in de toekomst kijken. Ik weet niet of we met een tweede lockdown te maken krijgen, ik weet niet of wat er nu in zit voldoende is om alle noden ontvangen. Dat zullen we met elkaar de komende maanden echt moeten gaan bekijken.

De voorzitter: De heer Rutten.

De heer Rutten: Misschien moet het naar de tweede termijn, maar het blijft toch onduidelijk waar het zit, hoe gaat u uit elkaar houden in hoeverre het voortbestaan van een organisatie dan bedreigd wordt door corona? Hoe maakt u dat inzichtelijk? Want u schrijft ook: "Voor bepaling van de reikwijdte is gekozen voor organisaties met een financiële relatie, zoals organisaties uit de sociale basis die aantoonbaar niet uitkomen met hun subsidie en geen reserves hebben." Eigenlijk zeg je daar ook mee dat een organisatie die zich netjes heeft gedragen en zuinig heeft gewerkt en een reserve heeft, die straf je, want die heeft spaarcenten. Dus het voelt gewoon daar in die afweging u daar maakt en ik blijf het een blanco noemen die u aan ons vraagt blijft dat onbevredigend in de beantwoording.

Wethouder Snoek: U wilt er in tweede termijn op terug komen, ik denk dat we dat gesprek dan nog even voortzetten, maar in uw afweging komt er eigenlijk op hetzelfde punt als Trots uit: proberen we iedereen door deze moeilijke periode heen te helpen of zeggen we 'u stond er niet zo goed voor, u had onvoldoende vet op de botten, daarom laten we u nu vallen'? Wij kiezen er in de eerste instantie voor: dit is een onvoorziene

omstandigheid, ook voor een museum. Niemand heeft er denk ik echt ooit op gerekend dat die voor zo'n lange periode dicht zou moeten. We gaan met elkaar kijken: kunnen we dat effect van die maanden dicht echt met elkaar opvangen? Dat is wat anders dan vervolgens zeggen: kunnen we u nog eens een keer structureel extra subsidiëren voor de komende jaren? Dat is niet wat er aan de orde is, maar wij leggen aan u een voorstel voor waarbij we zeggen: we willen niet dat als gevolg van die maanden lockdown instellingen per direct omvallen. Dat is de inzet van de steunmaatregelen.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Alle lof dat u de sociale en culturele infrastructuur overeind wilt houden en om de instellingen dus niet om te laten vallen, maar ik had ook een vraag gesteld over de zelfstandige ondernemers die kopje onder dreigen te gaan. Daar is € 350.000 voor gereserveerd voor ondernemers, maar mogen ZZP'ers daar ook gebruik van maken?

Wethouder Snoek: Nee, volgens mij niet, maar ik denk dat het goed is als de heer Berkhout op de andere elementen ook zo even doorgaat. Ik zou u echt willen vragen om, ik heb nog zes pagina's vragen die ik ga beantwoorden, mijn collega's hebben die ook en dan kunt u na iedere vraag die ik beantwoord heb vragen of ik uw vraag al beantwoord heb. Maar laten we eerst even het proces doorlopen en dan kijken wat er nog is blijven liggen. GroenLinks vroeg – want ik ga wel even het noodfonds dan inderdaad afsluiten in de wetenschap dat ook de wethouder Cultuur daar nog wat over zal zeggen en de wethouder Economie – GroenLinks vraagt: is er nog voldoende budget voor vergroeningen? Als u deze week kiest voor de bestemmingsvoorstellen dan is er weer wat meer budget. Ik vind het heel jammer dat we budget van 2019 hebben overgehouden, dus ik ben heel blij dat we dat blijven inzetten voor 2020. We blijven inzetten op keihard vergroenen, dus ik hoop eigenlijk stiekem dat ik in september, oktober weer bij u terug kan komen om te zeggen: het geld is op. Want dat is wat u moet willen, dat het geld op is. Dat heb ik vandaag ook weer gevraagd: laten we zoveel mogelijk projecten dan nu proberen met dit geld op te starten. Dan wil ik in september, oktober wel eens een keer horen wanneer het geld op is, want dat zou het allermooiste zijn. Dan kom ik bij u terug en zeg ik: nou is het geld op. Maar dat doe ik liever dan dat ik € 200.000 over heb. De SP en VVD komen ook met een motie over het kwijtschelden van de ozb niet-woningen. Dat kan niet. Want u zegt: dat willen we doen voor de partijen die het zwaarst getroffen zijn. Wij mogen als gemeente geen inkomenspolitiek voeren, wij mogen niet zeggen: de belastingen voor de mensen die het kunnen doen die gaan we ...

De heer Garretsen: ... en het is niet bedoeld voor de bedrijven die het hardst getroffen zijn, tenminste, dat formuleert u in mijn ogen onzorgvuldig. Het is voor de bedrijven die op last van de overheid dicht moesten. Dat is toch een heel duidelijk onderscheid.

Wethouder Snoek: Het is ons niet toegestaan als gemeente om op dat onderscheid te doen. Het enige dat wij zouden kunnen doen is een generieke maatregel en alle ozb niet-woningen – want daar gaat het bij u over – een tariefbijstelling geven. Maar dan zien we dat ook niet-woningen – want ik mag van u niet ondernemers of bedrijven noemen – zoals een tuincentrum of een kluszaak. Velen hebben ook gefloreerd in die periode. Het onderscheid wat u zegt tussen gesloten en daarom geen ozb dat is ons gewoon niet toegestaan. Dus het moet of een generieke maatregel zijn of niet.

De heer Garretsen: Kunt u dat ... Sorry. Voorzitter, als ik het voort mag zetten.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Garretsen: Dank u. Kunt u dat toelichten waarom dat niet is toegestaan? Waarom het alleen maar generieke maatregelen kunnen zijn?

Wethouder Snoek: Omdat de Rijksoverheid anders bang is dat wij als gemeente inkomenspolitiek gaan doen. Maar ik zal u in de reactie op de motie ook de technische onderbouwing daarvoor leveren en dan kunnen we in de tweede termijn daar verder over spreken. De SP zegt ook ...

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Dan heel kort, maar hier zegt u: dan mag het niet. Maar is het dan ook geen inkomenspolitiek dat u wel de scheiding maakt tussen instellingen waar u een financiële band mee heeft en andere instellingen niet? Mag dat dan wel?

Wethouder Snoek: Ja, want dat gaat niet over belastingheffingen. De SP zegt: "Kunt u reageren op het voorstel voor meer belastingdifferentiatie als het gaat over de afvalstoffenheffing?" U zegt: "Doen we nu gezinnen met kinderen niet te kort?" Ik denk, ik doe in ieder geval mijn eigen gezin tekort, maar ik vind het niet erg. Ik heb in de commissie ook al aangegeven tegen het CDA dat ik daar open insta. Ik denk dat er goede argumenten zijn, ik denk dat er argumenten zijn die u naar voren heeft gebracht, maar ik denk dat er ook goede argumenten zijn die zeggen: een groter gezin produceert meer afval en zou u ook dus op meer kunnen aanslaan. De heer Aynan had het inderdaad volgens mij goed gezien dat in de twee varianten die wij neerleggen, dat pas bij twee kinderen het duurder wordt of in ieder geval gelijk wordt, dat kan drie euro schelen geloof ik, dus de differentiatie zit niet zozeer op wel of niet kinderen, maar een groter gezin in dit geval, of een groter huishouden, het hoeft niet altijd een klassiek gezin te zijn, betaalt iets meer. In de commissie heb ik aangegeven: dat is mogelijk, u kunt voor die differentiatie kiezen. De politieke afweging ligt bij u daarvoor en uw argumenten kunnen zwaarder wegen. De andere argumenten ook misschien van een tweepersoonshuishouden die zegt: ik betaal hier ook voor alle vijfpersoonshuishoudens mee. Ik zie beide kanten van de medaille wel.

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: Voorzitter, ik verwacht toch wel wat meer onderbouwing van de wethouder, want er is een hele administratieve rompslomp voor om dit om te zetten. Het levert uiteindelijk niks op, behalve dan dat alle Haarlemmers met meer dan twee kinderen ineens op jaarbasis meer dan honderd euro extra moeten gaan betalen. Dat vind ik wel fors en ik mis ook de onderbouwing, als ik alleen al kijk naar bijvoorbeeld het textielafval, kinderen hebben kleinere kleding dan volwassenen, dus dat neemt minder kilo's in. Dus ik zie ook een inhoudelijke onderbouwing niet. Er zijn ook nauwelijks gemeenten in Nederland die dit doen. Dit is gewoon het pesten van gezinnen met meer dan twee kinderen, met een fors bedrag en de enige aanleiding is één coalitiepartij die om een onderzoekje heeft gevraagd, maar u komt met geen enkele inhoudelijke onderbouwing waarom het goed is voor de stad om dit te doen. Kunt u met zo'n onderbouwing komen?

Wethouder Snoek: Ja, u vraagt om een onderbouwing. Eerder hebben wij een notitie aangeleverd met verschillende voor- en tegens van de varianten waarom gevraagd werd. Die notitie is vervolgens besproken in de commissie Bestuur, de commissie Bestuur heeft gevraagd om een uitwerking hiervan in de kadernota en die ligt er nu. Dus als u vraagt naar die onderbouwing kunnen we wel weer helemaal het proces teruggaan, maar dan kunt u dat memo ook weer lezen. Ik heb ook in de commissie bestuur gezegd: ik sta hier open in, het is te doen en er zijn tal van gemeentes die dit doen. Groningen gaat tot wel tien verschillen, omdat ze met studentenwoningen te maken hebben. Daarvan heb ik gezegd: let op de uitvoerbaarheid. Wat ons betreft is

vier wel zo'n beetje tot waar je wil gaan, maar de mutaties in de huishoudens zijn bekend bij Cocensus, dus het is uitvoerbaar. Heb ik ook in de commissie weergegeven. Dan kunt u wel zeggen aan het eind van de rit: ik mis de onderbouwing. U heeft daarbij gezeten, de commissie heeft dit gevraagd, niet een coalitiepartij, maar volgens mij de commissie in meerderheid heeft dit aan het college gevraagd en we hebben het netjes aangeleverd en nu ligt de bal bij u. U gaat er deze week met elkaar over discussiëren en het college richting geven zodat we dat netjes kunnen uitwerken in de begroting. Als het op praktische bezwaren aankomt dan zal ik die naar voren brengen.

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: Voorzitter, ik heb een beetje moeite met de manier waarop het hier wordt voorgelegd, want volgens mij is in de commissie Bestuur alleen gezegd: wij willen de cijfers wel eens een keer zien. Daar was een meerderheid voor, er was niet een meerderheid voor om het nu in te voeren. Er wordt nu niet een besluit voorgelegd, u legt ons een beetje een open vraag neer. Ik heb het idee dat u het interpreteert als: als niemand gaat piepen dan ga ik het gewoon doen. Dat vind ik wel even heel erg kort door de bocht. Dus zegt u in feite dat als ik dit niet wil dat ik een motie moet indienen? Want ik kan het amenderen, want u legt maar wat vragen aan ons voor.

Wethouder Snoek: Ik kan het niet explicieter maken. In de kaderbrief hebben we vier vragen aan u gesteld en één van die vragen is: wenst de raad verdere tariefdifferentiatie? Dus leg ik die vraag bij u neer, ik zit hem nergens weg te moffelen, ik zit niks te doen als u even niet oplet. Vier vragen en één van die vier bij een kadernota middenin de corona is of u dit wilt. U zegt ja of u zegt nee.

De heer Visser: Dan kondig ik bij deze alvast een motie aan en ik schat zo in dat de heer Garretsen met mij mee wil doen.

Wethouder Snoek: Dat is toch mooie politiek dan? D66 zegt – en ook dat raakt weer aan de vraag die de OPH ook stelde over het weerstandsvermogen – hoe dateert het college het risicoprofiel later dit jaar? Ik denk dat een aantal risico's die we in ons weerstandsvermogen hebben verwerkt pakken we ook aan. Een daarvan was bijvoorbeeld het uitgavenpatroon in het sociaal domein, daar zitten we dan ook stappen in, dus daar kun je ook een verlaging van het risicoprofiel zien. Als u mij nu vraagt om in te schatten of ik verwacht, want de herijking van dat risicoprofiel doen we iedere keer bij de begroting. Ik verwacht dat dat scherper zal zijn, dus dat het risicoprofiel hoger is. Maar dat is ook afhankelijk van: gaan we in een tweede lockdown terecht komen of niet? Gaan we financieel er uit? Ik weet het op dit moment niet. Mijn inschatting is: ik denk dat we tegen die tijd een zwaarder risicoprofiel zullen hebben. D66 vraagt – en een aantal anderen ook – over kredietfaciliteit voor de culturele instellingen. Laat ik zeggen, maar dat is voor mijn rekening, ik vraag me af of dat is wat de culturele instellingen willen. Wij kunnen het kredietfaciliteit verstrekken, maar dat doe je door eerst te constateren: is een instelling kredietwaardig? Dus heb je er alle vertrouwen in dat die het geld ook terug gaan betalen? Waar we het nu over hebben is instellingen die in zwaar weer zitten, die geholpen moeten worden. Niet met geld te lenen door iemand die zegt, want dat ons goede treasurybeleid: u krijgt het alleen als ik zeker weet dat u het terug kunt betalen. Deze partijen moeten door de winter heen geholpen worden, dus ik denk dat in de fase waarin we nu zitten van deze eerste tranche van de steunmaatregelen het gesprek echt zal gaan over: hoe kunnen we u helpen die maanden gemiste inkomsten ontvangen? Veel meer dan vragen: mag ik geld bij u lenen en later terugbetalen? Die vraag is hier door een inspreker naar voren gebracht, daarvan herken ik de kredietfaciliteit, maar ik ben benieuwd of dat ook wel de vraag is die bij de culturele instellingen leeft. De OPH vraagt: die uitgangspunten inflatiecorrectie IP, is het nou de bedoeling dat we die bij de begroting dan verwerken? We hebben in deze kaderbrief u een doorrekening laten zien wat het

effect daarvan is. Er zijn meerdere effecten die van belang zijn in het kijken naar het investeringsprogramma. De ontwikkeling van de NSQ, ga je meer financieringsruimte daarvoor organiseren of niet? Al die elementen zul je in samenhang met elkaar moeten bezien. Om het debat in uw raad daarvoor goed te faciliteren hebben we een doorrekening gepresenteerd waarin bijvoorbeeld die inflatiecorrectie verwerkt is, u ziet dan het effect ervan en ik zou het mooi vinden als u als raad daarover ook een discussie met elkaar aangaat zodat we ook richting meekrijgen richting de begroting. Want dan zullen we met elkaar moet zien: past dat allemaal in onze ambities, passen alle wensen en passen die binnen afspraken die we hebben over bijvoorbeeld de NSQ, de Netto Schuld Quote? De SP heeft een motie ingediend over vergroenen. Op een aantal elementen is dat wel iets wat ik bijvoorbeeld met de wethouder Wonen wil bespreken als u het over corporaties heeft. Als het iets zegt over tuinen van particulieren, ik ga niet iemand vertellen wat hij moet doen in zijn achtertuin, maar ik wil hem wel stimuleren. Dat doen we met Steenbreek, met andere elementen waarbij we bewoners proberen te verleiden om hun eigen achtertuin ook te vergroenen. U vraagt naar indicatoren en daar hebben we eigenlijk vorige week ook al over gesproken, die vraag zou ik graag willen betrekken bij de indicatorenconferentie die we later dit jaar organiseren.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: In de motie wordt ook de mogelijkheid genoemd van stimuleren door de rioolheffing aan te passen. Een aantal gemeenten doen dat, daar is ook een advies van de VNG over geweest. Ik zal het u toesturen en dan graag een reactie erop in tweede termijn.

Wethouder Snoek: In de beantwoording van uw moties zullen we dan ook bekijken of ik dat punt kan adresseren. ChristenUnie heeft nog een vraag gesteld over Spaarnelanden, is dat nou een bezuiniging? We zijn een aantal jaren geleden begonnen met die DWO's. Aan de voorkant werd toen gezegd: dat willen we goed inregelen, goed waarborgen, maar we hebben ook geconstateerd in de afgelopen jaren dat er best wel een hoge administratieve last bij zat. Wij denken dat dat beter kan met minder verantwoording van beide kanten, meer gericht gewoon op de kwaliteit die we krijgen in plaats van heel veel checklists, dat bespaart aan onze kant en ook de kant van Spaarnelanden en zo kunnen we voor de Haarlemmers met hetzelfde geld toch nog meer resultaat bereiken dan alleen maar elkaar bezig te houden met beoordelingen. Tot slot heb ik eigenlijk een vraag ook aan de indieners, gaat aan CDA en D66. De motie 'Dekking kapitaalslasten impuls'. Het college interpreteert hem als volgt. U zegt: oké, wij steunen die impulsaanvraag, wij snappen dat daar kapitaalslasten bij zijn, wij snappen dat het college voorstelt om die de eerste twee jaar te dekken bijvoorbeeld uit de reserve Groei, maar na die twee jaar willen we daar een discussie over kunnen voeren. Niet om dan te zeggen: daarna willen we die investering niet meer doen. Niet om te zeggen: daarna willen we die kapitaalslasten niet meer dekken. Alleen: waar ze dan uitkomen, dat is een gesprek wat u moet kunnen voeren. Oké, ik zie u ja knikken, dus zo kunnen we die motie dan ook interpreteren in onze reactie daarop. Dan was dat mijn termijn.

De voorzitter: Dank u wel. Dan stel ik voor dat we gezwind verder gaan. Wethouder Botter nog? U hebt gelijk, ik zie ook reacties nu. Toch vraag ik mij af, wij moeten even, ik ga u ook raadplegen. Wij kunnen proberen de eerste termijn af te maken vanavond. Als wij nog heel veel discussies gaan voeren tussendoor dan – denk ik – dan gaat dat niet lukken. Als u dat toch liever doet dan sluiten we zo meteen af en dan gaan we met de eerste termijn verder woensdag. Wat we ook kunnen doen is zeggen: er komt een tweede termijn, dus waarom zouden we de discussie nu al proberen af te maken? Dan beperkt u de interventies tot het hoognodige. Sommigen die doen alleen maar hoognodige interventies, weet ik. Maar ik zit toch even te kijken. Laat ik dat eerst even peilen.

De heer Smit: Ik heb een simpel punt van orde, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Dat kan, maar ik wil ook een punt van orde, want ik wil even weten of in deze raad het gevoel is: laten we proberen die eerste termijn vanavond af te maken. Of dat u zegt: wij willen graag om een uur of 23:00 uur stoppen. Wie is voor afmaken? Eerste termijn. Minder kans dat u donderdag nog moet terugkomen. Dan wordt het enthousiasme wat groter.

Mevrouw Otten: Maar voorzitter, punt van de orde. Er moeten toch nog 4 wethouders komen en het is 22:50 uur?

De voorzitter: Maar de belangrijkste heeft u gehad, want het gaat over financiën ook. Ik proef dat de meerderheid door wil gaan en dan wil ik u verzoeken om het aantal interventies tot het hoognodige te beperken. De heer Smit.

De heer Smit: Mijnheer de voorzitter, ik wil niet dat mijn spreektijd hieraan besteed wordt. Ik heb acht vragen ingediend, die heeft de griffie inmiddels gehad. Van die acht vragen zijn zes vragen voor wethouder Financiën waarbij hij langs een vraag net gezeild is '...' dat is vraag vier. De rest van de vragen heeft hij niet beantwoord en daar word ik een beetje kriegel van. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Daar gaat de wethouder Financiën over nadenken en wethouder Botter gaat nu zijn deel verzorgen.

Wethouder Botter: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. We leven in bijzondere tijden en u kunt begrijpen dat de angst mij om het hart greep toen ik op een gegeven moment hoorde dat de scholen dicht gingen, de kinderopvang en dergelijke en dat ik op een gegeven moment moest constateren dat er steeds meer geluiden kwamen dat kinderen misschien uit beeld zouden geraken. Gelukkig zijn de gegevens die ik tot op dit moment heb gekregen hoopwekkend en lijkt het erop dat er eigenlijk maar heel weinig kinderen uit beeld zijn gebleven en dat het CNG en de verschillende andere organisaties de kinderen hebben kunnen blijven zien en dat ook er goed contact is geweest met scholen. Het grootste gedeelte van de bijdrage ging over de Jeugdzorg en ik kan wel vertellen dat ook hier sprake is van een grote crisis. Als u kijkt naar de afgelopen 5 jaar hebben wij hier in Haarlem het bedrag verhoogd van 28 miljoen naar 38 miljoen en zoals u heeft kunnen zien uit voorstellen als wij niet ingrijpen gaat dit gewoon alsmaar door. U heeft terecht opmerkingen gemaakt over de vraag: moeten we niet eens goed kijken naar die administratieve lasten? Dat is ook iets wat de afgelopen jaren regelmatig is gebeurd. Die 30% waar over één van u sprak, dat er zoveel tijd opging naar administratieve lasten, dat is niet alleen de overheid die daarbovenop zit. Hoe langer hoe meer ben ik ervan overtuigd dat het vertrouwen wat wij lange tijd hebben gehad in de professional niet altijd onderling gold. De professionals onderling wantrouwen elkaar, werken niet voldoende samen in de keten en in sommige gevallen is er zelfs sprake van dat er dingen heel vaak dubbel worden gedaan. Als er een intake wordt gedaan door de ene instelling is men niet bereid die intake over te nemen naar de andere instelling en worden er inderdaad soms heel veel uren dubbel gedaan. Als we kijken naar de duurste cliënten dan blijkt dat sommige van die duurste cliënten meerdere trajecten tegelijk hebben en dat moeten we een halt toeroepen. Het is dan ook niet voor niks dat wij naar dit paardenmiddel grijpen, een middel wat overigens in de contracten die wij hebben gemaakt ook met uw instemming aangrijpen om met de aanbieders in gesprek te gaan. Wij zullen dat heel erg zorgvuldig doen, want wij realiseren ons ook dat de genoemde bedragen niet alleen maar uit de budgetplafonds kunnen komen. Daarvoor roepen wij ook de aanbieders op en hebben wij ook zelf binnen onze eigen afdeling een oproep gedaan om met suggesties te komen hoe wij het beste de Jeugdzorg de komende periode vorm en inhoud kunnen geven en kunnen kijken hoe er bezuinigd kan worden. Maar eigenlijk is het woord 'bezuinigingen' helemaal niet op zijn plaats, want – zoals ook vanuit het CDA werd aangegeven – je ziet dat er ook de komende jaren gewoon geld bij blijft komen. Wat wij gaan proberen en dat hebben we natuurlijk al

verschillende jaren ook geprobeerd met zogenaamde versnellers, extra geld dat werd ingezet bijvoorbeeld om zo'n traject als de huisartsondersteuner Jeugd in het leven te roepen die ging indiceren en ook ging verwijzen naar de goedkopere vormen van Jeugdzorg, dat heeft wel degelijk zaken opgeleverd. Maar je ziet dat er nu een spel aan het ontstaan is en de laatste CBS-cijfers die laten dat ook zien, dat de instroom bij de dure Jeugdzorg wel afneemt, dat het aantal cliënten ook afneemt van de Jeugdzorg, maar dat de duur van de trajecten, dat dat langer duurt. Dat gezamenlijke gevoel, dat gezamenlijke idee dat het een maatschappelijk probleem is dat moeten we ook met de aanbieders goed gaan bespreken. Nogmaals, daarvoor gaan we ze ook oproepen. We moeten de groei afremmen, we moeten zorgen dat die kinderen de juiste zorg krijgen en daar waar soms als frictie een wachtlijst zou kunnen gaan ontstaan moeten we snel bijspringen om te zorgen dat kinderen niet tussen de wal en het schip geraken.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Ik schrik hier eerlijk gezegd wel een beetje van. U heeft het over wantrouwen tussen de instanties, dubbele trajecten die lopen en u heeft het over een spel dat gespeeld wordt. Heeft u het gevoel dat kinderen eigenlijk een beetje als pionnen worden ingezet voor financieel gewin?

Wethouder Botter: Pionnen worden ingezet is een heel erg groot woord, waar ik ...

De heer Aynan: U gebruikt zelf woorden als 'spel'.

Wethouder Botter: U zou voor de lol het rapport eens moeten lezen van Lilian Linders, zij is nu de lector bij de hogeschool hier Inholland. Maar toen zij lector was bij de Fontys Hogeschool heeft zij een analyse gemaakt van hoe bepaalde ketens met elkaar samenwerken en hoe langzamerhand, terwijl iedereen van goede wil is, het kind zelf steeds verder op de achtergrond kwam te staan. Dus een spel, een bewust spel, dat zou ik het niet willen noemen, maar het feit dat soms het zo loopt, ik ben ervan overtuigd – echt van overtuigd, want u kent mij ook als een hele sociale wethouder – dat we op dit terrein moeten gaan ingrijpen. Dat we duidelijker zicht moeten gaan krijgen van wat ook de effectiviteit is van de trajecten die lopen en of we inderdaad – daar werd ook net over gesproken – dat één gezin, één plan, één regisseur nog beter vormgeven dan dat we nu doen.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter en dank u wel, wethouder. Denkt u dat het instellen van een budgetplafond misschien ook wel maakt dat het minder lucratief is voor partijen om niet efficiënt te werken? Dus geen dubbele trajecten meer te lopen. Zou dat kunnen helpen daarbij?

Wethouder Botter: Als we dat niet dachten zou dat niet één van de voorstellen zijn natuurlijk. Maar laat ik u heel eerlijk vertellen, we zijn natuurlijk nu ook bezig om die maatregelen – die 37 maatregelen die bij die bijlagen staan – verder uit te werken en te kijken waar efficiencywinst of die afremming tot stand kan komen. Budgetplafonds zijn in dat opzicht niet alleenzalmakend. Als je alleen met budgetplafonds gaat werken dan red je het niet. Dus wat je moet doen is en dat gesprek met elkaar aangaan en die verantwoordelijkheid gezamenlijk maken en wat je dus ook bij Kenteren hebt gezien, dat je daar veel meer als partner met elkaar gaat optrekken en ook de partijen overtuigd hoe belangrijk het is om tot die oplossing te komen. Want elke Jeugdzorg-medewerker is ook een burger of een inwoner van een gemeente. Die wil ook niet hebben dat de bibliotheek moet worden gesloten, die wil ook niet hebben dat voorzieningen worden afgeschaft omdat alles naar de Jeugdzorg gaat. Mag ik verder gaan?

De voorzitter: Ja, alleen mevrouw Özogul heeft nog een vraag.

Mevrouw Özogul: Ik lees ook bij de eigen bijdrage Jeugdzorg. Waarvoor gaat u dat dan weer toepassen?

Wethouder Botter: De lijst die er staat moet u zien als een indicatie van wat er zou kunnen. Dat wordt natuurlijk verder onderzocht. Direct na het zomerreces kom ik ook bij u terug waarin die verschillende maatregelen zijn uitgewerkt, waarin duidelijk staat wat welke maatregel zou kunnen opleveren en daarover ga ik verder met u dan ook in gesprek. Maar de aanzet om deze richting op te gaan, daarvan hoop ik dat u deze de komende dagen wilt nemen, omdat het belangrijk is dat we die richting opgaan. Het kan gewoon echt niet doorgaan zoals het nu gaat, dat is godsonmogelijk. Ik heb vorige week bij iets van de G40 gezeten en die hebben bijvoorbeeld berekend dat er eigenlijk een miljard bij moet voor Wmo en Jeugd. Ik denk niet dat je dat kunt volhouden. Wij moeten gewoon echt gaan kijken hoe we op een andere wijze dit systeem in gaan richten. We hebben een hele slag gemaakt, we hebben de boel heel goed op orde. Ik zeg ook niet dat er helemaal niks is gebeurd, integendeel, maar het heeft gewoon een enorme effort gekost om überhaupt zicht te krijgen op wat er werd aangeboden, wat er geleverd werd. Het is pas sinds anderhalf jaar dat we het berichtenverkeer goed op orde hebben en dat we daarop veel beter ook kunnen sturen, dat we op andere data beter kunnen sturen. Dat zijn echt stappen die we hebben gemaakt en je ziet dus ook dat we nog een aantal stappen hebben te nemen. Ik hoop u echt te kunnen overtuigen deze dagen dat we deze richting ook echt op moeten met elkaar. Want voor een wethouder Jeugdzorg is het natuurlijk ook niet leuk om met een dergelijke boodschap te komen, ik hoop dat u dat begrijpt. Maar we moeten gewoon echt die kant op. Ik hoor achter me wat gemor, dus ik had überhaupt een heel ander verhaal gemaakt, maar ik ga even nog in op een aantal zaken die ook door u zijn genoemd. Dan in de eerste plaats ook nog heel even iets over ...

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer El Aichi.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Ik heb in de vorige periode tijdens de commissie Samenleving iedere keer de heer Spijkerman van D66 gehoord over één plan, één gezin, één regisseur. Nou komt dat weer. Wat heeft u afgelopen jaren niet gedaan wat u nu wel gaat doen met één plan, één gezin, één regisseur?

Wethouder Botter: Wij zijn heel erg druk bezig om bij verschillende ketens waar dat speelt de zaken beter op elkaar af te stemmen. Er is in het onderwijs heb je één gezin, één regisseur, één plan. Dat is dan met name bij het speciaal onderwijs. Je hebt kinderen die in de juridische keten zitten zoals de GI en de raad van de kindbescherming. Daar is ook een aparte soort keten waar het is met één gezin, één plan. Je hebt in de keten van de MDA++, een organisatie die gaat voor de meest zware vormen van jeugdhulp. Al die verschillende onderdelen bij elkaar die hebben nog niet die link gelegd van dat ene gezin, één plan. Het is nu op ketenniveau op orde, maar het is niet op basis van gezinsniveau en kindniveau op orde. Dat moeten we gaan verbeteren. Daar gaan we ook mee aan de slag. De VVD maakte een opmerking over het doorschuiven van een heleboel zaken rond om onderwijshuisvesting. Ik begrijp niet precies wat u bedoelt, want ik heb het bedrag wat er is gekomen vanuit de coalitieonderhandelingen, 27 miljoen, heb ik geïndexeerd en dat heb ik volledig ingezet in het meerjarenplan. Daarnaast heb ik nog als cadeautje voor u inzichtelijk gemaakt wat het nog kost de komende jaren om alles te gaan opknappen en dat is alles bij elkaar nog 100 miljoen. Dus ik heb volgens mij helemaal niks doorgeschoven, ik heb keurig netjes heb ik het bedrag wat beschikbaar was toebedeeld aan de verschillende projecten. Er werd net iets gevraagd ook over de sensoren, de € 70.000 die is uitgegeven voor de sensoren. Dat is vanuit een organisatie die hier kan zorgen dat wij straks in de anderhalve metersamenleving vanuit huis kunnen gaan zorgen dat er een bepaalde werkplek wordt gereserveerd. Dat is nodig omdat vanaf september nog maar 50% van het personeel in de verschillende kantoren kan werken. Om dat te faciliteren en verder te ondersteunen is dat gedaan. Daarnaast is het natuurlijk wel zo – en mevrouw

Van Zetten had het daar ook over – dat er in Amsterdam bijvoorbeeld een flink bedrag ingeboekt wordt omdat personeel niet komt. Wij zullen na het zomerreces ook met een uitwerking komen om te laten zien welke besparingen te doen zijn of door de maatregelen dat 50% niet meer op deze plek werkt maar elders. Dus daar komen we in ieder geval bij u op terug.

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: Toch sta ik een beetje verbaasd over die sensoren, want op elke werkplek staat een computer en dan log je in, op dat moment weet de computer dat je ingelogd bent en als je te lang niet actief bent logt die uit. Dus daar kan je toch – zeker als je de eerste inlogactie doet – kan je zien hoeveel mensen er aanwezig zijn?

Wethouder Botter: Maar dat kan je toch niet zien op het moment dat je thuis zit?

De heer Visser: Ja, maar ja, een registreersysteem weet je al van hoeveel plekken er zijn, dus je kan een onlineformuliertje maken en reserveren. Ik vind het een beetje zonde van het geld.

Wethouder Botter: Ik bied u aan om een keer met het hoofd facilitair te komen praten dat u wat voorlichting daarover krijgt. Dan de bezuinigingen van twee miljoen als het gaat over de bezuinigingen op de externen. Daarvan zou ik in een geval willen zeggen dat we dat nu niet kunnen, want daar zijn we veel te afhankelijk voor, voor de komende periode. Weet dat ik keihard aan de slag ben met het onderwerp van de Roemernorm en ook van de overhead, maar wij zullen wel met voorstellen komen voor de begroting van 2020 over de hoe heet het ... de Berap als het gaat over bezuinigingen die wel haalbaar zijn. Mevrouw De Raadt, u heeft lang moeten wachten op het inkoopbeleid en het inkoopbeleid, mevrouw De Raadt, gaat er ook echt komen nu na de zomervakantie. Het is door verschillende omstandigheden nog niet bij het college geweest, het is eigenlijk ook een collegebevoegdheid, maar in dat inkoopbeleid is in ieder geval ook voldoende aandacht en waar mogelijk ook juridisch voor het Mkb. Wij zullen zorgen dat u dat zo snel mogelijk na de zomer krijgt en ik neem aan dat u dat dan ook heel graag wilt gaan bespreken met ons. Dan is er een paar keer gesproken over een Digipanel per wijk. Het Digipanel per wijk is eigenlijk iets wat de digitale stadsbegroting is, dat zijn we als experiment aan het doen in het kader van de nieuwe democratie. Dat zouden we in de vier wijken van Schalkwijk gaan doen. Dat is ook uitgesteld, maar dat gaat in september van start en ik denk dat we op dat moment heel goed moeten kijken of we dat op grotere schaal willen toepassen, maar het is zeker een heel erg bijzonder experiment. Ik had u nog heel graag veel meer willen vertellen, maar hier laat ik het maar bij.

De voorzitter: Dank u wel. Ik begrijp mevrouw Leitner wil toch echt iets meer nog horen.

Mevrouw Leitner: Nee, mevrouw Leitner moet morgenochtend gewoon weer werken. Het is maandag, we hebben nog een hele week voor de boeg. Het is 23:05 uur, nog 4 wethouders te gaan. Ik heb sterk de behoefte om af te ronden voor vanavond.

De voorzitter: Mijnheer Visser.

De heer Visser: Ik had eigenlijk nog een interruptie voor de wethouder.

De voorzitter: Ik heb net gevraagd wat de voorkeur was, de meerderheid wilde doorvergaderen en de impliciete keuze is dan om niet telkens met interrupties het langer te maken, maar om te zorgen dat we dan een beetje tempo kunnen houden. Ik wil eigenlijk toch dat volgen, want om het nu na tien minuten, een

kwartier weer opnieuw te gaan vragen vind ik ook een beetje snel. Maar laten we wel het tempo hoger maken.

De heer Visser: Voorzitter, ik zal het kort houden, maar de kernvraag is door de wethouder nog niet beantwoord.

De voorzitter: Dat snap ik, maar daar krijgt u zo meteen een tweede termijn voor. Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ook van de orde, voorzitter. U zegt: afmaken. Kunnen we dan wel een eindtijd nu afspreken van bijvoorbeeld 23:30 uur? Tot dan doorgaan en dan gewoon stoppen, want anders loopt het ook weer uit tot 00:00 uur/00:30 uur.

De voorzitter: 7 minuten per wethouder, laten we daarop inzetten. Doet uw best. Wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Voorzitter, ik had ook een lang verhaal, maar dat wordt dan een vluggertje. Laat ik beginnen met – dus het wordt ook improviseren – laat ik beginnen met dat ik toch even wil uitspreken dat ik ontzettend trots ben hoe hard er de afgelopen periode in de coronatijd is gewerkt door een aantal van de afdelingen die onder mij vallen, namelijk de mensen die zich bezighouden met werk en inkomen, de Tozo-regeling en alles wat te maken heeft met de arbeidsmarkt en het andere deel heeft eigenlijk hard gewerkt aan de impulsregeling. Ook een ontzettend belangrijk product voor Haarlem waarmee we denk ik ook hele goede resultaten kunnen bereiken. Dat zijn denk ik ook de twee thema's die ik nog even wil aanstippen.

Impulsregeling – zoals volgens mij al door D66 benoemd – een ontzettend mooie kans om al die ambities die we hebben neergelegd in de visies ook een stap verder te brengen en werkelijkheid te maken. Niet alleen omdat de woningnood hoog is in Haarlem, maar ook omdat we zien dat we in een economische crisis lijken te komen en het dan ontzettend belangrijk is om de bouw in gang te houden, die bouwmachine te laten draaien, omdat dat ook over banen gaat en het gaat ook over woningen en het gaat ook over een toekomst die mensen kunnen hebben in Haarlem. We hebben daar ook een actieplan op gelanceerd deze week, omdat ook nog weer een extra zwengel te geven. We kiezen in die zones – hebben we eerder al gedaan – voor 40-40-20, waarin ook voor iedereen een goede plek is in de stad. VVD en Hart voor Haarlem zeggen: moeten we juist niet wat minder sociaal doen? Ik denk het niet, ik denk in tegenstelling: we hebben het vaak over leraren, verpleegsters en agenten. Laten we het eens een keertje hebben over de schoonmakers, laten we het een keertje hebben over de mensen die onze kinderen opvangen en laten we het een keertje hebben over de BOA's. Dat zijn de mensen die misschien in aanmerking komen voor een sociale huurwoning, wat minder verdienen, maar een ontzettend belangrijke rol ook de afgelopen periode in onze samenleving hebben gespeeld. Ik denk dat het heel belangrijk is dat we voor die mensen ook laten zien dat er een plek is in Haarlem. De randvoorwaarden van het Rijk helpen ons daar ook bij – dat was eigenlijk een vraag van D66 – helpen ons ook omdat zij zich met name richten op betaalbare woningen. Het zijn geen randvoorwaarden in het Rijk in de zin zoals u dat misschien formuleert, mevrouw Leitner, dat het gaat over: verplicht ons niet tot iets. Het Rijk heeft een subsidie vastgesteld, geeft daar een paar eisen mee en wij doen ons best om binnen die subsidievoorwaarden te passen. We zitten er niet mee vast, we kunnen als we subsidie krijgen ook weer zeggen: u heeft hem terug, want we willen hem niet meer. Zou ik denk ik onverstandig vinden, omdat wat we nu aan het Rijk proberen voor te stellen in de lijn is met wat we met elkaar hebben afgesproken, zowel de stedenbouwkundige visies, ook op het gebied van mobiliteit, wat er nodig is voor aanpassingen infrastructuur en ook wat er nodig is bijvoorbeeld voor het realiseren van groen en een kwalitatief hoogwaardige omgeving. De ChristenUnie had een vraag over de Europaweg, dus de Europaweg-versmalling zelf mogen we niet helemaal in brengen in de subsidievoorwaarden. Een deel daarvan, ongeveer 2,5 miljoen, mogen we als aanmerken. Het wordt allemaal heel technisch, maar dat heeft te maken omdat de Europaweg eigenlijk het

transformeren van een doorgaande route naar een stadsstraat wel kwaliteit toevoegt en ook op sommige plekken wel wat meer ruimte oplevert voor woningbouw. Dus een deel daarvan mogen we toewijzen. De Oostpoort-HOV-tunnel die we niet zozeer als een ambitie hebben opgeschreven in de visie Oostpoort, maar meer als een ruimtereservering, laat ik het zo zeggen, die kunnen we dan volgens mij weer niet toerekenen en dat heeft ermee te maken dat grote voorzieningen die verdere impact hebben dan alleen voor de zone niet mogen – ja, het wordt een beetje technisch – niet mogen aanbrengen voor cofinanciering, omdat dat eigenlijk niet de zone overstijgt, bovenwijks gaat en dan zegt het Rijk: dat zijn problemen die u als stad zelf moet oplossen en niet aan deze woningbouw kan verknopen. Met de voorzitter van de commissie Ontwikkeling en de griffie hebben we ook afgesproken dat er na de zomer ook een technische sessie komt om u over die zones waar het nu over gaat wat meer in detail te informeren. Het is een ontzettend mooie kans en ik denk ook een mooie kans met deze drie zones juist om de stad wat verder in balans te brengen. Op het gebied van werkgelegenheid is denk ik Oostpoort een hele belangrijke, Europawegzone is met een HOV-knooppunt denk ik heel belangrijk ook voor de mobiliteit van onze stad en Zuid-West moet onze stad in balans brengen, een ongedeelde stad ervan maken. Dat is de reden dat ook hebben gezegd: we willen dat potje Ongedeelde Stad daar nog even voor bewaren, zodat we ook in die tweede tranche geld hebben voor cofinanciering wat we kunnen inbrengen. Want we gaan ook voor een tweede tranche. Voorzitter, dan het onderwerp arbeidsmarkt. Ook daar zien we, eigenlijk zitten we nog een beetje in de fase van de stilte voor de storm. We zien dat er heel veel op ons afkomt, we zijn ook al met heel veel bezig geweest, zoals ik net al de Tozo-regeling noemde, maar het wordt nog wel zoeken hoe dit zich verder gaat ontwikkelen. We zien op een aantal sectoren dat die nog in de lucht worden gehouden door de Tozo-regeling, de NOW-regeling vanuit het Rijk, maar langzamerhand druppelen toch mensen daaruit en vallen weg in bijvoorbeeld WW of bijstand. Dat is een groot aandachtspunt en daar zijn we ook eigenlijk, ik kijk ook even naar de VVD, ook wel een tijdje mee bezig. Volgens mij, u zegt: meer ambitie en meer snelheid. In uw motie haalt u een rapport uit van 25 mei. Op mijn brief waaraan u ook refereert is van 26 mei – dus een dag later – waarin we volgens mij ook beschrijven wat een aantal acties die we de weken daarvoor al hebben ingezet samen met onze partners, namelijk werkgevers, werknemers, het UWV, onderwijsinstellingen, om te kijken we dit ingewikkelde thema toch een stap verder kunnen brengen. Het gaat over ...

De voorzitter: We hadden afgesproken dat er zo min mogelijk interrupties zijn. Is het echt noodzakelijk? Nee, oké.

Wethouder Roduner: Het gaat over extra mensen inschakelen bij het WSP onder andere, het gaat over het inzetten van een transferpunt naar de zorg. De zorg is natuurlijk een sector waar capaciteit nodig is, daar hebben we ook een soort transfer staan met de House of Skills hebben we daar ingezet. Dus we hebben al een hele hoop stappen gezet en we hopen ook nog meer stappen te zetten. Ik moet u daarbij wel zeggen: de middelen voor dit onderwerp zijn beperkt, dus wij doen dit allemaal met de beschikbare middelen die we hebben, zowel als gemeente als onze partners. Dat is niet heel veel, maar we proberen daar toch zo efficiënt mogelijk te zorgen dat werkgelegenheid die er is volledig goed kan worden ingevuld en zo min mogelijk mensen langs de kant blijven staan. Dus uw motie die interpreteer ik dan ook maar even als zetje in de rug, om misschien ook in nautische termen te blijven: wat rugwind. Maar laten we proberen samen dan ook op te trekken om te kijken of we die gezamenlijke ambitie kunnen waarmaken. Ik zie uw motie dan ook vooral als een verzoek om daarbij aangehaakt blijven en u ook wat vaker te informeren over wat we met al onze partners bespreken in de platforms die we daarvoor hebben. De Partij van de Arbeid maakt zich zorgen over eigenlijk de armoede. Dat is natuurlijk een landelijke discussie over dat we zien eigenlijk dat vanwege Rijksregelingen – namelijk het pauzeren van de bijstand of het verlagen van de bijstandsuitkering – de armoede groeit. Dat is denk ik ook echt een zorgpunt. Voor ons in Haarlem heeft dat niet zozeer onmiddellijk

effect, omdat onze regelingen natuurlijk ook gekoppeld zijn aan de bijstand en mensen die in de bijstand zitten, die mensen zullen minder inkomen hebben, ik denk dat dat echt een punt van zorg is. Maar die hebben dan in ieder geval recht ook op de Haarlemse zorg, op de Haarlemse behoeftes. Maar laten we daar gewoon ook kijken wat daar gebeurt, want inderdaad zoals u zegt: beter te vroeg dan te laat. Laten we daar vooral aangehaakt op blijven en zorgen dat we ook voor die mensen het vangnet zijn wat we willen zijn. OPHaarlem had een vraag ...

De voorzitter: Uw zeven minuut zijn in ieder geval voorbij. Gaat u verder.

Wethouder Roduner: Ja, nog twee vragen, voorzitter. OPHaarlem had nog een vraag over de raming van de bijstand. De raming van de bijstand, ook weer een beetje technisch, maar we krijgen natuurlijk middelen vanuit de BUIG, de gebundelde uitkering. Nu al een aantal jaar houden we daar – omdat we ontzettend goed presteren op de bijstand – houden we daar geld aan over. Die raming actualiseren we volgens mij in september. Beetje technisch: het Rijk doet dat volgens T-1-systematiek, maar er is nu wel het gesprek met het Rijk of we ook niet de bijstandsuitgaven – de bijdrage die we vanuit het Rijk krijgen – moet worden geactualiseerd naar de huidige stand die we verwachten. Het zou ook wat anders zijn, maar we krijgen dus in ieder geval geld vanuit het Rijk voor het realiseren van de bijstand en naar aanleiding van die momenten passen wij onze raming aan. Jouw Haarlem had het over een extraatje voor minima. Vind ik ingewikkeld. Er zijn ongeveer 11.000 mensen met een Haarlempas in Haarlem, dus ik denk dat het dan wel goed is dat u misschien in tweede termijn iets meer ingaat over wat voor extraatje u dan precies verwacht. Het gaat over 11.000 mensen, als u iedereen een tientje wil geven dan zoekt u denk ik nog dekking voor een ton. Als u iedereen € 100 wil geven, wat ik ook een mooi bedrag vind, dan gaat het al over een stuk meer, dus ik denk dat dat wel het gesprek is dat we dan met elkaar moeten hebben: wat verwacht je dan precies? De Voedselbank die heeft onze aandacht, volgende week hebben de burgemeester en ik een gesprek met voorzitter van de Voedselbank te kijken hoe we hun kunnen helpen om zo goed mogelijk een aanbod in Haarlem te blijven houden. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Berkhout.

Wethouder Berkhout: Dank u wel, voorzitter. Ik zal beginnen met de Haarlemse economie, want die heeft het zwaar gehad. Ook niet alle sectoren inderdaad, sommigen hebben zelfs wel goed geboerd deze tijd, maar sommigen – en dat weten we allemaal – de detailhandel en horeca hebben het ongelooflijk zwaar gehad. Café-restauranteigenaren, hoteliers, winkeliers. Veel contact mee gehad, ook wel respect voor gekregen hoe die hiermee omgaan, maar het was niet makkelijk. Langzaam komen we misschien wel in die fase waarbij het wat ruimer gaat, maar we weten niet hoelang dat duurt of hoe dat eruitziet. We hebben daarop ingespeeld – collega Roduner zei het al – direct door de Tozo-regeling, maar we hebben ook meer gedaan. We hebben de ondernemerstelefoon altijd gehad, we hebben de belastingmaatregelen direct opgeschort, we hebben recent nu ook een steunpakket vastgesteld waarin we zeggen: we schelden de precario voor de terrassen kwijt, we schorten de belastingen verder op, we doen de korting op de BIZ, we hebben een campagne in het leven geroepen, we hebben de terrassen verruimd. Maar we kijken ook weer verder dan dat, zo na de zomer zullen we kijken voor een actieplan detail en horeca. We hebben al gezegd: we hebben de visie vastgesteld, maar het zit in de jaarplannen de komende jaren. We werken aan een herstelplan, we zullen met elkaar nog voldoende aan de lat staan voor wat er hier op ons afkomt. Maar met betrekking tot die campagne, want daar had Jouw Haarlem het over, ja, die doen we nu, omdat we zeggen: die ondernemers die hebben dat nu wel nodig. We hebben die bezoekers, regionaal en nationaal, wel weer nodig. Maar als het kan. Als het niet meer kan dan moeten we daar ook weer adaptief in worden en moeten we dat weer terugtrekken. Dat kan ook relatief

makkelijk middels de – we weten het allemaal – de mupi's of de sociale mediacampagnes. Maar op dit moment is dat wel nodig. Dan Jouw Haarlem: ZZP valt niet onder het noodfonds, onder het noodfonds vallen op dit moment de zwaarst getroffen met de belastingmaatregelen die we daarvoor hebben genomen. Mocht het zo zijn – en zo ver kunnen we nog niet in de toekomst kijken – dat in het derde kwartaal we zien dat ook misschien andere bedrijven zwaarder getroffen gaan worden dan zullen we daarvoor aan de lat staan, maar op dit moment hebben we daar niet voor gekozen. We zijn dus met flink wat stappen bezig, maar ook met opnieuw het convenant vaststellen van de Waardepolder, mevrouw Verhoeff. Ook daar komt de intensivering zoals uit het toekomstonderzoek Waardepolder is gebleven aan de orde. Dus ik ben heel benieuwd naar uw initiatiefvoorstel, maar weet dat dat ook voor ons een belangrijke is, want die kavels zijn bijna op, we moeten de hoogte in, dus wij kijken daar ook zo naar. Ja, mevrouw De Raadt, de Haarlemse economie heeft dus mijn aandacht. Het zijn gelukkig niet alleen de ambtenaren van de afdeling Economie die maken dat Haarlem zo'n prettige stad is voor ondernemers in deze stad, maar u heeft mij ook goed gehoord, dus het is altijd wel mooi om dan weer een soort van moment van herbevestiging te vinden. Ja, het team is klein, niet zo zeer klein, zoals u dat zegt, maar het team is klein. Maar de oproep voor meer handjes zal ik meenemen in de bespreking richting de meerjarenbegroting. Dan voor mobiliteit, daar ook langverwacht het mobiliteitsbeleid. Het lijkt er nu toch echt aan te komen later dit jaar, dan gaan we ook wel met elkaar in gesprek over fundamentele onderwerpen: parkeren, de fiets, maar ook de verkeersveiligheid die onder druk staat, en we maken vaart met de invoering van de milieuzone, zoals u ziet, en ook breiden we autoluw uit. Vorig jaar hebben we dat gedaan in het noordelijk deel van de binnenstad en volgend jaar zullen we dat doen rondom de Vijfhoek, maar voor die vervolgstappen op dat vlak hebben we ook echt stadsbrede keuzes nodig en het lerend vermogen uit wat we vorig jaar hebben gedaan. We hebben ook anderhalvemetermaatregelen genomen, dat heeft u kunnen zien, zowel van parallelle fietsroutes als het afsluiten van smalle straten. Dat alles was wel natuurlijk noodgedwongen vanuit die veiligheid, het zijn ook tijdelijke maatregelen. We proberen daar ook van te leren, we kunnen daar ook blijvende lessen uit trekken. Dat kan ook zo zijn voor wat betreft het massale thuiswerken wat we de afgelopen maanden hebben gezien. De VVD en D66 refereerden daar al naar, al blijft er maar tien procent van de dat thuiswerken permanent dan is deze wethouder Bereikbaarheid al een gelukkig man, want dat doet heel veel voor die spits in de stad. Dan tot slot de duurzaamheid. In deze kaderbrief ziet u geen duurzaamheidsparagraaf, maar we werken hier wel onverminderd hard aan, zoals u heeft kunnen zien in de informatienota op dit vlak. Volgende kadernota hopen wij dan ook een duurzaamheidsbegroting te kunnen voorstellen, maar we werken ondertussen ook door aan de oprichting van een warmtebedrijf later dit jaar. We hebben een subsidieaanvraag ingediend voor een fors bedrag voor de oprichting van het warmtenet in Meerwijk. De routekaart duurzaamheid, wellicht ook langverwacht, die komt nu toch echt eerste kwartaal volgend jaar. Wat we daar proberen te doen is u de keuzes voorleggen: wat is nou de meeste CO₂-reductie per euro? Daarnaast zijn we ook bezig – dus u krijgt het ook nog flink te verhapstukken op duurzaamheidsgebied – met de Transitievisie Warmte en de Regionale Energie Strategie. Voor wat betreft het vergroenen, want dan geef ik eigenlijk uitgebreid antwoord op de vraag van D66: die ambities, het vergroenen en het verduurzamen van de stad, hoe gaat het daarmee? We denderen onverminderd door en ook het vergroenen vindt eindelijk plaats denk ik middels het uitvoeringsprogramma van de SOR en dat kunt u zien met de tiny forest, met het Emmapplein, maar ook afgelopen jaren met het vergroenen van de Waarderpolder. Dan eventjes, en in het najaar komen we ook nog eens met een actieplan voor die 750 terajoule: hoe gaan we nou maximaal elektriciteit opwekken in Haarlem? In dat kader hebben we eerder gesprekken gevoerd eigenlijk al lange tijd over de collectieve zonnedaken en de co-operaties. Ik zie de motie van de SP op dit vlak, ik vind er goede zaken in staan, u heeft het over een prestatieverplichting en u heeft het eigenlijk over een beperkte cofinanciering op dit vlak, en dus ook als boter bij de vis, als SKE levert, dan volgt een resterend bedrag. Daarmee is het ook klaar en daarmee zullen zij

zelfstandig en op eigen benen kunnen staan. Daar staan we positief tegenover. Dan, daar wil ik het bij laten, voorzitter, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter. Ik zal niet alles herhalen wat mijn collega mijnheer Botter al heeft gezegd, want dat is gezien dit tijdstip niet verstandig, denk ik, maar ik kan me voor een groot deel aansluiten bij zijn woorden.

Mevrouw ...: Ga maar zitten.

Wethouder Meijs: Dan ga ik zitten, ook goed, beter nog. Ik wilde wel even een aantal dingen benadrukken die de heer Botter volgens mij nog niet had genoemd. We hebben een reeks van maatregelen voorgesteld in de voortgangsrapportage om de kosten beheersbaar te maken, maar dat zijn niet alleen maar budgetplafonds. We gaan ook iets doen met de toegang, daarvoor willen we sterker inzetten met de Sociale Wijkteams. Dat hebben we ook al afgesproken met elkaar binnen de sociale basis om daar veel meer nadruk op te leggen, om daar betere ondersteuning te hebben, daar waar we dat al doen nog sterker te maken. Daarmee hopen we ook de maatregelen meer te richten op algemene voorzieningen en minder op de duurdere maatwerkvoorzieningen, onder het motto: licht waar het kan en zwaar waar het moet. We hopen ook, niet alleen door de budgetplafonds en de toegang, maar ook door de inkoop – de heer Botter verwees daar al naar – door met de aanbieders vooraf duidelijke afspraken te maken en ze daar ook een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid in te geven, om te zorgen dat de ondersteuning ook echt geboden wordt aan hen die het zwaarste nodig hebben. We kunnen niet aan inkomenspolitiek doen, maar we kunnen wel kijken aan wie we deze zorg kunnen geven. Deze week starten we in ieder geval vanuit de Wmo ook al met de gesprekken met deze aanbieders, uiteraard onder voorbehoud dat het door u wordt goedgekeurd. Het zal hopelijk ook leiden tot een versterking en een versterking van samenwerking op dat gebied, omdat we dat niet alleen kunnen. Dat is al meerdere keren gezegd, we kunnen dat niet in ons eentje. We hebben onze aanbieders daar ook voor nodig. Binnen de Wmo hebben aanbieders ook aan ons aangegeven, aan de gemeente, dat sommige zaken ook versoberd zouden kunnen worden, omdat we daar wat ruim in ons jasje zaten. Die discussie hebben we al gevoerd, vorig jaar toen we het hadden over de huishoudelijke ondersteuning, dat we daar wellicht toch wat kunnen versoberen. Al die maatregelen komen allemaal langs bij u en zullen we ook met u samen bespreken, de heer Botter heeft dat ook al aangegeven. Ik hecht er nog wel even waarde aan door te zeggen dat we in de sociale basis geen bezuinigingen voorstaan. Dat is een zaak die we wel met elkaar hebben afgestemd, ook al in het begin: binnen dat budget blijven we en daar wordt niet aan geknabbeld. We zien dat ook als een soort groot preventieveld waar we welzijn echt nodig zullen hebben en dat budget moet ook gelijk blijven, om onze zaken op orde te kunnen houden. Ik zie een interruptie.

De voorzitter: Ja, de heer Visser wil het toch proberen. Dit kan niet wachten op tot tweede termijn?

Wethouder Meijs: Zal ik even doorgaan?

De voorzitter: Ja, ga maar door.

Wethouder Meijs: Niet om u monddood te maken, maar ik kan u niet verstaan. Dus ik hecht er wel even waarde aan om te zeggen dat de budgetafspraken niet op zichzelf staan, maar in combinatie gezien moeten worden met een aantal in een reeks van maatregelen die we gaan doen. Op het gebied van cultuur zijn al vele woorden gevallen en de meeste woorden gingen over het Frans Hals Museum en het noodfonds in zijn

algemeenheid. Het noodfonds in zijn algemeenheid heeft de heer Snoek al het één en het ander gezegd, dus ik weet niet of ik daar nog veel woorden aan vuil moet maken. Laat het vooral duidelijk zijn dat de matching die we nu – als u natuurlijk instemt met dit noodfonds – het mogelijk maakt om de gelden die we daarmee vrij kunnen krijgen bij de provincie en het Rijk de instellingen extra kunnen ondersteunen en daarmee de belangrijkheid van de hele kunstsector in Haarlem kunnen garanderen.

De heer Visser: Voorzitter?

Wethouder Meijs: En de ...

De heer Visser: De microfoon doen het inmiddels weer.

De voorzitter: Ja, maar mijnheer Visser, beperkt u zich echt tot het volstrekt noodzakelijke.

De heer Visser: Ja, de wethouder zei net dat de Wmo-maatregelen nog langskomen. Kan de wethouder aangeven wat ze bedoelt? Want in het voorstel wat we nu hebben voor gekregen staat gewoon dat we goedkeuring aan de hele lijst van 39 maatregelen moeten geven deze week. Dus wat is het nou, geven we nou goedkeuring, of komt het allemaal terug en geven we geen goedkeuring?

Wethouder Meijs: Er zijn een aantal maatregelen, die gaan inderdaad al over 2020, dus daar moet u een goedkeuring voor geven, anders kunnen we dat ook niet uit gaan voeren. Maar er staan een aantal maatregelen die nog op de langere termijn komen en daar staan data over als 2021 en verder. De maatregelen van 2020, daar zult u inderdaad goedkeuring over moeten geven, maar dat is bijvoorbeeld: geef ons de mogelijkheid en de opdracht om naar die 25 duurste cliënten te gaan kijken en die kritisch te gaan bekijken. Daar kunt u niet tegen zijn, lijkt mij. U moet wel toestemming geven voor bijvoorbeeld het niet continueren van een pilot. Een pilot heeft het kenmerk dat het afloopt, maar daar moet u ons wel formeel een 'go' op geven. Verder zullen we er zeker nog op terugkomen. Ik ga even door over de kunstsector. De suggestie van de Actiepartij om voor de instellingen een noodkrediet in te stellen, dat geeft geen mogelijkheid – tenminste, een noodkrediet, of een krediet zoals u dat voorstelt – voor een matching met het Rijk en daarmee zal de coronaproblematiek ook niet overwonnen kunnen worden. Daarnaast stelt u voor om een coronaheffing te doen, maar ik denk dat dat een omgekeerd effect zal hebben, want het moment dat we kaartjes gaan verhogen door een coronaheffing, zal de toestroom van de bezoekers en de publieksinkomsten niet toenemen, maar eerder afnemen, denk ik. Het fonds is niet alleen bedoeld voor de C4, het is ook bedoeld voor de kleinere instelling. Daar hebben we ook contact mee, ik heb vanaf dag één met én de zorg, én met de culturele instellingen overleg gehad over hun zorgen rondom het mislopen van de inkomsten. Maar u kunt zich voorstellen dat er geen garanties voor de hele langere termijn te geven zijn, want hoe richt je een podium in met een anderhalve meter afstand? Hoe richt je een concert in met een anderhalve meter afstand? Hoe kun je een bezoek door een museum leiden met anderhalve meter afstand? Kortom, we zullen daar nog echt wel over te spreken komen. En last but not least, het Frans Hals Museum, het CDA vraagt daarom. In het najaar spreken we echt met elkaar, dan gaan we ook die scenario's, ook het nulsceario waar u over spreekt, zullen we over met elkaar in gesprek gaan. Ik heb u allen goed gehoord, volgens mij is het een discussie die heel breed leeft en echt, met de hand op mijn hart, ik wil die ook in alle transparantie met u voeren, dus ook dat scenario zal op tafel liggen. Het is niet aan bod gekomen, want die frustratie heb ik ook geproefd bij mevrouw Van Zetten, wij hadden beloofd om daar in de maand mei of juni al met elkaar over in gesprek te raken. Dat konden we niet, omdat alle commissies waren opgeschort en overvol gepland waren. Het moment dat wij het scenario binnenkregen, hebben wij binnen het college nog niet over die scenario's kunnen spreken en konden

we het ook nog niet met u delen. Het moment dat die binnenkwam, was er ook geen commissie meer. Verder werd er nog gesproken over de nood ...

Mevrouw Van Zetten: Sorry hoor, voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ik vind het eigenlijk een onacceptabele reactie van de wethouder. Want het gaat natuurlijk niet om de commissies, het gaat dat u met uw ambtenaren en het Frans Hals een paar scenario's had moeten uitwerken en dan had u gewoon kunnen presenteren. Nu moeten we het in het najaar gaan doen, dan zijn we weer bijna een half jaar verder. Dus ik vind dat echt eigenlijk niet heel erg correct van u.

De voorzitter: Mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Het zal er ook liggen, het zal er ruim liggen voordat u met elkaar over de begroting in gesprek raakt. Verder werd er nog gevraagd en gereageerd over de BIZ-gelden die het Frans Hals Museum had gekregen, Trots vroeg daarover. Ook dat soort gelden zijn incidenteel en niet structureel, daar wilde ik nog maar even mee afsluiten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Daarmee zijn we aan het eind gekomen van deze avond. Mijnheer Aynan wil toch nog een laatste woord?

De heer Aynan: Nee, nee, voorzitter. Even procedureel, want voor mij is het belangrijk om ... **geluid valt weg**

De voorzitter: Ja, ik versta wat u zegt. U zegt: reacties op moties. Maar u hebt net gehoord, wethouder Snoek heeft dat expliciet gezegd: er komt op de moties een reactie van het college naar u toe en dan hebt u op alle moties een reactie. Het was niet de bedoeling om alle moties nu te bespreken. Dus ik ... Nee, dat wordt woensdag. Ja. Dit werkt niet, maar de afspraak was dat het college woensdag zorgt voor een reactie op alle moties en dan maken wij woensdagmiddag en -avond deze vergadering af. Dat is de bedoeling. Nee, nee nee, we stoppen nu met de discussie. Komt u anders nog eventjes hier praten, maar ik schors de vergadering en wij gaan woensdag met elkaar verder.